ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ν ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
Ν ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
Ν ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑ-
ΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 768
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
20
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 41 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. . Λ. 23
ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 15.0 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 5.5 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡ. ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ Ν. ΑΣΘ. ΙΟΝΙΟΝ
ΔΙΑΦ. ΑΣΘ. ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΓΑΛ. ΙΟΝΙΟΝ ΤΕΤΑΡ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 7581

ΙΔΟΥ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
ΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ι Κυβέρνησις θεωροῦσα — κα-
— ὡς στερούμενα σημασίας
συνέβησαν εἰς τὴν περιφέ-
ν Μεσσαρᾶς ἐν Κρήτῃ, ὑπο-
εται ὅτι ὑπάρχουν οἱ διὰ πο
τοὺς λόγους ἐξωθήσαντες τοὺς
κοὺς νὰ ἐξεγερθοῦν καὶ νὰ
στρέψουν τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐφο-
, πρὸς τὴν ἀνακάλυψιν δὲ τῶν
ινητῶν τούτων στρέφει τὴν
οχήν της. Ἡ Κυβέρνησις καὶ
ῇ ἐκτιμήσει τῶν σκηνῶν τῆς
σαρᾶς καὶ ἐν τῇ ἐπιρρίψει ὁλο-
ρου τῆς εὐθύνης τῶν γεγονότων
τοὺς ὑποκινητὰς βαδίζει ἐπὶ ὁ
σφαλερᾶς καὶ μὴ ἀπηλλαγ-
ς κινδύνων.
ημασίας δὲν στεροῦνται τὰ γε-
τα τῆς Μεσσαρᾶς. Ἐνέχουν
σίαν μεγίστην. Ἀποτελοῦν
ήλωσιν μιᾶς δυσφορίας σοβού-
εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ
τους. Ἄλλως τε, ἔμπρακτοι ἐκ-
ώσεις κατὰ τῶν φόρων ἐση-
ύθησαν καὶ ἐν Κερκύρᾳ, τῆς
ας ὁ πληθυσμὸς κάθε ἄλλο
ὰ φιλοτάραχος εἶνε, ὥστε νὰ
ἠμπορῇ ν' ἀποδοθοῦν αἱ σκη-
τῆς Μεσσαρᾶς εἰς τὴν ζωηρό-
τοῦ Κρητικοῦ χαρακτῆρος
κλειστικῶς. Ἡ δυσφορία ὑ-
χει παντοῦ· τοῦτο μόνον ἡ Κυ-
νησις ἐμφανίζεται ἀγνοοῦσα.
δὲ ἀλλαχοῦ τοῦ Κράτους δὲν
ασαν — μέχρις ὥρας τοὐλά-
στον — τὰ πράγματα μέχρι
λύσεως τῶν οἰκονομικῶν ἀρ-
καὶ ἐξευτελισμοῦ γενικῶς τῆς
ίας τοῦ Κράτους, δὲν σημαί-
ότι οἱ πολῖται δὲν αἰσθάνον-
ἐξ ἴσου μὲ τοὺς Κρῆτας κατα-
ικὰ τὰ ἐπισωρευμένα ἐπὶ
ὤμων των φορολογικὰ βάρη
δὲν εὑρίσκονται εἰς τὴν αὐτὴν
έρειαν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκ-
ρωσιν τῶν φορολογικῶν των
χρεώσεων.
ξ ἄλλου, χωρὶς ν' ἀμφισβητῶ-
τὴν ὕπαρξιν ὑποκινητῶν —
καλικοὺς φανταζόμεθα ὅτι τοὺς
πτεύεται ἡ Κυβέρνησις — ἐξε-
σάντων τοὺς χωρικοὺς κατὰ
οἰκονομικῆς ἐφορίας, ἔχομεν
παρατηρήσωμεν ὅτι οἱ ὑποκι-
αὶ ἐξεμεταλλεύθησαν ὑπάρχου-
δυσφορίαν, διὰ νὰ ἐγείρουν
ίτας εἰς ἐπίθεσιν κατὰ τῶν
τικῶν ἀρχῶν. Ἂν δὲν προϋ-
χεν ἐκ τῆς φορολογικῆς ὑπερ-
ύνσεως ἐρεθισμός, οἱοσδήποτε
αχοποιὸς δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ
ἀνθρώπους διατεθειμένους
ἐπιτεθοῦν κατὰ τῶν ἀρχῶν.
έλομεν νὰ εἴπωμεν διὰ τούτων
ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ χαρα-
ρισμοῦ τῶν σκηνῶν ὡς ἀση-
των καὶ τῶν ἀνακρίσεων πρὸς
ὕρεσιν τῶν ὑποκινητῶν δὲν
τὸ ὑπάρχον ζήτημα οὐδὲ
λαμβάνει ὅ,τι ὀφείλει νὰ προ-
θῇ. Δὲν λέγομεν νὰ μὴ ἀναζη-
οῦν καὶ νὰ μὴ τιμωρηθοῦν οἱ
αχοποιοὶ· ἀντιθέτως νομίζομεν
πρέπει νὰ παταχθῇ κάθε ἀπό-
α καταρρακώσεως τῆς κρατι-
ῆς ἐπιβολῆς.
ρέπει ὅμως νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι
αθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ
ίτους παρατηρουμένη Λαϊκὴ
φορία δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀδι-
ολόγητος. Οἰκονομικὴ κρίσις
τίζει τὴν χώραν. Τὴν εὐφορίαν
προηγουμένων ἐτῶν διεδέχθη
τικὴ ἀφορία· εἰς μερικὰς ἐπαρ-
ἡ παραγωγή, ἐλλείψει οἱασ-
ποτε κρατικῆς μερίμνης, κατε-
άφη ὑπὸ θεομηνιῶν· αἱ τιμαὶ
προϊόντων ἔπεσαν καὶ δυσπρα

γία γενικὴ ἐπικρατεῖ. Εἰς τοιαύτην στιγμὴν ἔρχεται τὸ Κράτος ζητοῦν φόρους μεγαλυτέρους, καὶ ἀρνούμενον τὴν παροχὴν οἱασδήποτε διευκολύνσεως εἰς τοὺς φορολογουμένους.

Δὲν εἴμεθα ἡμεῖς, οἵτινες θὰ συνιστῶμεν κατ' ἀρχὴν τὴν ἄρνησιν φόρων. Βλέπομεν ὅμως, ὅτι ἂν ἡ Κυβέρνησις ἐπιμείνῃ εἰς τὸ ἤδη ἀκολουθούμενον πιεστικὸν σύστημα τῆς εἰσπράξεως τῶν ὑπερόγκων φόρων, θ' ἀντιμετωπίσῃ ἐπακόλουθα δυσάρεστα, χωρὶς καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ὁλοκληρωτικὴν εἴσπραξιν τῶν ὅσων ζητεῖ ἀπὸ τοὺς πολίτας. Διότι οἱ πολῖται εὑρίσκονται εἰς ἀδυναμίαν χρηματικὴν καὶ οὐκ ἂν λάβοι παρὰ τῶν μὴ ἐχόντων. Οἱ ὀλίγοι δυνάμενοι θὰ πληρώσουν. Οἱ ἄλλοι; Οἱ ἄλλοι, ἂν δὲν ἐξεγερθοῦν, θὰ φυγοδικήσουν ὅσοι δὲν φυγοδικήσουν θὰ συλληφθοῦν καὶ θὰ φυλακισθοῦν. Διότι κανείς, βεβαίως, δὲν θὰ πωλήσῃ τὸ χωράφι του διὰ νὰ πληρώσῃ τοὺς φόρους.

Καὶ ὁ κ. Καφαντάρης, ὅστις ἰσοσκέλισε τὸν προϋπολογισμόν του διὰ τῶν νέων φόρων καὶ ἔχει ἀνάγκην νὰ τοὺς εἰσπράξῃ;

Ὅταν συνεζητοῦντο τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια ὑπεδείχθη εἰς τὸν κ. Καφαντάρην, ὅτι μὲ τοὺς ὑπάρχοντας προηγουμένως φόρους εἶχεν ὑπερβληθῆ τὸ ἀκρότατον ὅριον τῆς φορολογικῆς ἀντοχῆς τοῦ Λαοῦ καὶ ὅτι ἡ περαιτέρω ἐπιβάρυνσις δυσφορίαν μόνον θὰ προεκάλει, χωρὶς νὰ αὐξήσῃ πράγματι τὰ δημόσια ἔσοδα. Κατὰ δὲ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅταν ὁ κ. Καφαντάρης διετυμπάνιζε τὴν ἰσοσκέλισιν, παρετηρήθη εἰς αὐτόν, ὅτι ἡ δι' ἀμέτρου καὶ ἀλογίστου αὐξήσεως τῶν φόρων ἰσοσκέλισις οὔτε ἀσφαλὴς εἶνε, οὔτε ἀκίνδυνος διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν. Ἀλλ' ὁ κ. Καφαντάρης ἀριθμοὺς εἰς τὰ χαρτιὰ μόνον παρατάσσων κατηγόρησε σχεδὸν τοὺς ἀμφισβητήσαντας τὴν ὀρθότητα τῶν ὑπολογισμῶν του ὡς κινουμένους ἐκ φθόνου πρὸς τὴν μεγαλοφυᾶ του οἰκονομικὴν πολιτικήν.

Τῆς οἰκονομικῆς ἐκείνης πολιτικῆς τὰ ἀποτελέσματα ἰδοὺ ποῖα εἶναι. Εὐχόμεθα εἰλικρινῶς νὰ μὴ ἀποβοῦν χειρότερα. Διὰ νὰ μὴ ἀποβοῦν δὲ χειρότερα πρέπει ἡ Κυβέρνησις, ἐνθυμουμένη τὸν μῦθον τοῦ ἀνοήτου κατόχου τῆς χρυσοτόκου ὄρνιθος—ὅστις μὴ ἀρκούμενος εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἀνελλιπῶς γεννώμενον χρυσοῦν ᾠόν, ἔσφαξε τὴν ὄρνιθα ἵνα διὰ μιᾶς ἐνθυλακώσῃ τὸν ἐν τοῖς σπλάγχνοις της θησαυρὸν—νὰ ἐκτιμήσῃ μετὰ προσοχῆς τὴν πραγματικότητα, κολάζουσα τὰς ὅσας ἐτολμήθησαν βιαιοπραγίας κατὰ τοῦ Κρατικοῦ γοήτρου, τιμωροῦσα τοὺς ἐκμεταλλευτὰς τῆς Λαϊκῆς δυσφορίας, νὰ συστήσῃ ὅμως εἰς τὰς ἁρμοδίας οἰκονομικὰς ἀρχὰς λελογισμένην προσοχὴν καὶ μέτρον κατὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν φορολογικῶν καταλόγων, παράσχῃ δὲ εἰς τοὺς δυσπραγοῦντας πολίτας εὐκολίας περὶ τὴν καταβολὴν τῶν φόρων.

Ἂς διδαχθῇ ὑπὸ τῶν πραγμάτων, ἀφοῦ εἰς τοὺς λόγους ἐκώφευσεν, ὅτι ἡ ἐπισώρευσις φόρων ἐπὶ φόρων, χωρὶς σύστημα, χωρὶς μελέτην, χωρὶς μέτρον, δὲν εἶνε τὸ ἄπαντον τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Δὲν εἶνε κἂν οἰκονομικὴ πολιτική.

Ὁ κ. Καφαντάρης ἀναχωρεῖ

— Παρακαλῶ, φίλτατέ μου, εἰσιτήριον aller-retour.

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ!

ΑΡΙΣΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ (1913-1922)
ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΚΤΟΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΡΟΝΙΣΙΝ
ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ
ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ: ΟΙ ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

ΑΓΝΩΣΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΟΝΤΑ ΤΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1914 ΠΙΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΑΝΤ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΙΝ ΤΗΣ ΚΑΒΑΛΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ.—Η ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ.—ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΔΟΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΚΑΤΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΝ ΤΟΥ 1915

Ὅτι ὁ Γούναρης εὑρίσκετο ἐν δικαίῳ ὑποστηρίζων ὅτι αἱ πιέσεις τῶν Συμμάχων αἱ σχετικαὶ μὲ παραχωρήσεις Ἑλληνικὰς πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἤρχισαν εὐθὺς ὡς ἐξερράγη ὁ οἰκουμενικὸς πόλεμος, ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ κατωτέρω τηλεγραφήματος τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς Πρεσβείας Πετρουπόλεως, Μπορντὼ (ὅπου προσωρινῶς εἶχε μεταφερθῆ ἡ Γαλλικὴ πρωτεύουσα) καὶ Λονδίνου:

Ἀρ. 30056 2 Σεπτεμβρίου 1914

«Αὐστηρῶς ἐμπιστευτικόν. Κατόπιν ὑποδείξεων αἱ ὁποῖαι διετυπώθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν διπλωματικῆς συνομιλίας σχετικῶς μὲ τὸ ἐπωφελὲς μιᾶς συνεννοήσεως μεταξὺ Ἑλλάδος, Βουλγαρίας καὶ Σερβίας, βασιζομένης ἐπὶ παραχωρήσεων ἡμῶν καὶ τῶν Σέρβων πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, εἶδα τοὺς ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπους τῆς Τριπλῆς Ἀντὰντ καὶ ἐδήλωσα εἰς αὐτοὺς ὅτι πᾶν διάβημα τεῖνον εἰς ἀποκρυστάλλωσιν παρομοίων ὑποδείξεων ἠδύνατο νὰ ἔχῃ τὰς μᾶλλον δυσαρέστους ἀπηχήσεις παρὰ τῇ δημοσίᾳ γνώμῃ καὶ νὰ δώσῃ λαβὴν εἰς ἀξιοθρηνήτους παρεξηγήσεις. Μετὰ προηγουμένην διαβίβασιν τῆς δηλώσεως ταύτης εἰς Παρισίους, Πετρούπολιν καὶ Λονδῖνον οἱ πρεσβευταὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρωσσίας μοῦ ἔδωκαν ἐν ὀνόματι τῶν κυβερνήσεών των τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι οὐδὲν διάβημα θὰ ἐγίνετο ἐκ μέρους τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως εἰς τὰς Ἀθήνας ὑποχρεῶνον τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν εἰς ἀντισταθμίσματα πρὸς τὴν Βουλγαρίαν. Ἀνακοινῶν τἀνωτέρω πρὸς ὑμᾶς, παρακαλῶ νὰ τηρήσετε ἀπόλυτον ἐπιφύλαξιν εἰς πᾶσαν ἐνδεχομένην συνομιλίαν σας ἀναφορικὴν πρὸς παραχωρητέα ἀντισταθμίσματα ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς (Βουλγαρικῆς) οὐδετερότητος διαρκούσης τῆς παρούσης κρίσεως.

Βενιζέλος.»

Ἀλλὰ καὶ τὸ κατωτέρω ἐκ Μπορντὼ τηλεγράφημα τοῦ κ. Ρωμάνου πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶνε ὀλιγώτερον διαφωτιστικόν:

Ἀρ. 3905 Μπορντὼ 20 8)βρίου 1914

«Ὁ κ. Ἰσβόλσκυ εἰς συνομιλίαν του μετ' ἐμοῦ μοῦ ἐπανέλαβε σήμερον τὴν πρωΐαν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἂν εἶχε πολιτικοὺς ἄνδρας μ' εὐρύτητα ἀπόψεων θὰ ἔφθανεν εἰς συμμαχίαν μὲ τὴν Βουλγαρίαν, πρὸς τὴν ὁποίαν θὰ ἔκαμνεν ἐπαρκεῖς παραχωρήσεις ἀντισταθμιζομένας κατὰ τὴν τελικὴν ἐκκαθάρισιν τῆς καταστάσεως. Εἶχεν ἤδη ἄλλοτε (ὁ Ἰσβόλσκυ) ὑπαινιχθῆ ὅτι ἔπρεπε νὰ παραχωρήσωμεν τὴν Καβάλαν, διότι ἄλλως θὰ ἐχάναμεν τὴν Βόρειον Ἤπειρον. Παρετήρησα εἰς τὸν κ. πρεσβευτὴν ὅτι εἴμεθα οἱ καλύτερον δυνάμενοι νὰ κρίνωμεν περὶ τῶν ὑπερτάτων συμφερόντων τοῦ ἔθνους μας καὶ ὅτι διαμέρισμα τὸ ὁποῖον εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἄλλων ἀντιπροσώπευεν ὡρισμένα χιλιόμετρα ἐδάφους θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ κεφαλαιώδη δι' ἡμᾶς σημασίαν. Ἄλλως τε ἡ Βουλγαρία εἶχε πεδίον εὐρὺ διὰ τὰς φιλοδοξίας της ἐν Θράκῃ (Σ. Σ. Ἄκουσον, ἄκουσον!) ὅπου ἡ παρ' αὐτῆς ἀνακατάληψις τῆς Ἀδριανουπόλεως δὲν θὰ ἤγειρεν ἀσφαλῶς καμμίαν ἐκ μέρους μας ἀντίρρησιν.

Ρωμάνος.»

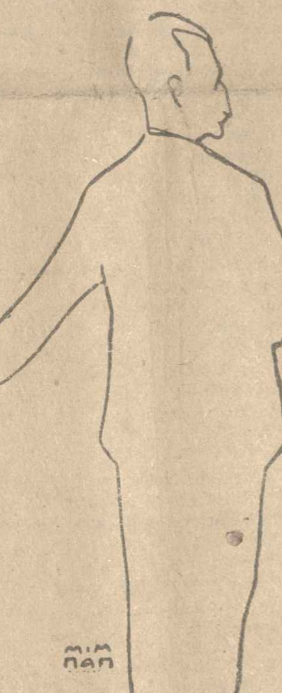

Δημ. Γούναρης

Ἴων Δραγούμης

Ἀλλ' ἀποκαλυπτικώτερον ἀκόμη εἶναι τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα τοῦ Ἴωνος Δραγούμη, πρεσβευτοῦ ἐν Πετρουπόλει:

Ἀρ. 2040 27 Ὀκτωβρίου 1914

«Ὡμίλησα εἰς τὸν Σαζόνωφ σήμερον, κατὰ τὰς τηλεγραφικὰς ὑποδείξεις σας. Ἐπηκολούθησε μακρὰ περὶ Μακεδονίας συζήτησις, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἔφθασεν οὗτος μέχρι τοῦ νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος δὲν ἦτο Ἕλλην καὶ ὅτι οἱ Ἕλληνες τῆς Μακεδονίας δὲν ὑπέστησαν ὅσα οἱ Βούλγαροι. Ταχυδρομικῶς θὰ διαβιβάσω λεπτομερείας. Ὁ κ. Σαζόνωφ μοῦ εἶπεν ὅτι ὁ κ. Ἰσβόλσκυ δὲν εἶχεν ὁδηγίας νὰ ὁμιλήσῃ περὶ παραχωρητέων εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἀντισταθμισμάτων, ἀλλ' ὅτι θὰ ὡμίλησε περὶ τῆς γενικῶς κυριαρχούσης ἐδῶ ἰδέας. Δὲν πρόκειται ὅμως περὶ τῆς Καβάλας, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ συνοριακῆς μεταρρυθμίσεως πρὸς τὸ μέρος τῶν Βοδενῶν καὶ ἀλλαχοῦ. Ὁ κ. Σαζόνωφ χωρὶς νὰ θελήσῃ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν κυβέρνησιν ἥτις εἶνε ἐλευθέρα εἰς τὰς πράξεις της, τὴν παρακαλεῖ, ἐν τῇ μερίμνῃ του ὑπὲρ τῶν βαλκανικῶν συμφερόντων καὶ τῆς μελλούσης γενικῆς εἰρήνης ἐν τῷ Αἵμῳ καὶ ἐν τῇ προβλέψει κινδύνων οἵτινες ἠδύναντο νὰ προκύψουν ἐν τῷ μέλλοντι, ἂν αἱ ἀξιώσεις τῆς Βουλγαρίας δὲν ἱκανοποιοῦντο ἔν τινι μέτρῳ, νὰ μὴ φανῇ ἄκαμπτος εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἀντισταθμισμάτων. Ἐξήγησα τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ βασιλικὴ Κυβέρνησις, ἥτις ἔδωκε μέχρι τοῦδε τόσα δείγματα μετριοπαθείας, δὲν ἠδύνατο νὰ ριψοκινδυνεύσῃ πλέον εἰς τὴν ὁδὸν τῶν παραχωρήσεων, καὶ ἐπέμεινα ἐπὶ τῆς μηδαμινότητος τοῦ πρακτικοῦ ἀποτελέσματος, τὸ ὁποῖον ἀνέμεναν ἐκ πολιτικῆς ἐνθαρρυνούσης τὰς ἀκορέστους ὀρέξεις τῆς Βουλγαρίας καὶ τὴν πολιτικὴν τῶν ἐκβιασμῶν καὶ τῶν παζαρευμάτων. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ὁ Σαζόνωφ μοῦ εἶπεν ὅτι ἡ Τριπλῆ Συνεννόησις δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ πληρώσῃ τὴν Βουλγαρίαν διὰ τὴν οὐδετερότητά της, ἀλλὰ διὰ τὴν συμμετοχήν της εἰς τὸν πόλεμον... Ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἐδήλωσε (κατὰ τὸν Σαζόνωφ), ὅτι θὰ ἔμενεν οὐδετέρα καὶ ὅτι ἂν ἤθελαν νὰ ἐξέλθῃ τῆς οὐδετερότητος ἔπρεπε νὰ τῆς ὑποσχεθοῦν παραχωρήσεις ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Δοβρουτσᾷ (Σ. Σ. εἰς βάρος τῆς Ρουμανίας!)

Δραγούμης.»

Σαζόνωφ

Τέλος τὸ ἐκ Μπορντὼ σχοινοτενὲς τηλεγράφημα τοῦ κ. Ρωμάνου ὑπ' ἀριθμὸν 363 καὶ ἡμερομηνίαν 4 Νοεμβρίου 1914 ἀναφέρει συνομιλίαν τοῦ Ἕλληνος πρεσβευτοῦ μὲ τὸν διευθυντὴν τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων κ. Μαρζερί:

«...Οὔτε ἡ Ἑλλάς, οὔτε ἡ Σερβία, οὔτε ἡ Ρουμανία (ἔλεγεν ὁ Μαρζερὶ πρὸς τὸν Ρωμάνον) ἐφαίνοντο διατεθειμέναι νὰ κάμουν τὴν παραμικροτέραν θυσίαν διὰ μίαν ἀνασύστασιν τοῦ Βαλκανικοῦ Συνδέσμου. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς τὸ καλύτερον θὰ ἦτο νὰ παραιτηθῶμεν πάσης ἀποπείρας ἐκ τῶν προτέρων καταδικασμένης. Εἶχεν ἤδη ἐκφράσει τὴν γνώμην ταύτην πρὸς τὸν κ. Δελκασσὲ καὶ κατὰ τὸ τέρμα τῆς συνομιλίας μὲ παρεκάλεσε νὰ τοῦ δώσω (ἀντίγραφον) τοῦ τηλεγραφήματος διὰ νὰ τὸ ἀναγνώσῃ εἰς τὸν ὑπουργόν. Ὁ διευθυντὴς τῶν Πολιτικῶν Ὑποθέσεων ἔσπευσε νὰ μὲ βεβαιώσῃ ὅτι ἡ στάσις τῆς Ἑλλάδος ἐξετιμήθη πάντοτε πολὺ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ὅτι ἀντιθέτως ἐγνώριζαν ἐδῶ πολὺ καλὰ τί ἔπρεπε νὰ γίνῃ σχετικῶς μὲ τὴν Βουλγαρίαν. Ἂν μᾶς συμβουλεύουν νὰ βοηθήσωμεν τὴν ἐπίτευξιν συνεννοήσεως; τὸ κάμνουν διὰ νὰ τὴν ἐμποδίσουν νὰ συνδεθῇ (Σ. Σ;) περισσότερον μὲ τὴν κοινὴν ὑπόθεσιν. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν μ' ἐδέχθη τὴν Παρασκευὴν καὶ μοῦ ὡμίλησε διὰ μακρῶν περὶ τοιαύτης προσεγγίσεως. Πρὸ πάντων παρεπονέθη διὰ τὴν ἀκαμψίαν τῆς Σερβίας, ἡ ὁποία δὲν θέλει νὰ ὑποσχεθῇ τὸ παραμικρότερον τμῆμα τῆς Μακεδονίας, ἔστω καὶ ἂν ἡ παραχώρησις αὐτὴ ἐπρόκειτο νὰ πραγματοποιηθῇ κατὰ τὸ τέρμα τοῦ πολέμου, ὅταν τὰ ὡραιότερα ὄνειρα τοῦ σχηματισμοῦ μεγίστης Σερβίας θὰ ἐλάμβαναν ὑπόστασιν. Κινδυνεύει, ἐξηντλημένη ὡς εἶνε, νὰ ὑποστῇ τὴν κοινὴν ἐπίθεσιν τῆς Αὐστρίας, τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Τουρκίας.»

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΑΥΤΟΚΤΟΝΟΥΝ Ἢ ΝΑ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ;

*ύο σχετικὰς πρὸς ἀλλήλας εἰδήσεις
νωσα τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέ-
. Ἡ πρώτη ἔλεγεν: «Ἡ νεᾶνις
τη Λ., κατοικοῦσα εἰς μίαν πάροδον
ὁδοῦ Λιοσίων, ἀπεπειράθη νὰ αὐ-
τονήσῃ μὲ παστίλλιες σουμπλιμέ, δι-
τὴν ἐγκατέλειψεν ὁ ἐραστής της, ἐ-
λοποιὸς τὸ ἐπάγγελμα. Εὐτυχῶς ἡ
κτονία ἀπεσοβήθη διὰ τῆς ταχείας
ιβάσεως ἰατροῦ, τὸν ὁποῖον ἔσπευ-
νὰ καλέσουν οἱ οἰκεῖοι τῆς νεάνι-
μόλις ἀντελήφθησαν τὸ διάβημά
» Ἡ δευτέρα εἴδησις ἀνήγγελλε
παρόμοιον μὲ τὸ ἀνωτέρω, ἀλλ' ὑπὸ
ρετικὴν μορφήν: «Ἡ πρόσφυξ
ία Σ., ἐγκαταλειφθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐ-
οῦ της, ἀφοῦ ἐπρομηθεύθη πιστό-
συστήματος Σμίθ, μετέβη εἰς τὴν
αν τοῦ ἀπίστου καὶ τὸν ἐπυροβόλη-
ετράκις, ἄνευ εὐτυχῶς ἀποτελέσμα-
Ἡ δρᾶστις, συλληφθεῖσα, ὡδηγή-
εἰς τὸ πλησιέστερον τμῆμα, ἐκεῖ δὲ
θεσεν εἰς τὸν ἀστυνόμον τοὺς λόγους
νες τὴν ὤθησαν εἰς τὴν παράφρονα
ξίν της καὶ οἵτινες εἶνε ἐρωτικοί.»
Ἀπὸ τὰς δύο αὐτὰς εἰδήσεις ἐγεννή-
εἰς τὴν σκέψιν μου ἕνα περίεργον
μα: Τί ὀφείλει νὰ κάμνῃ μία γυ-
α, ὅταν τὴν ἐγκαταλείπῃ ὁ ἐραστής
: Νὰ αὐτοκτονῇ ἢ νὰ τὸν σκοτώ-
Προμαντεύω τὰς ἀπαντήσεις τῶν
γνωστῶν μου. Ἐὰν εἶνε ἄνδρες, θὰ
θοῦν μὲ τὴν πρώτην γνώμην, κατὰ
ιονοψηφίαν τοὐλάχιστον, ἐὰν εἶνε
αῖκες, ἐπίσης κατὰ πλειονοψηφίαν,
συμφωνήσουν μὲ τὴν πρόσφυγα, ἡ ὁ-
ἐξεκένωσε τὸ πιστόλιόν της ἐναν-
τοῦ ἀπίστου ἐραστοῦ. Ἀλλὰ δὲν
κειται περὶ τοιαύτης συμφεροντολο-
ς, οὕτως εἰπεῖν, λύσεως τοῦ ζητή-
ς. Τὸ ἀνδρικὸν φῦλον βεβαίως τὸ
ρέρει ἡ αὐτοκτονία τῆς ἐγκαταλει-
ένης ἐρωμένης, ὅπως καὶ διὰ τὸ γυ-
κεῖον, εἶνε συμφερώτερος ὁ φόνος*

τοῦ ἐραστοῦ. Ποῖον ὅμως εἶνε τὸ δικαιότερον; Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ἡ Καίτη τῆς ὁδοῦ Λιοσίων, ἢ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ἡ Σοφία, τοῦ προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ; Μὲ ἄλλους λόγους αὐτὰ τὰ ζητήματα πρέπει νὰ λύωνται μὲ τὸ σουμπλιμὲ ἢ μὲ τὸ Σμίθ; Τὰ ἐπιχειρήματα δὲν λείπουν καὶ ἀπὸ τὰς δύο αὐτὰς γνώμας. Ἡ Καίτη, ἀποπειραθεῖσα νὰ αὐτοκτονήσῃ, διότι ἐγκατελείφθη ὑπὸ τοῦ ἐραστοῦ της, ἔπραξεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὤφειλε νὰ πράξῃ. Ἐάν, ἀντὶ νὰ καταπιῇ τὶς παστίλλιες τοῦ σουμπλιμέ, ἔπαιρνε ἕνα ρεβόλβερ καὶ ἐπυροβόλει τὸν ἄπιστον, εἶχε καμμίαν ἐλπίδα ὅτι θὰ τὸν ἐπανέφερεν ὑπὸ τὴν ἐρωτικὴν στέγην; Κάθε ἄλλο. Τοὐναντίον μάλιστα, τὸ σκάνδαλον τὸ ὁποῖον θὰ ἤρχετο διὰ τοῦ διαβήματος τούτου εἰς φῶς θὰ ἀπεμάκρυνεν ἔτι μᾶλλον τὸν ἐραστὴν ἀπὸ πλησίον της. Καλὰ ἔκαμε λοιπὸν καὶ ἐπροτίμησε τὴν αὐτοκτονίαν. Ἀλλὰ καὶ ἡ πρόσφυξ Σοφία δὲν ἔκαμε ἄσχημα, προτιμήσασα τὸ ρεβόλβερ. Ἀφοῦ αὐτὴ ἐστερεῖτο τοῦ ἀνδρὸς τὸν ὁποῖον ἠγάπα, ἂς τῆς ἔμενε τοὐλάχιστον ἡ εὐχαρίστησις ὅτι καμμία ἄλλη δὲν θὰ ἀπελάμβανε τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς τὸ μέλλον!

Ποία εἶνε ἡ γνώμη ἡ ἰδική μου; Κηρύσσομαι ὑπὲρ τῆς Καίτης ἢ ὑπὲρ τῆς Σοφίας; Ὑπὲρ τῆς αὐτοκτονίας τῆς ἐρωμένης ἢ ὑπὲρ τοῦ φόνου τοῦ ἐραστοῦ; Δὲν διστάζω νὰ ἀποφανθῶ: Ἀμφότεραι ἤθελαν ἕνα καλὸ λιτάρωμα καὶ ξύλο εἰκοσιτετράωρον μὲ βέργα, βαλμένη προτίτερα εἰς τὸ νερό. Νὰ αὐτοκτονήσουν γιὰ ἔρωτα; Ἢ νὰ σκοτώσουν γιὰ ἔρωτα; Ἀλλὰ εἰς ποίαν ἐποχὴν ζοῦν; Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἄλλοτε, ποῦ ὁ κόσμος ἦτο διαφορετικὸς καὶ ἡ γυναῖκα ἔμενε ἀπομεμακρυσμένη ἀπὸ τὸν ἄνδρα, κρυπτομένη εἰς τὰ ἄδυτα τοῦ σπιτιοῦ, περίπου ὅπως σήμερον κρύπτονται ἀπὸ τοὺς χασάπηδες τὰ ἀρνάκια τοῦ γάλακτος, ἡ φαντασία ἔπαιζε σπουδαῖον ρόλον εἰς τὰς αἰσθηματικὰς ὑποθέσεις καὶ ἦτο κάπως δικαιολογημένον μία νεᾶνις ἢ ἕνας νέος νὰ ὠθοῦνται ἐνίοτε εἰς ἀπονενοημένας πράξεις, ὅταν διεταράσσοντο κατὰ ἕνα οἱονδήποτε τρόπον τὰ αἰσθήματά των. Ἀλλὰ σήμερον ποῦ τὰ πάντα ἐβγῆκαν εἰς τὸν δρόμον, σήμερον ποῦ οἱ ἄνδρες εἶδαν ἀπὸ κοντὰ τὶς γυναῖκες καὶ ἡ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας, ἐπιτρέπονται παρόμοιες παλαβομάρες; Θὰ μὲ ἐρωτήσῃ ἴσως κανείς: Ἀρνεῖσαι λοιπὸν τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἔρωτος εἰς τὸν αἰῶνά μας, καὶ ἐπειδὴ ὁ Ρωμαῖος τώρα, ἀντὶ νὰ ἀνεβαίνῃ μὲ μεταξένιαν σκάλαν κρυφὰ τὴν νύκτα καὶ νὰ συναντᾷ τὴν Ἰουλιέτταν, πηγαίνει καὶ τὴν εὑρίσκει εἰς τὰ Δαρδανέλλια, πιπιλίζουσαν ἐληὲς τῶν Καλαμῶν, ἐσχημάτισες τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ ἔρως ἔπαυσε νὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν τῆς ἄλλοτε; Δὲν ἀρνοῦμαι τίποτε ἀπὸ αὐτά. Ὁ ἔρως ὑπάρχει καὶ σήμερα ὅπως καὶ τὸν παρελθόντα αἰῶνα καὶ ὅπως ἦτο καὶ ὅλους τοὺς αἰῶνας κατὰ τοὺς ὁποίους ὑφίσταται ἡ ἀνθρωπότης. Ἡ διαφορὰ εἶνε ὅτι εἰς τὴν ἐποχήν μας ἔπαυσε νὰ ἀποτελῇ ἀρρώστειαν ἀθεράπευτον, ὅπως ἄλλοτε. Εἶνε ἐπάνω-κάτω ὅπως καὶ οἱ κάλοι. Ἄλλαξε παπούτσια, βάλε φαρδύτερα ἀπὸ αὐτὰ ποῦ ἔχεις, καὶ σὲ λίγες μέρες εἶσαι θεραπευμένος τελείως. Ὁ διάδοχος τοῦ Ρουμανικοῦ θρόνου, πρίγκηψ Κάρολος, εἰς διάστημα ἑπταετίας ἐρωτοκτυπήθη τρεῖς φορές. Ἀλλ' οὔτε ἡ Ζιζὴ Λαμπρινοῦ, οὔτε ἡ νόμιμος σύζυγός του, οὔτε ἡ Μάγδα Λουπέσκο, ἀπεπειράθησαν νὰ αὐτοκτονήσουν ἢ νὰ τὸν σκοτώσουν, τὸ ἴδιον δὲ θὰ κάμουν ἀσφαλῶς καὶ αἱ ἑκατοντάδες τῶν νέων ἐρωμένων τὰς ὁποίας θὰ ἀποκτήσῃ ἐὰν ὁ Μεγαλοδύναμος τοῦ δώσῃ χρόνια, ὅπερ εὔχομαι ὁλοψύχως καὶ εἰλικρινῶς.

ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Η ΖΩΗ ΜΙΑΣ ΕΣΤΕΜΜΕΝΗΣ

ΜΙΚΡΗ, ΜΟΝΗ ΚΑΙ ΑΠΕΙΡΟΣ
ΥΠΟ ΤΟΝ ΣΙΔΗΡΟΥΝ ΖΥΓΟΝ ΤΟΥ ΚΑΡΟΛΟΥ
"ΕΓΩ ΜΟΝΗ ΕΓΝΩΡΙΣΑ ΤΟΝ ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΝ„
ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΧΗΡΑΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Χρειάζονται χρόνια γιὰ νὰ συνηθίσῃ κανεὶς σ' ἕνα ξένον τόπον. Χρειάζεται ὑπομονή, καλὴ θέλησις καὶ τάκτ. Ὅταν ἔφθασα εἰς τὴν Ρουμανίαν (εἰς ἡλικίαν 17 ἐτῶν, ὡς σύζυγος τοῦ Διαδόχου) ἤμουν πάρα πολὺ μικρὴ ὥστε νὰ ἔχω τάκτ· ἤμουν πάρα πολὺ ἀμαθὴς ὥστε νὰ εἶμαι ἔμπειρος· εἶχον τύχει ὑπὲρ τὸ δέον ἁπλῆς ἀγωγῆς ὥστε νὰ εἶμαι ἐπιτηδεία. Ὑπῆρχε κάποια ἀγγλικὴ ἀδεξιότης καὶ ἐπιφυλακτικότης εἰς τὸ ἄτομόν μου, ἡ ὁποία ἐνίοτε παρεξηγεῖτο ἀπὸ τοὺς πολὺ πιὸ γλυκομίλητους Λατίνους, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων εἶχον ἔλθει. Αὐτοὶ εἶχαν ὅλοι τὴν εὐστροφίαν τῆς γλώσσης, τῆς ὁποίας ἐγὼ ἀκριβῶς ἐστερούμην.

Ἡ τελευταία φωτογραφία τῆς χήρας βασιλίσσης Μαρίας, τῆς ὁποίας δημοσιεύομεν τὸ πρῶτον ἄρθρον ποὺ ἔγραψε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Φερδινάνδου.

Ἤξευραν πῶς νὰ φτειάνουν ὡραίας φράσεις καὶ νὰ κάμνουν χαριτωμένας φιλοφρονήσεις. Ἐγὼ ἤμουν βωβὴ πρὸ τῆς εὐγλωττίας των καὶ πρὸ τῆς σπινθηροβόλου ὁμιλίας των ἔσβυνεν ὅλη ἡ κοινὴ νοημοσύνη ποὺ εἶχα.

Ἠμπορῶ πράγματι νὰ εἰπῶ ὅτι ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἡ χώρα των δὲν ἦτο χώρα μου, αἱ σκέψεις των δὲν ἦσαν σκέψεις μου, ἡ γλῶσσά των δὲν ἦτο γλῶσσά μου· εὑρισκόμην ἐπομένως εἰς τρομερὰ μειονεκτικὴν θέσιν καὶ ἔνοιωθα τὸν ἑαυτόν μου πιὸ κουτὸν παρ' ὅ,τι πραγματικῶς ἤμουν.

Ἐπὶ πολλὰ ἔτη, πράγματι, παρεδεχόμουν ἀδιαμαρτυρήτως ὅτι ἤμουν κουτὴ καὶ ἐλάχιστα ἐκοπίαζα νὰ καταπιασθῶ μὲ τὰ πράγματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐθεώρουν ὡς ἀπολύτως ὑπέρτερα τῆς νοήσεώς μου. Πρῶτον μεταξὺ αὐτῶν ἦτο ἡ πολιτική!

* * *

Ἡ πολιτική! Πόσον ἐμίσουν καὶ αὐτὴν τὴν λέξιν. Ὅλα ἐφαίνοντο σὰν νὰ ἄρχιζαν καὶ νὰ ἐτελείωναν μὲ τὴν πολιτικήν! Ὁ γέρων Βασιλεὺς Κάρολος τὴν ἐθεώρει μεγίστην ἀπόλαυσιν· ἦτο ὁ ὑπέρτατος λόγος ὑπάρξεώς του. Ἐσκέπτετο, ἀνέπνεεν, ὠνειρεύετο πολιτικήν· ἔτσι πάντα μοῦ ἐφαίνετο. Σπανίως ὡμίλει περὶ ἄλλου πράγματος, ἐκτὸς ὅταν συνεζήτει ἐπὶ στρατιωτικῶν ζητημάτων μὲ τὸν σύζυγόν μου.

Ὅπως αἱ πλεῖσται νέαι, ἔτρεφον ζωηρὰν συμπάθειαν πρὸς τὸν στρατόν, ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἐσήμαινεν ὅτι οἱ στρατιωτικοὶ κανονισμοί, αἱ στατιστικαὶ καὶ αἱ τεχνικαὶ λεπτομέρειαι μ' ἐνδιέφερον! Ὁμολογῶ ὅτι ἐθεώρουν τὰς ἀτελευτήτους στρατιωτικὰς καὶ πολιτικὰς συνομιλίας θείου καὶ ἀνεψιοῦ θανασίμους καὶ ἀνιαράς. Κατὰ τὰ πρῶτα δύο ἔτη ἐπρογευματίζαμεν καὶ ἐδειπνούσαμεν πάντοτε οἱ τρεῖς μας· ἡ γηραιὰ Βασίλισσα ἀπουσίαζεν ἐκεῖνον τὸν καιρὸν λόγῳ τοῦ κλονισμοῦ τῆς ὑγείας της, εἶχε πάει στὸ σπίτι τῆς μητέρας της, εἰς τὴν Γερμανίαν, πρὸς μακρὰν ἀνάπαυσιν.

Τὰ φαγητὰ αὐτὰ παραμένουν εἰς τὴν μνήμην μου ὡς ἓν ἀπὸ τὰ πιὸ ἀνιαρὰ χαρακτηριστικὰ τῶν πρώτων ἐκείνων ἐτῶν. Ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Διάδοχος ἦσαν κι' ὅλας σκαπανεῖς. Εἶχον μυηθῆ εἰς τὴν ἐργασίαν· ἐνδιεφέροντο· ὅλα ὅσα ἔλεγαν ὁ ἕνας στὸν ἄλλον ἦσαν σπουδαῖα δι' αὐτούς, εἶχαν σημασίαν. Δι' ἐμὲ ὅμως ἦσαν ἁπλῶς κουβέντα καὶ ὁ ἀγύμναστος νοῦς μου δὲν ἤξευρε κἂν πῶς νὰ ἀκούῃ—ὅλα ἦσαν ἀνιαρά, ἀνιαρά, θανασίμως ἀνιαρά!

Πλὴν τούτου, ὅλα ἐθυσιάζοντο εἰς τὴν πολιτικὴν ἢ εἰς τὰς κρατικὰς ἀνάγκας. Ἀκατανόητοι δυσχέρειαι συνεσωρεύοντο εἰς τὸν δρόμον σας, φράσσοντες πᾶσαν διέξοδον. Κάθε πόθος, κάθε ἐπιθυμία, κάθε ἐλπὶς ἐφαίνοντο προσκρούοντα εἰς ἕνα «βέτο», καὶ ὑπεύθυνος διὰ τοῦτο ἦτο ἡ «πολιτική».

Ἐνθυμοῦμαι τὴν ἀγανάκτησίν μου, ὅταν καὶ ἡ παραμικρὰ τέρψις ἔπρεπε νὰ ματαιωθῇ διὰ «πολιτικοὺς λόγους». Δὲν σᾶς ἐπετρέπετο νὰ ταξειδεύσετε ἢ νὰ δεχθῆτε προσκεκλημένους ἢ νὰ ἔχετε φίλους, «διὰ πολιτικοὺς λόγους». Δὲν σᾶς ἐπετρέπετο νὰ πάρετε Γερμανίδα ὑπηρέτριαν, Ἀγγλίδα γκουβερνάνταν, Γάλλον κηπουρόν, «διὰ πολιτικοὺς λόγους». Δὲν σᾶς ἐπετρέπετο νὰ δεχθῆτε πρόσκλησιν εἰς δεῖπνον ἢ νὰ πᾶτε σ' ἐκδρομήν· δὲν σᾶς ἐπετρέπετο νὰ περάσετε ἀπὸ ὡρισμένους δρόμους, οὔτε νὰ ἀνεβῆτε ὡρισμένα βουνά, «διὰ πολιτικοὺς λόγους»! Αὐτὸ εἶχε καταντήσει ὁ σκληρότερος ἐφιάλτης τῆς νεότητός μου.

Ὅπως πλεῖστα ὅσα νεαρὰ πλάσματα, ἐφανταζόμουν ὅτι εἶχα καὶ ἐγὼ κάποιο δικαίωμα εὐτυχίας καί, διὰ τὴν νεότητα, εὐτυχία σημαίνει χαράν· μόνον μετὰ πάροδον πολλοῦ χρόνου ἐννοοῦμεν ὅτι ἡ εὐτυχία δὲν ἠμπορεῖ νὰ πιασθῇ μὲ τὰ χέρια, ὅτι δὲν εἶνε ἁπτὸν κτῆμα, τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ δοθῇ ὡς δῶρον. Χρειάζεται ἡ πεῖρα μιᾶς ὁλόκληρης ζωῆς γιὰ νὰ μᾶς διδάξῃ ὅτι εὐτυχία εἶνε νὰ κάμνωμεν κάθε ἡμέραν μὲ ζέσιν, ἐνδιαφέρον καὶ ὑπομονὴν ἐκεῖνο ποῦ ἔχομεν νὰ κάμωμεν· ὅτι εὐτυχία εἶνε νὰ εὑρίσκωμεν χαρὰν εἰς ὅ,τι ἔχομεν, ὄχι νὰ ἀγωνιζώμεθα διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἐφαντάσθημεν ὅτι ἦτο εὐτυχία· ὅτι ἡ εὐτυχία, εἰς τὴν πραγματικότητα, δὲν εἶνε ἄλλο τίποτε παρὰ ἡ πνευματικὴ γαλήνη καὶ ἡ ἱκανοποίησις μὲ ὅ,τι ἔχομεν.

Ἀλλὰ ἡ Φύσις, χάριν ἰδικῶν της λόγων, δὲν ἐπιτρέπει εἰς τοὺς νέους νὰ ἀνακαλύψουν αὐτὸ τὸ μυστικόν· ἡ λύσις θὰ ἦτο ὑπὲρ τὸ δέον ἁπλῆ. Ἡ Φύσις ἔχει ἀνάγκην τῆς ὁρμητικότητος τῆς νεότητος, ἔχει ἀνάγκην τοῦ ἀγῶνός της ὅπως προχωρήσῃ, ὅπως ἀνέλθῃ· ἔχει ἀνάγκην τῆς ἀδιακόπου προσπαθείας της ὅπως ἐπιτύχῃ κἄτι περισσότερον καὶ καλύτερον καὶ ἀπώτερον, κἄτι πιὸ πέρα ἀπὸ τὸ «καθημερινόν». Ἀλλὰ ἡ νεότης καταντᾷ βασανιστήριον, ὅταν ὅλαι αὐταὶ αἱ τάσεις πρέπῃ νὰ ἀναχαιτίζωνται, νὰ πνίγωνται ἢ νὰ ἁλυσοδένωνται ἐξ αἰτίας κάποιου σκληροῦ καθιερωμένου κανόνος· μιὰ ἀρχή, τεθεῖσα ὑπὸ ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος δὲν παραδέχεται ἀδυναμίαν, δὲν λαμβάνει διόλου ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνάγκας ἢ τὰς ἐξεγέρσεις τῶν νέων.

Καὶ τέτοιος ἄνθρωπος ἦτο ὁ Βασιλεὺς Κάρολος: ἄνθρωπος σιδηροῦς, ἄνθρωπος τοῦ κανόνος καὶ τῆς ἕξεως, λιτός, χωρὶς πόθους καὶ ἀσκητικός, παραμερίζων πᾶσαν προσωπικὴν ἐπιθυμίαν· ἦτο ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ καθήκοντος.

Κατ' ἀρχὰς ἦτο τὸ φόβητρον τῆς νεαρᾶς ζωῆς μου. Ἦτο ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ νόμου, κἄτι ποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐνδώσῃ, δὲν ἠμπορεῖ νὰ φανῇ ἐπιεικὴς ἢ νὰ ἐννοήσῃ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἄλλου, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἀδυναμίαν, δὲν γνωρίζει τίποτε περὶ συγγνώμης.

Ἐχρειάσθην μισὴν ζωὴν διὰ νὰ ἀνακαλύψω ὅτι ὁ φοβερὸς αὐτὸς Θεῖος εἶχεν ἀνθρωπίνην πλευράν, καὶ μάλιστα πολὺ ἀνθρωπίνην, ἀλλὰ κατ' ἀρχάς, ὅπως συνείθιζα μὲ πάθος νὰ ἐξηγῶ, ὅταν μ' ἔπνιγεν ἡ αὐστηρότης του: «Δὲν καταλαβαίνετε· στέκεται μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ ἥλιου!»

Ναί, μολονότι ὁ χαρακτηρισμὸς ἦτο ἴσως ἀπρεπής, ἔτσι μοῦ ἐφαίνετο τὸ πρᾶγμα κατὰ τὰς πρώτας ἐκείνας ἡμέρας τῆς προσαρμογῆς· ἦτο μιὰ πελωρία σκιὰ ποῦ ἐστέκετο μεταξὺ τοῦ πτωχοῦ ἀνοήτου ὄντος μου καὶ παντὸς ὅ,τι ἀντιπροσώπευε τὴν εὐτυχίαν, τὴν ζωήν, τὴν χαρὰν τῆς ζωῆς—πραγματικὰ τὸ φῶς τοῦ ἥλιου.

* * *

Καθὼς ἀνασκοπῶ τὰ παληά, νοιώθω ὅτι, ὅσον τραχεῖα καὶ ἂν ὑπῆρξεν ἡ μαθητεία, τὸ σχολεῖον ἦτο καλόν, ἐχαλύβδωσε τὰ νεῦρά μου, ἐσχημάτισε τὸν χαρακτῆρά μου, μὲ ἐδίδαξεν ὑπομονήν, μὲ ἔκαμε παλαίστριαν, ἄνθρωπον ποῦ ὑπερνικᾷ, ποῦ ὑπερπηδᾷ τὰς δυσκολίας καὶ ξεύρει νὰ κυττάζῃ τὴν μοῖραν κατὰ πρόσωπον.

Ἀλλὰ τὰ ἔτη τῆς ἐκπαιδεύσεως ἦσαν μακρὰ καὶ πικρά· ὁ σύζυγός μου καὶ ἐγὼ συχνὰ κατελαμβανόμεθα ὑπὸ αἰσθημάτων ἀνταρσίας· ἂν καὶ ὑποτακτικώτερος ἀπὸ ἐμέ, ἐκ φύσεως καὶ ἐξ ἀγωγῆς, καὶ αὐτὸς ἔνοιωθε συχνὰ ὅτι ὁ ζυγὸς ὑπὸ τὸν ὁποῖον ἐζούσαμεν ἦτο σχεδὸν ἀφόρητος, ἐσήμαινε τὸ σεβύσιμον πάσης προσωπικῆς ἐπιθυμίας, τὴν παραίτησιν ἀπὸ παντὸς ὀνείρου.

Κάποτε, ἀνασκοποῦσα τὴν διεξαχθεῖσαν πάλην, τοῦ εἶπα:

— Πιστεύω ὅτι μᾶς ἔκαμε καλὸν ὅσον τραχὺ καὶ ἂν ὑπῆρξεν, ἦτο καλὸ σχολειό.

Μὲ θλῖψιν ἀπήντησε:

— Γιὰ σένα, ἴσως. Ἤσουν πάντοτε μιὰ ἀντάρτις· ἡ τυραννία δὲν σ' ἔκαμε παρὰ δυνατώτερη. Ἀλλὰ ἐγὼ ἤμουν φύσει ὑποτακτικός, νομοταγής, ἀγαπῶν τὴν τάξιν καὶ τὸ καθῆκον καὶ δὲν εἶχα ἀνάγκην ἀπὸ ἕνα τόσον βαρὺ χέρι. Νοιώθω πῶς ὁ σιδερένιος ζυγὸς τοῦ Θείου ἔσπασε κἄτι μέσα μου, κάποια χορδὴ χαρᾶς καὶ ἐνεργητικότητος ποῦ κανενὸς εἴδους ἐλευθερία σήμερα δὲν ἠμπορεῖ νὰ μοῦ ξαναφέρῃ...

Αὐτὰ ᾐσθάνετο... καὶ ὅμως εἶχεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς προσαρμοσθῆ, ἤξευρε τί ἔκαμνεν, ἐκαταλάβαινε τί ἐγκατέλειπεν ὅταν καὶ αὐτὸς ἔφευγεν ἀπὸ τὴν γενέτειράν του· ἀλλὰ ἐπὶ τέλους ἔγινε κύριος ἑαυτοῦ, δὲν ἠμποροῦσε νὰ αἰσθανθῇ ἑαυτὸν πραγματικῶς ἐλεύθερον!

Ὅλα αὐτά, μόνη ἐγὼ τὰ ξεύρω. Ὅταν σβύσῃ ἡ ζωὴ ἑνὸς ἀνθρώπου, πολλοὶ νομίζουν ὅτι ἠμποροῦν νὰ γράψουν γι' αὐτόν, νὰ ἐξηγήσουν τὸν χαρακτῆρά του, νὰ τὸν κρίνουν, νὰ τὸν ἐπικρίνουν ἢ νὰ τὸν ἐκθειάσουν. Ἀλλὰ μόνη ἐγώ, ἡ σύζυγός του, γνωρίζω τὴν πραγματικὴν ζωὴν τοῦ Φερδινάνδου τοῦ 1ου, Βασιλέως τῆς Ρουμανίας, διότι μόνη ἐγὼ ἤμουν πάντοτε στὸ πλευρόν του, ὑπέφερα μαζί του, ὑπῆρξα ἡ σύντροφος τῆς νεότητός του, ἡ σύμμαχος τῶν ὡριμωτέρων του ἐτῶν. Μόνη ἐγὼ ἤμουν μάρτυς τῶν ὀνείρων, τῶν ἰδανικῶν, τῶν ἐλπίδων, τῶν φόβων καὶ τῶν ἐπαναστάσεών του. Χέρι μὲ χέρι, παρὰ τὴν εὐρείαν διαφορὰν τῶν χαρακτήρων μας, ἀντέστημεν εἰς τοὺς κυκεῶνας τῆς ζωῆς, ἀντιμετωπίσαμεν, μὲ μόχθον διήλθομεν καὶ ἔν τινι μέτρῳ ὑπερενικήσαμεν τὰς δυσχερείας, τὰς ἀπογοητεύσεις, τὰς δυσαρεσκείας, ἐπίσης δὲ καὶ τὴν μοναξιάν μας.

Ἐν τούτοις μιὰ γωνιὰ στὴν καρδιὰ τοῦ καθενός μας ἔμενε χωριστὴ καὶ μοναχή, γιατὶ ἔτσι παράξενα ἡ ζωὴ κάνει κάθε ἄνθρωπον ξένον πρὸς τὸν ἀδελφόν του. Ὁσονδήποτε καλοὶ φίλοι καὶ ἂν εἶνε οἱ ἄνθρωποι, ὑπάρχει μιὰ γωνιὰ στὴν ψυχὴ τοῦ κάθε ἀνθρώπου, ὅπου εἶνε κανεὶς πάντοτε

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 360	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ.	50

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς (χρώματος κιτρίνου) αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

μονάχος καὶ νοσταλγικὸς ἕως τὸ τέλος τῆς ζωῆς του. Ὁ σύζυγός μου καὶ ἐγὼ ἐσεβόμεθα ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου τὴν μοναξιάν— ἡ ὁποία, κατὰ τὴν γνώμην μου, εἶνε ὁ σπόρος τῆς Αἰωνιότητος, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς σπείρει στὴν καρδιὰ κάθε ἀνθρώπου.

* * *

Ἀλλὰ συγχωρῆστέ με, ἀπεμακρύνθην ἀπὸ τὸ θέμα· ὅταν κυττάζῃ κανεὶς πρὸς τὰ πίσω, αἰσθάνεται τὴν ἐπιθυμίαν νὰ συνοψίσῃ τὰ πράγματα καὶ νὰ βγάλῃ συμπεράσματα, γιατὶ στὸ κάτω-κάτω πρέπει νὰ ὑπάρχῃ κάποιο νόημα εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς πόνους, τὰς ἐλπίδας, τὰς ἀμφιβολίας, τὰς νίκας καὶ τὰς ὑποχωρήσεις ποῦ ἀποτελοῦν τὴν ζωήν.

Ἐκεῖνο ποῦ ἀπὸ μιᾶς ἀπόψεως καθίστα τὴν θέσιν μου πλέον περίπλοκον, ἦτο ὅτι ἡ μητέρα μου (ἡ Α. Υ. ἡ Δούκισσα τοῦ Ἐδιμβούργου, πρὸ τοῦ γάμου της Ρωσσὶς Μεγάλη Δούκισσα), ὅπως καὶ ὁ Βασιλεὺς Κάρολος, εἶχεν ἰσχυρὰν ἰδικήν της θέλησιν. Ἡ πρώτη δὲν παρεδέχετο πάντοτε ὅτι τὰ «βέτο» τοῦ δευτέρου ἦσαν λογικά, ἔθετεν ὑπὸ συζήτησιν τὰς ἐπιταγάς του καὶ συχνὰ ἀνθίστατο εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις του. Προερχομένη ἐκ μεγάλης χώρας καὶ εἰς μεγάλην χώραν ἀποκατασταθεῖσα, δὲν ἐκαταλάβαινε πόσην αὐταπάρνησιν ἔπρεπε νὰ δείξουν ἐκεῖνοι ποῦ ἐπρόκειτο νὰ στηλώσουν μίαν νέαν χώραν, διότι ἀσφυκτιῶσα κάτω ἀπὸ τοὺς περιορισμοὺς ποῦ μοῦ ἐπεβάλλοντο, ἐτιθέμην παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς μητέρας μου κ' ἔτσι ἀργοῦσα περισσότερον νὰ μάθω τὰ μαθήματά μου καὶ παρέτεινα τὴν περίοδον τῆς καταστολῆς, εἰς τὴν ὁποίαν μ' ὅλον τοῦτο ἐδέησε νὰ ὑποταγῶ παρὰ τὰς πολλὰς ἐξεγέρσεις.

Ὅλοι οἱ ἀγῶνές μου πράγματι διεξήγοντο κατὰ τοῦ Βασιλέως Καρόλου. Ἡ χώρα καὶ ὁ λαὸς θὰ ἦσαν, φαντάζομαι, ὀλιγώτερον ἄκαμπτοι. Οἱ Ρουμᾶνοι εἶνε καλόκαρδος λαός, ἡ γλῶσσά των ποῦ καὶ ποῦ παραπαίρνει δρόμον, ἀλλὰ δὲν εὑρίσκουν τίποτε ἀσυγχώρητον καὶ ἦσαν, πιστεύω, πρόθυμοι νὰ ἐπιδείξουν ἀπεριόριστον ἐπιείκειαν πρὸς τὴν ξανθήν, ἀθώαν μικρὰν Ἀγγλίδα πριγκήπισσαν, τὴν ὁποίαν εἶχαν δεχθῇ ἀνάμεσά των.

Ἦσαν εὐτυχεῖς, ἀκόμη δὲ ὑπερήφανοι, διότι εἶχον ὡς σύζυγον τοῦ Διαδόχου μίαν ἀπὸ τὰς ἐγγονὰς τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας. Μολονότι ἡ Γαλλία ἦτο ἡ χώρα, τὴν ὁποίαν ἐξ ἐνστίκτου ἀγαποῦσαν, ἐθαύμαζαν τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἐκαταλάβαιναν τί ἀντιπροσωπεύει ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, ἦσαν δ' ἑπομένως πρόθυμοι νὰ μὲ συγκαταλέξουν ὡς ἐνεργητικὸν κεφάλαιον εἰς τὸν πολιτικὸν ἀγῶνα, κεφάλαιον ποῦ τοὺς εἶχεν ἔλθει ἀπὸ μακρυνὰ πελάγη.

Ἀλλὰ ὁ Βασιλεὺς Κάρολος παρημπόδιζε πᾶσαν ἄμεσον ἐπαφὴν μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῶν μελλόντων ὑπηκόων μου. Μόνον μέσῳ αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ἀδειῶν ἢ τῶν ἀπαγορεύσεών του ἦτο δυνατὸν νὰ γνωρισθῶμεν ὁ λαὸς καὶ ἐγώ.

Ἔτσι εὑρισκόμουν εἰς τρομερὰ μειονεκτικὴν θέσιν. Μία ξένη εἰς ξένην γῆν περνᾷ πάντοτε ἄσχημα, ἀλλὰ πόσον χειρότερα περνᾷ ὅταν εἶνε σχεδὸν αἰχμάλωτος, μὴ δικαιουμένη νὰ κινῆται ἐλεύθερα, μὴ δικαιουμένη νὰ βλέπῃ, νὰ ἀκούῃ, νὰ αἰσθάνεται ἀφ' ἑαυτῆς καὶ δι' ἑαυτήν.

ΜΑΡΙΑ
Βασίλισσα τῆς Ρουμανίας

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Καὶ ὁ Δελκασσὲ ἔλεγεν ἀκόμη:

«Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐβάλατε πόδι εἰς τὴν Βόρειον Ἤπειρον καὶ ὑπάρχει πρὸς διευθέτησιν τὸ ζήτημα τῶν νήσων, ἔχετε ἄδικον νὰ δηλώνετε προκαταβολικῶς ὅτι ἀρνεῖσθε πᾶσαν παραχώρησιν εἰς τὴν Βουλγαρίαν.»

Ἡ παρένθεσις κλείεται εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Ἐν τῷ μεταξὺ νομίζω ὅτι ἐκ τῶν ἐγγράφων τὰ ὁποῖα παρεθέσαμεν ἀπεδείχθη ὅτι ὁ Βενιζέλος καὶ ὄχι ὁ Γούναρης εἶχεν ἄδικον ὑποστηρίζων εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι αἱ πιέσεις τῆς Ἀντὰντ διὰ παραχωρήσεις εἰς τὴν Βουλγαρίαν προεκλήθησαν ἐκ τῆς ἀνικανότητος τῶν διαδόχων τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἠρθησαν μόνον διότι ἐπανῆλθεν οὗτος εἰς τὴν ἐξουσίαν.

* * *

Ἐξαντλήσας τὸ ζήτημα τῶν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν παραχωρήσεων ὁ Γούναρης ἦλθεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς Ἑλληνοσερβικῆς συνθήκης:

«...Τίνα σκοπόν, εἶπεν, ἔχει ἡ συζήτησις περὶ τῆς ἑρμηνείας τῆς συνθήκης; Πρόκειται ἡ Βουλὴ νὰ ἑρμηνεύσῃ ἢ νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἑρμηνείαν τῆς Κυβερνήσεως; Ἀλλ' ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει ὑπ' ὄψει τὴν συνθήκην... Ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ ἑρμηνείας τῆς συνθήκης, οὐδὲ τοῦτο εἶνε τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ ἡμᾶς. Πρόκειται περὶ τῆς πολιτικῆς κατευθύνσεως, τὴν ὁποίαν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἔχει καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἓν ἐπιχείρημα ἀποτελεῖ ἡ κατὰ τὰς ἰδέας αὐτοῦ ἑρμηνεία τῆς συνθήκης...»

Καὶ ἐσυνέχισεν:

«Ποῖον εἶνε τὸ ἀληθῶς ἐξεταστέον ζήτημα; Τὸ ζήτημα εἶνε ἐὰν ἔχωμεν καὶ ποίας ἔχομεν ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τῆς Σερβίας, συμφώνως πρὸς τὴν συνθήκην. Ἐκείνας τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἔχομεν οὐδεὶς ἀπολύτως θὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι δὲν πρέπει νὰ τὰς ἐκπληρώσωμεν. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶνε ἐὰν καὶ τίνας ἔχομεν ὑποχρεώσεις. Εἶνε τοῦτο ζήτημα ἑρμηνείας τῆς συνθήκης. Ἡ συνθήκη εἶνε μυστική. Τὴν συνθήκην δὲν ἔχετε ἐνώπιον ὑμῶν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅμως ἐνόμισεν ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀνακοινώσῃ τινὰ ἐξ αὐτῆς, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα αὐτὸς ἐνόμισεν οὐσιώδη. Καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἀνεκοίνωσε πρὸς ἡμᾶς ἐζήτησε τὴν γνώμην ἡμῶν. Τὸ σύστημα τοῦτο εἶνε προδήλως πλημμελές. Ἡ τοιαύτη ἀνακοίνωσις εἶνε ἐλαττωματική. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως σᾶς εἶπεν ὅτι ἡ συνθήκη εἶνε συνθήκη συμμαχικὴ ἀμυντικὴ καὶ ὅτι στρέφεται κατὰ παντὸς τρίτου. Τὸ πρᾶγμα ὄντως οὕτως ἔχει. Παρὰ τὴν συνθήκην ὅμως ταύτην ὑπάρχει καὶ ἄλλη συνθήκη. Συνθήκη ἴσης διαρκείας, παράρτημα τῆς πρώτης ἀποτελεῖ ἡ στρατιωτικὴ σύμβασις. Ἡ σύμβασις αὕτη καθορίζει εἰδικώτερον τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἡ πρώτη συνήφθη. Εἶνε ἀνάγκη συνδυασμοῦ τῶν δύο τούτων συμφωνιῶν. Ἀλλὰ ἐκτὸς τοῦ συνδυασμοῦ τούτου, τοῦ ἀπαραιτήτου διὰ τὴν προσήκουσαν ἑρμηνείαν τῆς συνθήκης, ὑπάρχει ἀνάγκη καὶ γνώσεως τῶν περιστάσεων κατὰ τὰς ὁποίας ἐγεννήθη ζήτημα ἐφαρμογῆς τῆς συνθήκης καὶ τῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπεκράτησαν κατὰ τὰς διαφόρους ταύτας περιστάσεις.»

Καὶ συνεχίζων ἀνέφερε τὰς περιστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἐγεννήθη ζήτημα ἐφαρμογῆς τῆς συνθήκης:

»Ἐγεννήθη ζήτημα ἐφαρμογῆς τῆς συνθήκης ὅταν συνεπείᾳ τῶν ἐν Τουρκίᾳ διωγμῶν ἐσκέφθη καὶ ὁ τότε προϊστάμενος τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἔπρεπε νὰ προβῇ εἰς ἐνεργείας δυναμένας ν' ἀγάγωσιν εἰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις ἐναντίον τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.» Ἡ Σερβία ἠρνήθη.

«Ὅταν ἐξεῤῥάγη ὁ πόλεμος ὁ Εὐρωπαϊκὸς κ.τ.λ. ἀπετάθη πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον ἡ Σερβία καὶ ἐζήτησε τὴν ἀρωγὴν τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως πρὸς τὴν ἑρμηνείαν τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς τὴν συνθήκην. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο νὰ μὴ γίνῃ ἐφαρμογὴ τῆς συνθήκης καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν ἐκείνην. Ὑπῆρξε καὶ τρίτη περίπτωσις κατὰ τὴν 24 Ὀκτωβρίου 1914, ὅτε ἀπετάθη πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἡ Σερβία καὶ ἐζήτησε τὴν ἀρωγὴν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνθήκης. Καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀντετάχθη. Καὶ δὲν ἔτυχεν ἐφαρμογῆς οὐδὲ κατὰ τὴν περίπτωσιν ἐκείνην. Ὑπῆρξε καὶ ἑτέρα περίπτωσις κατὰ τὴν 12ην Ἰανουαρίου 1915. Καὶ πάλιν προσέφυγεν ἡ Σερβία ἢ οἱ σύμμαχοι αὐτῆς πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐζήτησε τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συνθήκης, νομίζουσα ὅτι ὑπάρχει περίπτωσις ἐφαρμογῆς αὐτῆς. Καὶ τότε συνεπείᾳ τῶν ὅσων ἀντετάχθησαν ἀπὸ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἔτυχεν ἐφαρμογῆς ἡ συνθήκη οὔτε κατὰ τὴν περίπτωσιν ἐκείνην.

»Ἔχομεν λοιπὸν τέσσαρας περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἐγένετο ἀπόπειρα ἵνα ἐφαρμοσθῇ ἡ συνθήκη, μίαν μὲν τῇ αἰτήσει ἡμῶν, τρεῖς δὲ τῇ αἰτήσει τῆς Σερβίας καὶ τῶν συμμάχων αὐτῆς, καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας αὐτὰς περιπτώσεις οὐδεμία ἔγινεν ἐφαρμογὴ αὐτῆς.

»Ἡ συνθήκη, ὡς εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, λέγει ὅτι οἱοσδήποτε καὶ ἂν ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Σερβίας, εἴμεθα ὑπόχρεοι νὰ παράσχωμεν τὴν συνδρομήν μας πρὸς αὐτήν. Καὶ ὅμως ἐγένετο κατὰ τῆς Σερβίας ἐπίθεσις καὶ δὲν παρέσχομεν τὴν συνδρομήν μας καὶ δὲν ἐκρίθημεν ὡς ἀτιμαζόμενοι. Διατί, κύριοι; Τί μαρτυρεῖ ἡ τετραπλῆ αὕτη μὴ ἐφαρμογὴ τῆς συνθήκης, τὴν ὁποίαν μᾶς παρουσίασε τόσον ἁπλῆν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως; Τί ἄλλο παρὰ ὅτι καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας αὐτὰς περιπτώσεις ἡ συνθήκη ἡρμηνεύθη οὐχὶ ὡς μία formula ρωμαϊκή, λέγουσα: ἂν τοῦτο οὕτως ἔχῃ, δημιουργεῖται ὑποχρέωσις. **Ἀλλ' ἡρμηνεύθη ὡς ἐκδήλωσις ἀποφάσεων ἀπὸ κοινοῦ εἰλημμένων παρ' ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι συνεβλήθησαν ἐπὶ τῇ βάσει ὡρισμένης καταστάσεως πραγμάτων, ἀποφάσεων, ἀποβλεπουσῶν ἐν συνδυασμῷ εἰς κοινὰς ὑποχρεώσεις· εἰς πραγματοποίησιν κοινῶν δι' ἀμφοτέρους συμφερόντων. Καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοιαύτης ἀντιλήψεως ἡ συνθήκη συνεδυάσθη μὲ τὴν καθόλου πραγματικὴν κατάστασιν, οἵα ἐνεφανίζετο κατὰ τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐζητεῖτο ἡ πραγματοποίησις. Καὶ ἐπειδὴ εὑρέθη ὅτι κατὰ πάσας ταύτας τὰς περιστάσεις, καὶ τὰς τέσσαρας, ἡ ἐν γένει κατάστασις τῶν πραγμάτων, ἡ καθόλου συμπλοκὴ τῶν ποικίλων συμφερόντων, τὰ ὁποῖα ἐτίθεντο ἐπὶ τοῦ τάπητος, δὲν ἐπέτρεπον τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ γράμματος τῆς συνθήκης, ἡ συνθήκη ἐγκατελείφθη. Ἡ συνθήκη δὲν ἐξετελέσθη. Καὶ οὐδεὶς εἶπε πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ οὔτε ἡ Ἑλλὰς εἶπε πρὸς τὴν Σερβίαν κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν, ὅτι ὑπῆρξε παραβίασις τῆς συνθήκης.**

Ὑπῆρξεν ὅμως καὶ ἄλλη περίπτωσις, κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἐζητήθη ἡ ἐκτέλεσις τῆς συνθήκης, ἐζητήθη ἄρσις τῆς συνθήκης. Δὲν εἶμαι ἐν γνώσει τῶν ἰδιαιτέρων περιστάσεων ὑπὸ τὰς ὁποίας ἡ Σερβία, ἀποφασίσασα νὰ προβῇ εἰς τὰς παραχωρήσεις πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, ἐζήτησε τὴν ἡμετέραν συναίνεσιν· ἀλλ' ὑπὸ οἱονδήποτε τρόπον καὶ ὑπὸ οἱουσδήποτε ὅρους καὶ ἂν ἐζητήθη ἡ ἡμετέρα συναίνεσις, ἡ συναίνεσις αὕτη οὐδὲν ἕτερον ἠδύνατο ν' ἀφορᾷ παρὰ κατάργησιν τῆς συνθήκης—ἄρσιν αὐτῆς. Τί ἐζήτει ἡ Σερβία; Νὰ συμφωνήσῃ μετὰ τῆς Βουλγαρίας σύμπραξιν· καὶ νὰ συμφωνήσουν ταύτην ἐπὶ τῇ βάσει παραχωρήσεως πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ὅλων τῶν ἐδαφῶν πασῶν τῶν χωρῶν αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦσι μέρος—καὶ οὐσιῶδες μέρος—τῆς ἰσοῤῥοπίας πρὸς προστασίαν τῆς ὁποίας εἶχε γίνει ἡ συνθήκη.»

»Ὅταν ἡ Σερβία ἔλεγε πρὸς τὴν Ἑλλάδα: Δός μου τὴν συναίνεσίν σου νὰ παραχωρήσω τὰς χώρας ταύτας, προσέθετε δέ, ἵνα διὰ τῆς παραχωρήσεως ταύτης συμφωνήσω μετὰ τῆς Βουλγαρίας εἰς σύμπραξιν, τί ἄλλο ἔλεγε παρὰ ὅτι αἴρει τὴν συνθήκην. Διότι συμφωνία μετὰ τῆς Βουλγαρίας πρὸς σύμπραξιν εἶνε ἄρσις τῆς συμφωνίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς πόλεμον κατὰ τῆς Βουλγαρίας.»

Ραγδαῖα χειροκροτήματα τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐπηκολούθησαν τὰς τελευταίας αὐτὰς φράσεις τοῦ Γούναρη, ὁ ὁποῖος ὅμως ἐφύλαξε διὰ τὸ τέλος τὰ σοβαρώτερά του ἐπιχειρήματα κατὰ τῆς φιλοπολέμου πολιτικῆς τοῦ κ. Βενιζέλου.

Σημείωσις: Ὁ κ. Φίλιππος Δραγούμης μὲ πληροφορεῖ ὅτι ὁ ἀείμνηστος ἀδελφός του Ἴων φθάσας ἐκ Πετρουπόλεως δύο-τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῶν ἐκλογῶν τῆς 31 Μαΐου 1915 ἐξέθεσεν ἀνεξάρτητον ὑποψηφιότητα βουλευτοῦ ἐν Φλωρίνῃ. Δοθέντος ὅτι τὴν ὑποψηφιότητά του ταύτην ἐπολέμησαν καὶ οἱ δύο συνδυασμοὶ—ὁ Βενιζελικὸς καὶ ὁ Γουναρικὸς—συνέβησαν δὲ καὶ ἐκλογικαὶ παρανομίαι δὲν εὑρέθη μεταξὺ τῶν ἐπιτυχόντων. Ἀκυρωθέντων ὅμως τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ τμήματος Βαψοριοῦ καὶ ἐπαναληφθείσης ἐκεῖ τῆς ἐκλογῆς ἦλθεν ἐπιτυχὼν καὶ μετέσχε τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σώματος κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1915. Δὲν ἐπρόκειτο λοιπὸν παρὰ περὶ ἐπιτυχίας ἐν ἀναπληρωματικῇ ἐκλογῇ.

ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια τῆς ἱστορικῆς παννυχίδος.—Ἡ παραίτησις τοῦ κ. Βενιζέλου.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ διπλωματοῦχος ζητεῖται εἰς ἐπαρχίαν. Πληροφορίαι φαρμακεῖον Κ. Λεμοῦ πλατεῖα Ὁμονοίας.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια καὶ ὡς ἐπιπλωμένα ἀποκλειστικῶς εἰς κυρίας ἢ δεσποινίδας. Ἀκομινάτου 31β.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Τὸ μοιρολόϊ

Ἀπὸ τὸ μικρὸ παράθυρο τοῦ χαμηλοῦ σπιτιοῦ ξέσπασε ξαφνικὰ ὅπως περνοῦσα ἕνα σπαρακτικὸ μοιρολόϊ, φωνὲς καὶ κλάμματα καὶ ξεφωνητὰ μαζί, ποῦ μ' ἔκαναν ν' ἀνατριχιάσω. Ἐκοντοστάθηκα περίεργος, μὰ ὄχι κι' ἀδιάφορος, νοιώθοντας κάποια συγκίνησι νὰ ἀνεβαίνῃ μ' ἕνα κῦμα ρίγους· τὶς πλάτες μου, νὰ συσπᾷ τὰ μάτια μου, καὶ προσπάθησα νὰ ἰδῶ τὴν αἰτία. Τὸ παράθυρο ἦταν μισάνοικτο, κι' ἔσκυψα νὰ ἰδῶ, προσμένοντας νὰ ἰδῶ κάποιον νεκρό, καὶ τὶς μοιρολοΐστρες δίπλα του. Δὲν ἦταν τίποτε. Ἀπάνω σ' ἕνα τραπέζι ἦταν ἕνα πιάτο κόλυβα καὶ δίπλα του μιὰ γυναῖκα ποῦ ξεμαλλιαζόταν.

— Βαρυόμοιρη, κοτζά μου παλληκάρι, κύριε, εἴκοσι τριῶν χρονῶν, νὰ τὸ χάσῃ ἔτσι μέσα ἀπὸ τὰ χέρια της, σὲ μιὰ ἑβδομάδα ἀπὸ μηλιγγίτη! Πᾶνε τώρα τρεῖς μῆνες καὶ τοῦ φτειάνει, βλέπεις, τὰ κόλυβα τοῦ ἔρμου!... Ἄχ!... Κι' εἶνε χαροκαμμένη ἡ δόλια! Ἔντεκα παιδιά, πᾶνε ὅλα! Μιὰ κόρη μονάχα τῆς μένει τώρα, μὰ ὁ καϋμὸς εἶνε μεγάλος! μοῦ εἶπε μιὰ γειτόνισσα ποῦ ἔτρεξε κι' ἐκείνη.

Ἡ γυναῖκα ἐξακολουθοῦσε νὰ μαλλιοτραβιέται καὶ νὰ φωνάζῃ, κι' ἀνάμεσα στὸ θρῆνό της καὶ τὸ μοιρολόγι της, ἔλεγε χίλια γλυκόλογα στὸ «γυόκα της», στὸ «παιδί» της, στὸ «παλληκάρι» της, στὴν «παρηγοριά» της, ποῦ τῆς «ἔφυγε», δὲν τὴν λυπήθηκε, τὴν μαννοῦλά του, τὴν μαύρη, μόνε τὴν ἄφησε πεντάρφανη, σὰν τὴν καλαμιὰ στὸν κάμπο!

Τὰ μάτια της ἀντίκρυζαν ἀπάνω στὸ πιάτο, ὅλη τὴν γλυκειὰ μορφὴ τοῦ παιδιοῦ της, ἴσως ὅπως τὸ εἶδε τὴν στερνὴ στιγμή, ὠχρὸ μὲ κλειστὰ μάτια, στὴν νεκρόκασά του. Δὲν ἦταν ἕνα πιάτο κόλυβα ἐκεῖ. Ἦταν ὁ γυιός της, τὸ παιδί της τὸ ἀγαπημένο, καὶ τοῦ μιλοῦσε, καὶ τοῦ ἔλεγε, καὶ τοῦ παραπονιοῦταν γιὰ τὴν ἐγκατάλειψι, ὅπως θὰ μιλοῦσε σ' ἕνα ζωντανό.

Μοῦ φάνηκε ἀδιάκριτο νὰ σταθῶ πιὸ πολὺ σ' αὐτὴν τὴν θλιβερὴ συνομιλία, καὶ ἔφυγα, τραβῶντας ἀργὰ τὸ δρόμο μου.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἡ δεσποινὶς Τούτι Φέρτιχ ἡ ὡραιοτέρα γυναῖκα τῆς Γερμανίας, ἡ ὁποία ἐξελέγη ἐν Βερολίνῳ βασίλισσα τῆς καλλονῆς διὰ τὸ 1928

Τὸ «θαῦμα» τῆς Κολοκυνθοῦς

Ἡ Κολοκυνθοῦ ἀνεστατώθη χθὲς τὸ πρωῒ ἀπὸ ἓν «θαῦμα».

Ἡ κυρία Π. Χαραλάμπους, ἐξετάζουσα μίαν φιάλην περιέχουσαν περυσινὸν ἁγιασμόν, ἐνόμισεν ὅτι εἶδεν ἐντὸς αὐτῆς ἐζωγραφισμένην τὴν μορφὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πλήρης συγκινήσεως διὰ τὸ «θαῦμα» ἀφοῦ ἐγονάτισε καὶ προσηυχήθη, ἔσπευσε ν' ἀνακοινώσῃ τοῦτο εἰς τοὺς γείτονας, οἱ ὁποῖοι ἀθρόοι συνέρρευσαν εἰς τὴν οἰκίαν καὶ προσηύχοντο.

Τὸ γεγονὸς ἐπληροφορήθη καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ὁ ὁποῖος περιβληθεὶς τὰ ἄμφιά του καὶ μὲ τὰ ἑξαπτέρυγα μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τῆς κυρίας Χαραλάμπους καὶ παραλαβὼν τὸν ἁγιασμὸν μετέφερεν αὐτὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου (τοῦ παλαιοῦ) ἀκολουθούντων καὶ τῶν συγκεντρωθέντων περιοίκων, καὶ ἐτέλεσε δοξολογίαν. Μετὰ τοῦτο μετέβη εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Μέγαρον καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπον κ. Χρυσόστομον ὅτι ἐπρόκειτο περὶ πραγματικοῦ θαύματος, ἀλλ' ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μὴ δώσας πίστιν, τὸν ἀπέπεμψε, ἐπιπλήξας αὐτὸν καὶ συστήσας νὰ καθησυχάσῃ τὸ συγκεκινημένον πλῆθος.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ὅπου διαρκῶς συνέρρεε κόσμος, διὰ νὰ προσκυνήσῃ τὸ «θαῦμα.» Ὁ ἀστυνομικὸς σταθμάρχης ἐνωμοτάρχης κ. Παπαδέας, ἠθέλησε νὰ πείσῃ τὸ πλῆθος ὅτι ἡ δῆθεν εἰκὼν τοῦ Θεανθρώπου, δὲν ἦτο παρὰ μοῦχλα καὶ ἀναταράξας τὴν φιάλην διέλυσε αὐτήν. Τὸ πλῆθος τότε ὥρμησε νὰ λυντσάρῃ αὐτόν, ἀλλὰ τῇ ἐπεμβάσει ψυχραιμοτέρων τὸ ἐπεισόδιον δὲν ἔλαβε μεγαλυτέραν ἔκτασιν. Ἰδιαιτέρως ἠρέθισε τοὺς εὐλαβεῖς ἡ παρατήρησις τοῦ ἐνωμοτάρχου ὅτι ἐπρόκειτο περὶ «μούχλας», θεωρηθεῖσα ὡς ἀνευλάβεια, διότι ὡς κοινῶς πιστεύεται ὁ ἁγιασμὸς οὐδέποτε σήπεται.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τοὺς περισσοτέρους κατοίκους τῆς Κολοκυνθοῦς παραμένει ἡ πεποίθησις ὅτι ἐπρόκειτο περὶ θαύματος καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἐπισκέπτωνται τὴν οἰκίαν τῆς κ. Χαραλάμπους, συγχαίροντες αὐτὴν διὰ τὴν θεοσέβειάν της.

Νέα ἐμφάνισις

Ὑπενθυμίζομεν ὅτι μεθαύριον Κυριακὴν ἐμφανίζεται διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον Πειραιῶς ὁ νέος τενόρος κ. Γεώργιος Πράτσικας, ὅστις θὰ τραγουδήσῃ συνοδευόμενος εἰς τὸ πιάνο ἀπὸ τὴν δα Κλειὼ Περράκη τὶς ἄριες τῆς α' πράξεως ἀπὸ τὴν «Ἀϊντὰ» καὶ τὴν «Τόσκα».

Τὸ βραβεῖον παιδικῆς ἀρετῆς

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν προκηρύσσει καὶ δι' ἐφέτος τὸ Βραβεῖον Παιδικῆς Ἀρετῆς Β. Μελᾶ. Τὸ Βραβεῖον Παιδικῆς Ἀρετῆς Βασιλείου Μελᾶ (Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς Νηπιακοῦ Ἐπιμελητηρίου Μελᾶ) 10,000 δρχ. ἐτησίως διαιρεῖται εἰς πέντε δισχιλιόδραχμα βραβεῖα, ὧν τὰ δύο δύνανται νὰ κατανεμηθῶσι καὶ εἰς τέσσαρα χιλιόδραχμα καὶ ἀπονέμεται 1) εἰς μαθητὰς σχολείων ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἡλικίας μέχρι 15 ἐτῶν τὸ πολύ, οἱ ὁποῖοι μὲ κίνδυνον τῆς ἰδίας αὐτῶν ζωῆς ἔσωσαν ἄλλους κινδυνεύοντας, εἴτε ἀφωσιώθησαν εἰς ἀνακούφισιν ἢ θεραπείαν οἰκείων ἢ ξένων πασχόντων ἢ ὑπερηλίκων μετ' ἐξαιρετικῆς φιλοστοργίας καὶ αὐτοθυσίας, 2) εἰς μαθητὰς σχολείων ἀμφοτέρων τῶν φύλων τῆς αὐτῆς ἡλικίας, οἱ ὁποῖοι ἐπιδεικνύουσιν ἰδιάζουσαν ὅλως ἐπίδοσιν εἰς τὰ γράμματα καὶ ἄψογον χρηστότητα ἠθῶν.

Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν προτάσεων παρατείνεται ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας μέχρι τῆς 1ης Μαρτίου ἐ. ἔ.

Μὲ τὸ παλαιὸν Ἡμερολόγιον

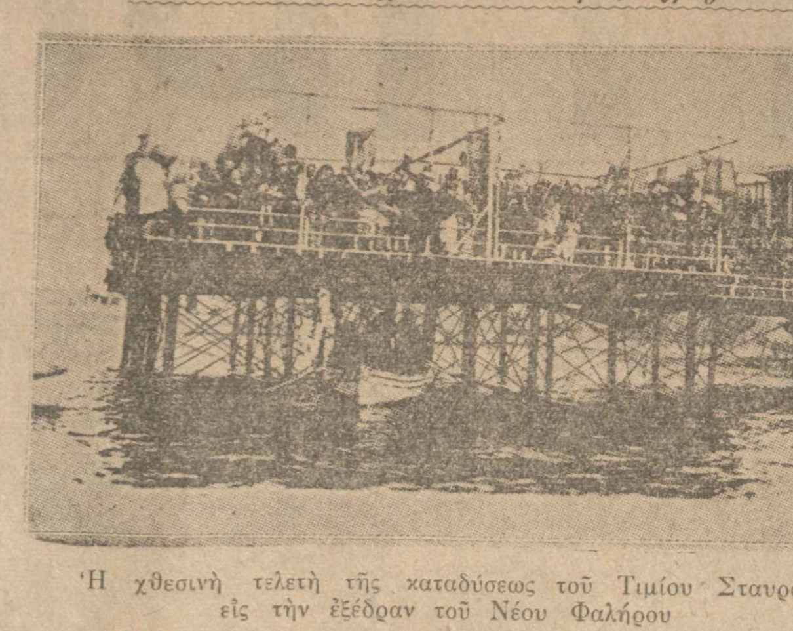

Ἡ χθεσινὴ τελετὴ τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν ἐξέδραν τοῦ Νέου Φαλήρου

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Ἀνατολὴ ἡλίου 7.41'
Δύσις » 5.33'
Σελήνη 28 ἡμερῶν
Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου
Γένησις τοῦ Νεύτωνος (1642)

Σοφὰ λόγια

Σκέψεις ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς Δημιουργίας

τοῦ Βερνάρδου Γρασσέ

Ὑπάρχουν ὄντα ποῦ δὲν δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ μόνον ἡ κατανόησις τῶν πραγμάτων. Ἔχουν ἀνάγκην δημιουργίας. Οἱ δημιουργοὶ δὲν εἶνε ἀπαραιτήτως ἀντιλήψεως ὑπερτέρας τῶν ἄλλων. Εἶνε ἁπλῶς ἄλλης φύσεως.

* * *

Ἡ ἐπιτυχία, δὲν εἶνε, συχνά, παρὰ μία ἀνταπόδοσις κατὰ τῆς εὐτυχίας.

* * *

Ἐκεῖνο ποῦ ὀνομάζεται μεγαλοφυΐα δὲν εἶνε μία ἀνωτέρα μορφὴ εὐφυΐας, ἀλλὰ τὸ χάρισμα τῆς δημιουργίας εἰς τὰς ὑψηλοτέρας του ἐκδηλώσεις. Διότι ἡ εὐφυΐα δὲν ἠμπορεῖ παρὰ ν' ἀποκτᾷ ἐνῷ ἡ μεγαλοφυΐα εἶνε δαπάνη.

* * *

Ὁ ἀληθὴς δημιουργὸς δὲν ἔχει καμμίαν ἀνάγκην νὰ γνωρίζῃ ἐκεῖνο ποῦ ἐλέχθη ἢ ἔγινε πρὸ αὐτοῦ διὰ νὰ εἶνε βέβαιος ὅτι εἶνε ὁ πρῶτος ποῦ τὸ λέγει ἢ τὸ πράττει.

* * *

Ἀρκεῖ συχνὰ ν' ἀγνοῇ κανεὶς ὅτι ἓν πρᾶγμα ἐλέχθη ἢ ἐγένετο διὰ νὰ τὸ εἴπῃ ἢ νὰ τὸ κάμῃ μὲ τόσον νέον τρόπον, ὥστε νὰ ἰσοδυναμῇ πρὸς δημιουργίαν.

* * *

Τὸ νὰ ἐννοῇ κανείς, ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν δημιουργίαν πρὸς ἰδίαν του χρῆσιν.

* * *

Δημιουργία διὰ τὸν ἑαυτόν μας μόνον δὲν ὑπάρχει, ὅπως δὲν ὑπάρχει ἔρως χωρὶς ἀντικείμενον.

Κοσμικὴ κίνησις

—Δεξιώσεις

Πολὺ ἐκλεκτὴ συγκέντρωσις εἰς τὴν κατὰ Τετάρτην δεξίωσιν παρὰ τῷ πρεσβευτῇ τῆς Γερμανίας καὶ τῇ κ. Ρέννερ.

Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τσεχοσλοβακίας κ. Βέλνερ, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰαπωνίας, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Πολωνίας, ἡ πρέσβειρα τῆς Ρουμανίας κ. Ρασκάνο, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλβετίας καὶ ἡ κ. Μπρονά, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἡ κ. Μιχαλακοπούλου, ὁ στρατηγὸς καὶ ἡ κ. Μαζαράκη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Νικολούδη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἴμμελεν, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γκέρκε, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Χίλλ, ὁ κ. Σαλταφέρας, ἡ κ. Βάλτερ, ἡ κ. Καποδίστρια, ὁ κ. Π. Ἀργυρόπουλος, ἡ κ. Ναδίνα Σλῆμαν, ἡ κ. Ἀποστολίδη, ὁ κ. Μπότσαρης, ὁ κ. Λ. Καυταντζόγλου, ὁ κ. καὶ ἡ δ. Ἀβέρωφ, ἡ κ. Τσαλδάρη, ἡ κ. Γρίβα, ἡ κ. Μ. Ἐντοῦ, ἡ κ. Φώτη Μεταξᾶ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βαφειαδάκη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κάρπεντερ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀθανασιάδου καὶ ἄλλοι.

—Χοροί

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 22 τρέχοντος καὶ ὥραν 6 1)2 μέχρι 2 πρωϊνῆς, εἰς τὰς αἰθούσας τῆς γερμανικῆς λέσχης «Φιλαδέλφεια» ὁδὸς Ὁμήρου 18, θὰ δοθῇ ἡ ἐτησία χοροεσπερὶς τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκθέσεις

Αὔριον Σάββατον καὶ ὥραν 5 μ.μ. ἀνοίγει εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Λυκείου Ἑλληνίδων ἡ ἔκθεσις τοῦ ζωγράφου κ. Πολυκλείτου Ν. Φέγκου.

—Πρωτοφανῆ ἐπιτυχίαν σημειώνει ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Ἀξελοῦ εἰς τὴν αἴθουσαν Στρατηγοπούλου. Πλεῖστοι πίνακες ἠγοράσθησαν ἐκ τῶν ὁποίων τὸν μεγαλύτερον ἠγόρασεν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα. Θὰ κλείσῃ εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.

—Λόγῳ τῆς παρατηρουμένης ἐξαιρετικῆς κινήσεως, ἡ φωτογραφικὴ ἔκθεσις τοῦ κ. Γ. Μποΐκα εἰς τὸ ἐργαστήριόν του (τέρμα Φιλελλήνων), θὰ μείνῃ ἀνοικτὴ μέχρι τέλους τοῦ μηνός.

Γραμματοκιβώτιον

Αἱ ἀπαλλοτριώσεις

Φίλη «Πρωΐα»,

Δὲν θεωρῶ ποσῶς δεδικαιολογημένον τὸν ἐγερθέντα θόρυβον λόγῳ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ ἀπαλλοτριώσεως νόμου ὑπὲρ τῶν ἀστέγων προσφύγων.

Οὐδεὶς πρέπει νὰ παραπονῆται ἐφ' ὅσον ἰσχύει τὸ κράτος τοῦ νόμου, καὶ ἂν οὗτος θίγει τὰ συμφέροντα μιᾶς μερίδος τῶν πολιτῶν.

Ἐὰν ὅμως καταστρατηγῆται καὶ ἐφαρμόζεται μὲ ὑπερβάσεις ὁ νόμος, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον συμβαίνει δυστυχῶς συχνὰ εἰς τὸν μακάριον αὐτὸν τόπον, πάντες δικαιούμεθα νὰ διαμαρτυρηθῶμεν καὶ ζητήσωμεν τὴν διόρθωσιν τοῦ κακοῦ.

Εἰς τὸ προκείμενον ζήτημα δέον νὰ ἐρευνήσωμεν ἐὰν συνέβησαν καταχρήσεις καὶ νὰ καταγγείλωμεν συγκεκριμένα γεγονότα καὶ οὐχὶ νὰ ἀπαιτήσωμεν τὴν μὴ ἐφαρμογὴν ἑνὸς νόμου μόλις ψηφισθέντος.

Θεωροῦνται ὑπεύθυνοι αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τότε μόνον ὅταν δὲν ἐφαρμόζουσι πιστῶς τὸν νόμον ἢ δίδουν τόπον εἰς καταχρήσεις.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα ἐὰν οἱ πρόσφυγες πρέπει νὰ ἀποκτήσωσι στέγην ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῶν πόλεων, δὲν δύναται νὰ συζητηθῇ τοῦτο σοβαρῶς, ἐφ' ὅσον ὁ νόμος δὲν ποιεῖ οὐδεμίαν διάκρισιν μεταξὺ γηγενοῦς καὶ πρόσφυγος, οὐδὲ καθορίζει σύνορα καὶ τοποθεσίας διὰ τὰς ἀπαλλοτριώσεις.

Χωρὶς νὰ θίξω τὸ εὐαίσθητον σημεῖον τῆς προελεύσεως τῶν ὑπὸ πλείστων κατεχομένων ἐκτάσεων, τῆς ἀνυπαρξίας τίτλων κλπ. θέλω νὰ παρατηρήσω εἰς τοὺς ἀδημονοῦντας, ὅτι ὁ νόμος εἶνε ἐξ ἴσου εὐεργετικὸς δι' ἀμφότερα τὰ μέρη ἀρκεῖ νὰ γίνῃ πιστὴ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ, καὶ καλὸν θὰ εἶνε ὁ ἄδικος θόρυβος νὰ περιορισθῇ.

Μετὰ τιμῆς
Α. Πετρίδης

Ἕνωσις Συντακτῶν

Εἰδοποιοῦνται τὰ μέλη τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν» ὅτι αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὸ 1928 θέλουν διενεργηθῇ αὔριον 21ην τρέχοντος, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 1—5 μ.μ.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Σατυρικοὶ στίχοι

Τὰ ἐγκαίνια

Λοιπὸν ἂς σχολιάσωμεν σπουδαῖον γεγονός:
Γραφεῖα ἐγκαινίασεν προχθὲς ὁ Κεραυνός,
καὶ πρὸ νοήμονος κοινοῦ ἐμφανισθεὶς μὲ τόνον
μιλεῖ ὁ ῥήτωρ Δεναξᾶς τὴν χεῖρα ἀνυψώνων:
«Μόνον ἐσένα—φώναξε—ὡς κυβερνήτην θέμε
κι' ἂν Κεραυνὸν στὴν ἔξαψιν τοῦ θαυμασμοῦ σὲ λέμε,
τοῦ κεραυνοῦ καλύτερα τὸν τίτλον ν' ἀποβάλῃς
γιατὶ κι' ἐμᾶς ὁ διάβολος θὰ πάρῃ σὺν τοῖς ἄλλοις.
Γιὰ νᾆσαι συμπαθέστερος εἰς τὸν λαὸν ὀφείλεις
νὰ παραμείνῃς ὁ παληὸς εἰρηνικὸς Κονδύλης,
ἔχων ὡς μόνον στήριγμα ἀγάπην λαϊκὴ
ποῦ ἐξογκοῦται συνεχῶς εἰς τὴ Χαλκιδική.
Ποτὲ τὴν φήμην μὴν ποθῇς ἀνταρτικοῦ θηρίου
μένε Κονδύλης τῆς κλεινῆς ἐνάτης Σεπτεμβρίου
ποῦ στρατιὰν ἀνέλπιστον σανιδοφόρων εἶδες
κι' ὀλίγου δεῖν τὴ ράχη σου ξεσκόνιζαν σανίδες.
Τὰς συμβουλάς μου πάντοτε νὰ παίρνῃς σοβαρὰ
κι' ἂν σὲ τραβᾷ ὁ Πετμεζᾶς πρὸς τὰ ἀριστερά,
ἐγὼ πρὸς τὸ Κεφάλαιον συχνὰ θὰ σὲ τραβῶ
κι' ἐσὺ γιὰ νἄχῃς δίπορτο θὰ κάνῃς τὸν στραβό.
Σοῦ λέγω δὲ εἰλικρινῶς ὡς φίλος κι' ὑμνητής:
παῦσε τοῦ Ναπολέοντος νὰ εἶσαι μιμητής,
γιατὶ ὡς εἶδες πρὸ μηνὸς τὸν κάθε Βοναπάρτη
μὲ ρόδια ὑποδέχονται οἱ ἀσεβεῖς στὴ Σπάρτη.
Λαμπρὰ τὰ ρόδια ὡς καρπός, μὰ χάνουν τὴ δροσιά
ὅταν ἀντὶ τοῦ στόματος τὰ τρώγ' ἡ φορεσιά».
(Ἐνῷ αὐτὰ στὸν Ἀρχηγὸν ὁ Δεναξᾶς φωνάζει
κι' ἀπὸ αὐτοπεποίθησιν ὁ Κεραυνὸς κομπάζει,
διερχομένων πολιτῶν ἐσάστισαν τὸν νοῦ
ὡς κεραυνοὶ οἱ ἔπαινοι νοήμονος κοινοῦ).

Ἀθλητισμὸς

—Αἱ προετοιμασίαι διὰ τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας

Αὔριον τὸ ἀπόγευμα, θὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τὸ παναθηναϊκὸν στάδιον, ὅλοι οἱ ἐν Ἀθήναις ἀθληταί, προκειμένου νὰ ἔλθουν διὰ πρώτην φορὰν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Γερμανοῦ προπονητοῦ κ. Γκέλδερ. Οἱ ἀθληταί, θὰ χωρισθοῦν ὑπὸ τοῦ προπονητοῦ εἰς δύο κατηγορίας. Ἐξ αὐτῶν, ἡ πρώτη θὰ περιλάβῃ τοὺς δρομεῖς καὶ τοὺς ἅλτας, ἡ δὲ ἄλλη τοὺς ἀθλητὰς τῶν ρίψεων. Ἀκολούθως δὲ θὰ ὁρισθοῦν εἰδικαὶ ἡμέραι καθ' ἃς θὰ προπονοῦνται ἰδιαιτέρως, οἱ ἀθληταὶ τῶν 2 κατηγοριῶν.

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀθλητῶν οἱ ὁποῖοι θὰ μεταβοῦν εἰς τὸ Ἄμστερδαμ, ὑπολογίζεται εἰς 12.

Ἐπίσης ἤρχισαν αἱ σχετικαὶ προετοιμασίαι διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς ἐθνικῆς ποδοσφαιρικῆς μας ὁμάδος. Εἰς τὴν ἐν λόγῳ ὁμάδα, λέγεται ὅτι θὰ λάβουν μέρος πολλοὶ ἐκ τῶν ἀρίστων ποδοσφαιριστῶν ἐγκατεστημένοι εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

—Τὸ μάτς τῆς Κυριακῆς

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ θὰ γίνῃ τὴν Κυριακὴν ὁ προαγγελθεὶς ὑπὲρ τῆς ὁμοσπονδίας ποδοσφαιρικὸς ἀγών, μεταξὺ τοῦ Παναθηναϊκοῦ καὶ Ἐθνικοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τὴν διαιτησίαν τοῦ κ. Σταύρου Χατζοπούλου. Ὁ ἀγὼν προμηνύεται ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ ὁμὰς τοῦ Ἐθνικοῦ θὰ κατέλθῃ ὑπὸ τὴν νέαν της σύνθεσιν.

—Πυγμαχικὰ νέα

Ὁ «Παναθηναϊκὸς ἀθλητικὸς ὅμιλος» ἑτοιμάζει τὴν ὀργάνωσιν μεγάλων πυγμαχικῶν ἀγώνων, ἐρασιτεχνῶν καὶ ἐπαγγελματιῶν, εἰς τὸ ἰδιόκτητον γήπεδόν του. Οἱ ἀγῶνες θὰ γίνουν ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνός.

Χθὲς βράδυ ἔγιναν τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τῆς «Λέσχης πυγμάχων Ἀθηνῶν» (Πατησίων—Χαλκοκονδύλη 11), παρουσίᾳ πολλῶν προσκεκλημένων. Διεξήχθησαν ἀρκετὰ μὰτς καὶ ἐπιδείξεις, ἐν τέλει δὲ παρετέθη τεῖον εἰς τοὺς προσκεκλημένους.

Ἔρχεται ὁ Παντερέφσκυ

Κατ' ἐγκύρους πληροφορίας, τὸν μεταπροσεχῆ μῆνα ἀναμένεται εἰς Ἀθήνας ὁ παγκοσμίου φήμης πιανίστας καὶ πρῶτος πρόεδρος τῆς πολωνικῆς Δημοκρατίας κ. Παντερέφσκυ.

Δὲν παρέστη ὁ κ. Νικολούδης

Ἐκ παραδρομῆς τοῦ «Ἐλευθέρου Βήματος» ἀνεγράφη ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας παρέστη εἰς τὴν τελευταίαν δεξίωσιν τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Κυριάκου Βενιζέλου. Ὁ κ. Θ. Νικολούδης οὐδὲ ἐκλήθη, οὐδὲ μετέβη εἰς τὴν δεξίωσιν ταύτην.

Ὑπὲρ τῆς χορωδίας Ἀθηνῶν

Σήμερον ὥραν 6 1)2 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν δίδεται ὑπὸ τῶν διαπρεπῶν Βιεννέζων καλλιτεχνῶν κ. Φέρστελ καὶ κ. Γιοέλλι ἡ προαγγελθεῖσα συναυλία ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς Χορῳδίας Ἀθηνῶν. Οἱ ἐκλεκτοὶ καλλιτέχναι θὰ τραγουδήσουν ἄριες ἀπὸ τοὺς «Γάμους τοῦ Φιγαρώ» καὶ ντουέττα ἀπὸ τὸν «Μαγευμένον αὐλὸν» τοῦ Μότσαρτ, τὰ περίφημα «Παμίνα-Παπαγκένο» καὶ «Παπαγκένα-Παπαγκένο» ὡς καὶ ὑπέροχα τραγούδια Σοῦμπερτ καὶ Ρ. Στράους.

Ἕνα στοίχημα

Πρὸ μηνὸς διῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ λοχαγὸς Μπέρτς, ὅστις εἶχε στοιχηματίσει νὰ φθάσῃ ἐκ Λονδίνου μέχρι Αὐστραλίας μὲ αὐτοκίνητον ἔχον πέντε μόνον ἐλαστικὰ DUNLOP μαζί του καὶ ὑποχρεωμένος νὰ μὴ τὰ ἀλλάξῃ. Ἤδη ἀγγέλλεται ὅτι ὁ κ. Μπέρτς ἔφθασεν εἰς Ντελχὶ καὶ ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν εἰς Καλκούταν, διανύσας μέχρι τοῦδε 13.000 χιλιόμετρα χωρὶς νὰ ἀλλάξῃ τὰ ἐλαστικὰ DUNLOP μὲ τὰ ὁποῖα ἀνεχώρησεν ἐκ Λονδίνου.

«Σπάρτακος»

Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Σπάρτακος» ὀργάνου τῆς ἀντιπολιτεύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος. Περιέχει ἄρθρα καὶ μελέτας ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἱστορικὰ σημειώματα ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος ἐν Ἑλλάδι, ὡς καὶ δοκουμέντα ἐπὶ τῶν ἀπόψεων τῆς ὑπὸ τὸν Τρότσκυ ἀντιπολιτεύσεως. Πωλεῖται εἰς τοῦ Ἐλευθερουδάκη καὶ εἰς ὅλα τὰ κεντρικὰ βιβλιοπωλεῖα. Εἰς τὰς ἐπαρχίας πωλεῖται διὰ τῶν ὑποπρακτορείων τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Ο κ. ΜΠΑΚΑΛΜΠΑΣΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΝ

«ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ»

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀνταλλαγῆς κ. Μπακάλμπασης διέψευσε χθὲς τὴν ἑσπέραν πρὸς δημοσιογράφους, τὰς εἰς χθεσινὴν ἀπογευματινὴν συνάδελφον δημοσιευθείσας πληροφορίας, καθ' ἃς ἡ ὑπογραφὴ τῆς συμβάσεως διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιούχων τοῦ συμπληρωματικοῦ Μητρῴου θὰ βραδύνῃ εἰσέτι πολύ, λόγῳ τοῦ ὅτι δὲν ὑπάρχουν κτηματικὰ καλύμματα δι' αὐτὴν καὶ ὅτι αἱ συνεργασίαι τοῦ Ὑπουργείου μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, δὲν ἀφοροῦν τὴν ὡς ἄνω σύμβασιν ἀλλὰ «γενικώτερα — ὡς ἐγράφη — τινὰ ζητήματα καὶ ἰδίως τὴν ὄντως καταρτιζομένην διαχειριστικὴν μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης σύμβασιν, ἡ ὁποία ὅμως οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν μὲ τὴν πληρωμὴν τοῦ Συμπληρωματικοῦ Μητρῴου.

Ὁ κ. Μπακάλμπασης ἀνεκοίνωσε σχετικῶς ὅτι αἱ συνεννοήσεις μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὴν κατάρτισιν τῆς συμβάσεως συνεχίζονται κανονικῶς, ἀναμένεται δὲ ὅτι μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ κ. Καφαντάρη θὰ κατορθωθῇ νὰ ἐξευρεθῇ καὶ τὸ ἀπαραίτητον ποσὸν τῶν μετρητῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιούχων.

«Εἶνε ἀληθές, εἶπεν ὁ κ. Μπακάλμπασης ὅτι ὑπάρχουν δυσχέρειαί τινες εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας συγκεντρώσεως τῶν Μουσουλμανικῶν κτημάτων ἐκείνων τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμοποιηθοῦν δι' ἀντικρύσματα τῆς συμβάσεως τοῦ Συμπληρωματικοῦ Μητρῴου, τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι ὑπάρχει ἀνεπάρκεια καλυμμάτων. Πιστεύομεν μάλιστα ὅτι τάχιστα θὰ ἀρθοῦν αἱ δυσχέρειαι αὗται, οὕτω δὲ τὸ ταχύτερον θὰ φθάσωμεν εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς πληρωμῆς τῶν δικαιούχων τοῦ συμπληρωματικοῦ».

—Ἡ παράδοσις τῶν βακουφικῶν

Ἐν σχέσει μὲ τὴν εἰς τὴν Ἐθνικὴ Τράπεζαν παράδοσιν τῶν βακουφικῶν κτημάτων πληροφορούμεθα ὅτι ἐκ τῶν βακουφικῶν Θεσσαλονίκης παρεδόθησαν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καλύμματα τῶν ὁποίων ἡ ἀξία κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τοπικοῦ συμβούλου ὑπερβαίνει τὰ 50.000.000 δραχμῶν. Ἐκτὸς τούτου θὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ἀξία τῶν ἀνταλλαξίμων κτημάτων τῆς περιφερείας Σερρῶν, πολλὰ τῶν ὁποίων δὲν παρεδόθησαν εἰσέτι εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Γενικῶς ὑπολογίζεται ὅτι ἡ ἀξία τῶν νέων κτημάτων, ἅτινα θὰ παραδοθοῦν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν θὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 400.000.000 δραχμῶν.

—Ἡ ἀπογραφὴ τῶν ἀστῶν

Παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως ἀνεκοινώθησαν χθὲς αἱ κάτωθι πληροφορίαι σχετικῶς μὲ τὴν γενομένην ἀπογραφὴν τῶν καθ' ἅπαν τὸ Κράτος ἀστῶν προσφύγων:

«Ἐκ τῆς ἀπογραφῆς προέκυψεν, ὅτι καθ' ἅπαν τὸ Κράτος ὑπάρχουν 24.483 οἰκογένειαι ἀστῶν προσφύγων, περιλαμβάνουσαι ἄτομα 484 147. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ διαμένοντες ἐπὶ ἐνοικίῳ ἀστοὶ πρόσφυγες, ἰδίᾳ εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ ἐν μέρει εἰς Θεσσαλονίκην, δὲν ἔσπευσαν ὅλοι νὰ δηλώσουν τὴν ἰδιότητά των, εἰς τὸν ἀνωτέρω ἀριθμὸν τῶν 484.747 ἀστῶν προστίθεται, ἐπὶ τῇ βάσει διαφόρων ἐνδείξεων, περὶ τὰς 110.000 ἀκόμη ἀστοὶ πρόσφυγες. Τοιουτοτρόπως, τὸ σύνολον τῶν ἀστῶν προσφύγων καθ' ἅπαν τὸ Κράτος ἀναβιβάζεται ὑπὸ τῆς Ε. Α. Π. εἰς 600.000 περίπου, ἀριθμὸν καὶ πάλιν μικρότερον τοῦ πρὸ τῆς ἀπογραφῆς ὑπολογιζομένου. Πρὸ τῆς ἀπογραφῆς ὑπελογίζετο, ὅτι οἱ ἀστοὶ πρόσφυγες ἀνήρχοντο εἰς 700.000.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω 124.483 οἰκογενειῶν 101 406 οἰκογένειαι περιλαμβάνουσαι 394.971 ἄτομα μένουν εἰς συνοικισμοὺς τῆς Ε.Α.Π., τοῦ Κράτους ἀνταλλάξιμα οἰκήματα κ.λ.π., αἱ δὲ ὑπόλοιποι 23.077 οἰκογένειαι ἢ ἄτομα 89.776 παραμένουν ἐπὶ ἐνοικίῳ. Ὡς ἀνεκοινώθη, ὅταν ἡ Ε.Α.Π. προτείνῃ μέτρα στεγάσεως δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν της τοὺς ἐπὶ ἐνοικίῳ διαμένοντας ἀστοὺς πρόσφυγας.

— Πρόσκλησις

Προσκαλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Οἰκοδομικοῦ Ἀστικοῦ Συνεταιρισμοῦ Πανορμίων εἰς γενικὴν συνέλευσιν τοῦ Συνεταιρισμοῦ γενησομένην τὴν προσεχῆ Κυριακὴν, 22 τρέχοντος, ὥραν 9.30 π.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ, ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 12. Ἡ προσέλευσις ἑκάστου μέλους εἶνε ἀπαραίτητος καὶ ἐπιβεβλημένη.

Θέμα: Περὶ διανομῆς τῶν οἰκοπέδων.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1928

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Διαλέξεις

Αὔριον Σάββατον 6ην μ.μ. εἰς τὸν «Παρνασσὸν» θὰ ὁμιλήσῃ ὁ Ἀρχιμ. Θεοδώρητος Ν. Βασιλόπουλος μὲ θέμα: «Τὰ Νοσοκομεῖα ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Πολιτισμῷ καὶ τῇ Χριστιανικῇ Θρησκείᾳ». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Ταχυδρομεῖον

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 20—1—28. Ἀεροπορικῶς διὰ Βρινδήσιον 6 1)2 π.μ. «Ὕδρα» 6 π.μ. Ἀργολικόν. «Σεμίραμις» 8 π.μ. Βρινδήσιον. (Ἰταλικὸν) 10 π.μ. Κέρκυραν, Ἁγίους Σαράντα, Βρινδήσιον. «Σέριφος» 2 μ. μ. Πάτμον, Λέρον, Κάλυμνον, Κῶ, Νίσυρον, Σύμην, Ρόδον, Χάλκην, Κάρπαθον. «Χρυσαλλὶς» 2 μ.μ. Χίον, Καρδάμυλλα, Μυτιλήνην, Λῆμνον, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν. «Ἕλενα Μ.» 2 μ.μ. Ἡράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά. «Τάσος» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Παξούς, Κέρκυραν. «Ἄρης» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν. «Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον. «Πόπη» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον. «Φρίντων» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἀρμενιστήν, Εὔδηλον, Σάμον.

Θέατρα

ΑΛΑΜΠΡΑ (Ἑλληνικὸν Μελόδραμα). «Μαντὰμ Μπάτερφλαϊ».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ἀζαΐς», μὲ τὴν κ. Κυβέλην
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἄψε-Σβῦσε».
ΚΥΒΕΛΗΣ. (Θίασος Πετρικίου—Πρινέα). «Δικηγόρος καὶ μπακάλης».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. Τὰ φαντασμαγορικὰ μπαλέττα τῆς Λωὴ Φοῦλλερ.
ΚΟΣΜΙΚΟΝ. «Ἀπεργία κοκκοτῶν».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ «Τὸ κρυφὸ ρωμάντζο».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Μὲ τὸ στανειὸ θὰ...;»
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Ὁ παγκόσμιος πόλεμος».
ΙΝΤΕΑΛ. «Τὸ κάθισμα Νο 47».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Ἐπίγειος παράδεισος».
ΟΛΥΜΠΙΑ. «Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ γυμνὴ γυναῖκα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὁ παγκόσμιος πόλεμος».

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Τίγρις θαλασσῶν».
Α.Ο.Δ.Ο. «Ἡ ὡραιότερες γαμπίτσες τοῦ Βερολίνου».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Μαρία, Μαριάννα, Μαριέττα».
ΕΛΛΑΣ. «Τὸ διαβολεμένο ἄλογο».
ΜΑΓΕΙΑ. «Βεντέττα».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ὁ γάμος τοῦ Σαρλῶ».
ΠΑΡΘΕΝΩΝ. «Στὰ νύχια τῶν τίγρεων».

Πειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ (Πειραιῶς). «Ἡ σάρκα καὶ ὁ διάβολος».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Μητρόπολις».

ΚΟΙΝΩΝΙΚ

Ἑορτάζοντες καὶ μὴ

Δὲν ἑορτάζει σήμερον ὁ κ. χαρόπουλος, Γενικὸς Διευ λιτικοῦ Γραφείου τοῦ κ. Π

Ἰατροί

—Γ. Π. Κεφαλᾶς, ἰατρὸς Μενάνδρου 51, 9—12 καὶ 3—

—Κλινικὴ Ἀφροδισίων ΑΔΑΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Βερ τεῖα Κάνιγγος) 8 1)2 — 11,

Α. ΣΤΑΜΑΤΕΛΑΚ μικροβιολόγος μετῴκησεν Φειδίου 14.

ΜΙΧ. ΓΕΩΡΓΑΡΙΟΥ ὀφθ θεραπεύει τὸν καταρράκτην, κ.λ.π. Ὁδὸς Πειραιῶς Πλατ Τηλ. 1—31.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, πάππον

ΣΑΡΑΝΤΗΝ Μ. ΣΤΑΜ
κτηματίαν

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμ σκευὴν καὶ ὥραν 3ην μ.μ. ἐκ κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σολω ἱερὸν ναὸν τῆς Ζωοδόχου Π

Ἀθῆναι, τῇ 20 Ἰανουαρίου 19

Ἡ σύζυγος: Μαρία Σ. Σταμ
Νικόλαος, Ἀθανάσιος, Ἐλ
Ἡ ἐγγονή: Ἰωσηφίνα Στα
φοί: Διονύσιος, Ἀνδριάνα,
δελφοί: Χρυσῆ καὶ Ἰωάννης
(Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ πρόσ

ΖΑΝ ΑΝΤΖΕΛΟ
ΝΤΟΥΦΛΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝ ΡΕΜ
Ο
ΕΚΒΙΑΣΜΟ
(CHANTAGE
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΤΤΙΚΟ

ΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗ
εἶνε ἐκεῖνοι ποῦ μᾶς δι δάζουν.
Νὰ ἕνας:

Ὀνομάζεται ΧΑΡΟΛ
Μπορεῖτε νὰ κάνετε τὴν γνωριμίαν του ΣΗΜΕΡΟΝ
ΓΙΑ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟ
εἰς τὰ
ΟΛΥΜΠΙ

Ἔλουτος
Ο ΣΚΑΚΙΣΤΗΣ
μεγαλοπρέπεια
JOUEUR D'ECHECS
φαντασμαγορία
Ο ΣΚΑΚΙΣΤΗΣ
συγκίνησις
JOUEUR D'EGHECS
διαρκὲς ἐνδιαφέρον
Ο ΣΚΑΚΙΣΤΗΣ
πρωτοφανὲς
JOUEUR D'ECHECS
ἕνα μεγάλο ἔργον
Ο ΣΚΑΚΙΣΤΗΣ
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΑ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ μικρὰ ὑπηρέτρια δι' ἐλ ἐργασίας παρ' ὀλιγομελεῖ οἰκογενεί καλῶς. Πληροφορίαι Λογιστήριον «Π 10—12.

Ἡ Σφὶγξ ὁμιλεῖ

Ἡ ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Βερντὲν

Αἱ μάχαι τοῦ Μάρνη καὶ τοῦ Σόμ. — Ἡ μέθοδος τῆς θελήσεως. — Ὁ «μπάρμπα Ζόφρ». — Ὑπῆρξεν ἀναμφισβητήτως μία θέλησις. — Μία ἐπίθεσις ποῦ δὲν ἔγινε

Μία συνέντευξις μὲ τὸν στρατάρχην Φὸς

Τὸ ἐρώτημα παρισινῆς ἐφημερίδος, ζητούσης νὰ μάθῃ ποῖον ρόλον παίζει ἡ θέλησις εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν, ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν γνωστὸν Γάλλον δημοσιογράφον κ. Ἰάκωβον Λεφέβρ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν στρατάρχην Φός, μετὰ τοῦ ὁποίου ἔσχε μακρὰν συνομιλίαν ἐπὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τούτου θέματος. Κατωτέρω παραθέτομεν ὁλόκληρον τὴν ὡραίαν συνέντευξιν τοῦ παρισινοῦ συναδέλφου:

Εἰς τὸ μπουλβὰρ τῶν Ἀπομάχων. Ἕνα γραφεῖον εὐρύχωρον, μετρίως ἐπιπλωμένον καὶ λιτὸν

γραφεῖον. Σκληρὰ καθίσματα. **Τὸ πάτωμα** ξύλινο καὶ παλαιόν. Ἰδοὺ τὸ στρατιωτικὸν γραφεῖον τοῦ κραταιοτέρου τῶν νικητῶν ὅλων τῶν ἐποχῶν. Ὁ μέγας ἀρχηγός, φορῶν μίαν κακοφτιαγμένην μαύρην στολήν, κάθεται εἰς τὸ δερμάτινον φωτεῖγ του. Βγάζει ἀπὸ τὸ στόμα του τὸ κοντὸ τσιμπούκι του καὶ μοῦ λέγει, χωρὶς νὰ στρέψῃ νὰ μὲ ἰδῇ:

—Ἀκούω!

Πρὸ τῆς τοιαύτης ἐπιφυλακτικότητός του, ἀνοίγω πῦρ ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν τοῦ γραφείου:

—Ἤθελα νὰ σᾶς ἐρωτήσω ποῖον ρόλον ἔπαιξεν ἡ δύναμις τῆς θελήσεώς σας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ἰδιαιτέρως δὲ κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς μάχης τοῦ Μάρνη.

Τὸν ρόλον τοῦ Φὸς εἰς τὴν μάχην τοῦ Μάρνη, κατὰ τὴν ὁποίαν διοικοῦσε τὴν ἐνάτην στρατιάν, οὐδεὶς βεβαίως λησμονεῖ. Καὶ εἶνε πράγματι ἀλησμόνητος. Εἰς τὸ μέσον τοῦ μετώπου, μεταξὺ τῆς πέμπτης καὶ τῆς τετάρτης στρατιᾶς εὑρισκόμενος ὁ μέλλων στρατάρχης ὑπέστη ὅλην τὴν τρομακτικὴν πίεσιν τοῦ ἐχθροῦ. Εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο οἱ Γερμανοὶ προσεπάθησαν νὰ διασπάσουν τὴν γαλλικὴν γραμμὴν καὶ τὸ σημεῖον αὐτὸ ἐδέχθη τὰ βαρύτερα πλήγματα τοῦ ἀντιπάλου, ὁ ὁποῖος ἠνάγκασε τὴν στρατιὰν νὰ ὑποχωρήσῃ. Αἱ μάχαι τῆς Φερ—Σαμπενουάζ, τοῦ Μοντεμὰν καὶ τοῦ Σαὶν Γκού, ἡ ἐκπληκτικὴ ἀνακοίνωσις τοῦ Φὸς πρὸς τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον, ἔχουσα οὕτω: «Τὸ κέντρον μου ὑποχωρεῖ, ἡ δεξιά μου ὑπεχώρησε, μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ ἐπιτεθῶ», τέλος ἡ ἀπάντησίς του πρὸς ἕνα σωματάρχην του, ὁ ὁποῖος τοῦ ἀνέφερεν ὅτι οἱ ἄνδρες του ἐξηντλήθησαν: «Οἱ Γερμανοὶ εἶνε περισσότερον ἐξηντλημένοι ἀπὸ ἡμᾶς, ἐπιτεθῆτε!», πάντα ταῦτα δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ λησμονηθοῦν εὐκόλως.

—Ἁπλούστατα, μοῦ ἀνήντησεν ὁ στρατάρχης, ἡ γραμμὴ τὴν ὁποίαν ἠκολούθησεν ἡ θέλησίς μου—ἀφοῦ ἐπιμένετε νὰ ἐξετάσετε τὰ πράγματα ὑπὸ τὴν εἰδικὴν αὐτὴν ἔποψιν— ἦτο ἡ ἑξῆς: πρῶτον νὰ πληροφορηθῶ, νὰ μορφώσω δηλαδὴ μίαν σαφῆ γνώμην περὶ τῶν στοιχείων τῆς ὅλης καταστάσεως... Ὡραῖα! Κατόπιν νὰ λάβω τὴν ἀπόφασίν μου καὶ νὰ τὴν ἀποκρυσταλλώσω... Μὲ ἐννοεῖτε;... Τέλος, νὰ ἐμμείνω εἰς τὴν θέλησίν μου αὐτήν... καὶ νὰ ὑπερπηδήσω τὰ ἐμπόδια, νὰ ὑπερπηδῶ συνεχῶς τὰ ἐμπόδια ὅλα. Τὸ νὰ ἐμμείνῃ κανεὶς εἰς τὴν θέλησίν του εἶνε τὸ δυσκολώτερον ἀπὸ ὅλα!

* * *

Ὁ Φὸς ὁμιλεῖ ἀργά, σύντομα, συγκεκομμένα, μὲ μίαν ἐλαφρὰν πυρρηναϊκὴν προφοράν. Μεταξὺ τῶν φράσεών του, τὰς ὁποίας συμπληρώνει διαρκῶς μὲ ἕνα «ὡραῖα» ἢ ἕνα «καλά», παρεντίθενται συχναὶ παύσεις. Ὁ στρατάρχης θέλει νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἀκροατήν του τὸν καιρὸν νὰ ἐννοήσῃ, συγχρόνως δὲ σφίγγει τὰς παλάμας τῶν χειρῶν του, ὡσὰν νὰ θέλῃ μὲ αὐτὸ νὰ ἐνισχύσῃ τοὺς ἰσχυρισμούς του.

—Ἀνελάβατε ἐπὶ παραδείγματι μίαν ἐπιχείρησιν!—ὡραῖα! Δὲν ἐπῆγε καλά; Ἀρχίσατέ την ἐκ νέου! Ἀποτυγχάνει διὰ δευτέραν φοράν; Ἀρχίσατε καὶ πάλιν ἀπὸ τὴν ἀρχήν... ἀλλὰ ποτὲ μὴν παραιτηθῆτε τῆς ἐπιχειρήσεως ποῦ ἀρχικῶς ἀνελάβατε!

—Αὐτὸ περίπου ἐκάματε τὴν 7ην Σεπτεμβρίου 1914, ὅταν ἡ ἀριστερά σας πτέρυξ ὑπεχώρησεν...

—Ὤ, τὴν 7ην Σεπτεμβρίου εὑρισκόμεθα μόλις εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν τῆς μάχης!... Κατόπιν τὰ πράγματα ἐχειροτέρευσαν κατὰ πολύ. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὠφείλαμεν νὰ κρατηθῶμεν ὁπωσδήποτε, διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἀκριβῶς ἐκρατήθημεν. Ἐὰν μάλιστα ὑπῆρχε μία πέμπτη καὶ μία ἕκτη ἡμέρα ἴσως νὰ εὑρίσκαμεν καμμίαν διέξοδον... Ὅταν πρέπῃ καὶ ὅταν θέλῃ κανείς, εὑρίσκεται πάντοτε κάποια!

Τὸ ἔρεισμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐστηρίχθη τότε ὁ Φὸς ἀνήκει εἰς τὴν ἱστορίαν· ἡ διέξοδος εὑρέθη πράγματι, ἡ δὲ διέξοδος αὐτὴ ἦτο ἡ ἀκάθεκτος ἐφόρμησις τῆς 42ας μεραρχίας, ἡ ὁποία ἐπέπεσε κατὰ τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος τοῦ κλονιζομένου ἐχθροῦ καὶ ἠνάγκασε τοῦτον νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ὑποχώρησίν του.

—Καὶ τὸ 1918, κύριε στρατάρχα; τὸν ἐρωτῶ. Ὅταν τὸ ἀγγλικὸν μέτωπον διεσπάσθη καὶ τὸ Σεμὲν ντὲ Ντὰμ ὑπέκυψε; Τότε βεβαίως τὰ πράγματα δὲν ἦσαν διόλου εὐχάριστα. Ὅλοι ἀνέμενον μίαν ἐπίθεσιν ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα. Τί εἴχετε κατὰ νοῦν ὅταν οἱ Γερμανοὶ διέβησαν τὸν Μάρνην τὴν 15ην Ἰουλίου...;

Ὁ Φὸς νομίζει κανεὶς ὅτι πρόκειται νὰ σημαδεύσῃ τὸ ταβάνι μὲ τὸ τσιμπούκι του:

—Ἀλλὰ καὶ τότε ἐνεμείναμεν εἰς τὴν θέλησίν μας. Ἡ ἀπόφασις, τὴν ὁποίαν εἴχομεν λάβει, ἦτο νὰ πλευροκοπήσωμεν τὸν ἐχθρὸν μεταξὺ τοῦ Μάρνη καὶ τοῦ Σουασσόν. Ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ μεταξὺ προήλασε πρὸς Νότον... Ἐπεβάλλετο νὰ βελτιώσωμεν προσωρινῶς τὴν κατάστασιν· ἐφέραμεν εἰς τὸ μέτωπον νέας ἀκμαίας δυνάμεις, συνεμορφώθημεν πρὸς τὰς νέας συνθήκας, τὰς ὁποίας ἐδημιούργησεν ἡ ἐχθρικὴ προέλασις, ἐξουδετερώσαμεν τὰ ὀφέλη τοῦ ἀντιπάλου καὶ ἐπληρώσαμεν τὰ ρήγματα καὶ τὰ κενὰ ὅσον καλύτερον ἠδυνάμεθα... Ἀλλὰ δὲν ἐγκατελείψαμεν τὴν εἰλημμένην ἀπόφασίν μας! Ἐχρειάζοντο τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὧραι διὰ τὴν πλευροκόπησιν; Ὡραῖα, ἔπρεπε νὰ κρατηθῶμεν ἐπὶ τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὥρας. Καὶ ἐκρατήθημεν! Ὑπῆρξαν ἄνθρωποι, χωρὶς κρίσιν, οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν ὅτι ἐκρύπτομεν ὅλας τὰς ἐφεδρικὰς μεραρχίας μας ὄπισθεν τοῦ Μάρνη... Ὄχι, ὄχι καὶ ἀκόμη μίαν φορὰν ὄχι!

* * *

Ὅταν ὁ στρατάρχης Φὸς ὁμιλῇ περὶ πληρώσεως κενῶν, κάμνει διαφόρους νευρικὰς χειρονομίας, ὡσὰν νὰ δεικνύῃ τὰς κινήσεις τῶν τμημάτων στρατοῦ, τὰ ὁποῖα ἦλθον νὰ καταλάβουν τὰς νέας των θέσεις. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὰς αὐτὰς χειρονομίας θὰ ἔκαμνε καὶ εἰς τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον ἐνώπιον τοῦ Κλεμανσώ, ἐμπρὸς εἰς τὸ τραπέζι τὸ σκεπασμένον ἀπὸ τὰ σχέδια τῶν μαχῶν.

—Πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας, συνεχίζει ὁ στρατάρχης, ὅτι ἡ θέλησις δὲν πρέπει νὰ εἶνε οὔτε πεισματάρα, οὔτε χονδροκέφαλη, οὔτε καὶ βιαία, τὴν θέλησιν πρέπει νὰ συνοδεύῃ πάντοτε ἡ ὀξυδέρκεια καὶ ἡ ἀντίληψις. Θὰ σᾶς ἀναφέρω ἕνα ὡραῖον παράδειγμα, τὸ παράδειγμα τῆς ὑπερόχου καὶ ἀκάμπτου θελήσεως τοῦ στρατάρχου Ζόφρ, τοῦ μπάρμπα Ζόφρ...! Εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἐπιχειρήσῃ τῷ 1916 μίαν ἐπίθεσιν εἰς τὸ Σόμ... Τὴν 21ην Φεβρουαρίου οἱ Γερμανοὶ ἐπετέθησαν εἰς τὸ Βερδέν. Ὁ στρατηγὸς Πεταὶν δέχεται ἔκπληκτος τὴν ἐπίθεσιν... Μεραρχίαι τοῦ ἀποστέλλονται πρὸς ἐνίσχυσιν... Καὶ μὲ παρακαλεῖ: «Στείλατέ μου ὅσας δύνασθε περισσοτέρας!» Ἐγὼ τοῦ ἀπαντῶ: «Ὁ στρατηγὸς Ζόφρ ἐννοεῖ νὰ κρατήσω τὰς ἐφεδρείας μου... Ὑπομονή!» Ἡ ἐπίθεσις εἰς τὸ Βερδὲν ἀνεκόπη—ὡραῖα! Καὶ τὴν 1ην Ἰουλίου ἀρχίζει ἡ ἐπίθεσίς μας εἰς τὸ Σόμ. Ἐπετέθημεν μὲ δέκα γαλλικὰς μεραρχίας, ἀντὶ τῶν τριάκοντα ποῦ ὑπελογίζαμεν. Καὶ ὅμως κατωρθώσαμεν νὰ καταφέρωμεν τὸ πλῆγμα! Ἐὰν δὲν ἐπεμέναμεν καὶ ἐστέλλαμεν ὅλας τὰς δυνάμεις μας εἰς τὸ Βερδέν, τὸ σχέδιον τῶν ἐπιχειρήσεών μας θὰ ἐματαιοῦτο καὶ δὲν θὰ ἐπετύγχανεν ἡ μάχη τοῦ Σόμ, ἡ ὁποία ἐδυσχέρανεν ἀναμφισβητήτως τὴν θέσιν τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ.

Καὶ ὁ Φὸς κατανεύει μετὰ πεποιθήσεως:

—Μάλιστα, ὁ Ζόφρ εἶνε μία θέλησις.

Κατόπιν ἠγέρθη καὶ ἦλθε νὰ σταθῇ ἐμπρός μου:

—Παρακολουθήσατε τὰ πράγματα ἐν τῷ συνόλῳ των: Ἡ μάχη τοῦ Μάρνη, ἡ ἐπίθεσις τοῦ Σόμ, ἡ ἐπίθεσις καὶ ἡ ἀντεπίθεσις τῆς 18ης Ἰουλίου ἀποδεικνύουν ἐκεῖνο ποῦ ἀποκαλῶ «μέθοδον θελήσεως». Πρῶτον, πλήρης κατατοπισμός. Ἐφ' ὅσον δὲν γνωρίζει κανεὶς ὅλας τὰς λεπτομερείας καὶ ἐφ' ὅσον δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθῇ λογικὰ τὰς συνεπείας τῶν γεγονότων, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ τίποτε. Δεύτερον, ἡ λῆψις ἀποφάσεως καὶ τρίτον ἡ ἐμμονὴ εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν ὑφ' οἱασδήποτε συνθήκας, ἔστω καὶ τὰς πλέον δυσμενεῖς. Ἠμπορεῖ νὰ εἴπῃ κανεὶς ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ ἐπιτυχία εἶνε πάντοτε ἐξησφαλισμένη.

—Εἶνε ἀληθές, στρατάρχα μου, ὅτι εἴχετε τὴν πρόθεσιν νὰ ἐνεργήσετε τὴν 12ην Νοεμβρίου 1918 μίαν τρομερὰν ἐπίθεσιν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ Μέτς, καθόσον ἄλλως δὲν ἠθέλατε νὰ δεχθῆτε τὴν ἀνακωχήν;

Ὁ Φὸς ἀκουμβᾷ τὸ τσιμπούκι του ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι.

—Ὑπερβάλλετε πολὺ τὰ πράγματα. Ἐν πρώτοις ἡ ἐπίθεσις αὐτὴ θὰ ἐγίνετο τὴν 14ην καὶ ὄχι τὴν 12ην Νοεμβρίου. Ἔπειτα τὸ μέτωπόν μου, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἤδη μῆκος 300 χιλιομέτρων, θὰ ἐγίνετο 340 χιλιόμετρα. Δηλαδὴ κατὰ 40 ὁλόκληρα χιλιόμετρα μεγαλύτερον... *Ἀλλὰ μήπως οἱ Γερμανοὶ δὲν εἶχον ἤδη κτυπηθῇ καιρίως; Συνεπῶς δὲν ἔπρεπε κανεὶς νὰ λυπῆται, ἐπειδὴ δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ ἐπίθεσις αὐτή.*

Καὶ μὲ αὐτὴν τὴν φιλοσοφικὴν ἀποστροφήν, ὁ ἄνθρωπος, ἡ παντοδύναμος θέλησις τοῦ ὁποίου ὡδήγησεν εἰς τὴν νίκην τὸν μεγαλύτερον στρατὸν ἐξ ὅσων ἐγνώρισεν ἡ ἱστορία, μοῦ ἔτεινε πατρικῶς τὸ χέρι, διὰ νὰ μὲ ἀποχαιρετήσῃ.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΛΕΦΕΒΡ

Εἰς τὴν κρύπτην τοῦ ἐν Φλωρεντίᾳ Ρωσσικοῦ Ναοῦ

Τὸ Μνημόσυνον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου

Ἡ Φλωρεντία δι' ὀλίγας ὥρας ἑλληνικὴ

ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ, Ἰανουάριος. (Τοῦ ἐκτάκτου ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἀπὸ τῆς προηγουμένης τοῦ μνημοσύνου, ἡ ἱστορικὴ Φλωρεντία προσέλαβε σχεδὸν χαρακτῆρα ἑλληνικῆς πόλεως. Εἰς τὰ καφενεῖα, εἰς τὰ τράμ, εἰς τοὺς δρόμους, εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, πανταχοῦ ἠκούετο κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ ἑλληνική. Τὰ ἄπειρα ξενοδοχεῖα τῆς Φλωρεντίας, μικρὰ καὶ μεγάλα, εἶχον κατακλυσθῇ ἀπὸ Ἕλληνας, ποῦ ἔσπευσαν πανταχόθεν διὰ νὰ παραστοῦν εἰς τὸ μνημόσυνον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ νὰ ἑνώσουν μετὰ τῶν συγγενῶν Του τὰς δεήσεις των ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς Ἐκείνου, ὅστις τόσον σκληρῶς ἐδοκιμάσθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του.

Ἡ θλιβερὰ ἡμέρα ἀνέτειλε σκυθρωπή. Ἀλλ' ὁ ὡραῖος Φλωρεντιανὸς οὐρανός, ἀπέβαλεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸν πέπλον τῆς πρωϊνῆς ὀμίχλης καὶ ἔγινε κρυστάλλινος καὶ διαυγής. Πέριξ τοῦ ὀρθοδόξου ρωσσικοῦ ναοῦ, ὅπου εὑρίσκονται οἱ τάφοι τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς μητρός Του Ὄλγας, ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι ἐλαφρά. Ἕνας ἀσθενὴς νοτιοανατολικὸς ἄνεμος, ποῦ πνέει, θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι φέρει εἰς τὰ πτερά του τὰς σκέψεις ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὴν Πατρίδα καὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ μετάσχουν τῆς ἐπισήμου ταύτης τελετῆς.

Μολονότι ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια οὐδένα ἐκάλεσεν, οὔτε Ἕλληνα οὔτε ξένον, ἡ ἐκκλησία, ὁ περίβολος αὐτῆς καὶ αἱ πέριξ ὁδοὶ ἦσαν κατάμεστοι κόσμου.

Τὸ μνημόσυνον εἶχεν ὁρισθῇ διὰ τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν. Ἰσχυροτάτη φρουρὰ παρετάχθη ἀπὸ τῆς ἐνάτης πρωϊνῆς ἔξωθι τοῦ ναοῦ καὶ ἐντὸς τοῦ περιβόλου, διὰ νὰ τηρήσῃ τὴν τάξιν καὶ ν' ἀποδώσῃ τιμὰς εἰς τὸν Νεκρὸν καὶ τὰ μέλη τῆς Οἰκογενείας Του. Ὀλίγον ἀργότερον προσῆλθεν ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Λεγάκης καὶ τὸ ρωσσικὸν κόρο τοῦ ναοῦ. Ἐφ' ὅσον παρέρχεται ἡ ὥρα, ἀρχίζουν καταφθάνουσαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ τόπου καὶ οἱ ἐπίσημοι, ἅπαντες ἄνευ προσκλήσεως. Εἰς οὐδένα ἀπολύτως ἐστάλησαν προσκλήσεις καὶ οὐδεὶς εἰδοποιήθη ἰδιαιτέρως καὶ ὅμως πολὺ πρὸ τῆς δεκάτης ὁ ναὸς καὶ τὰ πέριξ παρουσιάζουν ἀσυνήθη ὄψιν. Παρὰ τὸν συνωστισμὸν οὐδεὶς θόρυβος γίνεται καὶ μόνον ἕνας διακριτικὸς ψίθυρος ἀκούεται, δίδων τὸν τόνον τῆς ἐπιβλητικότητος εἰς τὴν θλιβερὰν ἐκείνην συγκέντρωσιν. Ἡ συγκέντρωσις αὐτὴ καὶ ἡ ἄφατος θλῖψις ποῦ εἶνε ζωγραφισμένη εἰς τὰ πρόσωπα ὅλων ἐνθυμίζει τὰς ἀλησμονήτους ἐκείνας συγκεντρώσεις τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ καὶ τῶν παρόδων της, κατὰ τὰς ἀγωνιώδεις ἡμέρας τῆς ἀσθενείας τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, τότε ποῦ κατὰ χιλιάδας συνεκεντροῦτο, ἡμέραν καὶ νύκτα, ὁ λαὸς καὶ ἀνέμενε μὲ ἀδημονίαν τὴν ἔκδοσιν τῶν ἰατρικῶν δελτίων περὶ τῆς πορείας τῆς νόσου τοῦ Ὑψηλοῦ ἀσθενοῦς.

Πέντε ἀκριβῶς λεπτὰ πρὸ τῆς ὁρισθείσης ὥρας φθάνει ἡ Βασίλισσα Σοφία, μετὰ τῶν θυγατέρων Της. Φέρουν ὅλαι μελαίνας ἐσθῆτας μὲ βαρύτατον κρέπ. Πρώτη ἡ Βασίλισσα κατέρχεται εἰς τὸ παρεκκλήσιον καὶ ἀσπάζεται τὸν τάφον τοῦ συζύγου Της. Αἱ Πριγκήπισσαι ἀκολούθως μιμοῦνται τὸ παράδειγμα τῆς σεπτῆς μητρός των καὶ λαμβάνουν κλαίουσαι θέσιν εἰς τὴν πρώτην σειρὰν δεξιά, ὅπου παραμένουν ὄρθιαι μέχρι τέλους τῆς λειτουργίας. Ἡ Βασίλισσα ρίπτει ἕνα βλέμμα εἰς τὸ κόρο, ἀνταλλάσσει ὀλίγας λέξεις μὲ τὸν ἱερέα, ἐπιβλέπει τὰ πάντα μόνη Της καὶ ἀφοῦ βεβαιωθῇ ὅτι ὅλα εἶναι ἐν τάξει διὰ τὸ μνημόσυνον τοῦ συζύγου Της, ἡ θεοσεβὴς καὶ ἀφωσιωμένη σύντροφος, λαμβάνει θέσιν παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν θυγατέρων της.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἔχει προσέλθει ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν Πριγκήπων καὶ ἔχουν σταθῇ εἰς δύο σειρὰς ὄπισθεν τῶν Πριγκηπισσῶν.

Εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν στέκονται οἱ ἐπίσημοι, αἱ Κυρίαι ἐπὶ τῶν τιμῶν, ἡ πριγκήπισσα τῆς Ρωσσίας Ναρίσκιν, ὁ κόμης Ράλλης—Ροδοκανάκης, αἱ κυρίαι καὶ δεσποινίδες Ροδοκανάκη, Γεωργαλᾶ, Θανοπούλου, Νόμπιλι, Στρόγκωφ, ὁ καθηγητὴς ἰατρὸς Ἀνκόνα, ὁ ἐκ τῶν πρώτων προσελθὼν κ. Στρέϊτ, κατασυγκεκινημένος, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι.

Εἰς τὰς 10 1)2 ἀκριβῶς, σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Βασιλίσσης, ἡ ὁποία, ὡς γνωστόν, ἀγαπᾷ καθ' ὑπερβολὴν τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀκρίβειαν, ἀρχίζει ἡ λειτουργία.

«Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...» ἀκούεται καὶ ἕνα ρῖγος συγκινήσεως διατρέχει τοὺς παρισταμένους. Τὸ εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα συγκλονίζεται ἀπὸ τὰ θεῖα ρήματα τῆς ἑλληνικῆς λειτουργίας, ἡ ὁποία τὴν στιγμὴν ἐκείνην, τελουμένη τόσον μακρὰν τῆς Ἑλλάδος, μέσα εἰς ξένην ἐκκλησίαν καὶ πλησίον τῶν τάφων τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τῆς Μητρός Του, προσλαμβάνει μίαν ἰδιαιτέραν σημασίαν. Δάκρυα κυλοῦν ἀπὸ τὰ μάτια ὅλων.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης μὲ τὴν μεταλλικὴν καὶ ἠχηρὰν φωνήν του προχωρεῖ εἰς τὴν λειτουργίαν, τονίζων καθαρὰ τὰς λέξεις του. Εἰς τὴν ἀρχὴν θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἡ πρὸς τὸν Θεόν, τὸν ὁποῖον ὑπηρετεῖ, ἀφοσίωσίς του ἦτο τόση, ὥστε νὰ μὴ χωρῇ καμμία ἄλλη σκέψις εἰς τὴν καρδίαν του. Ὅταν ὅμως ἔφθασεν εἰς τὸ σημεῖον, ποῦ ἔπρεπε ν' ἀρχίσῃ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν, ἡ φωνή του ἤρχισε νὰ πάλλεται. «Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου Σου...» ἤρχισε νὰ ψάλλῃ μὲ παλλομένην φωνήν, ἀλλ' εἰς τὸ τέλος ἐκάμφθη, δάκρυα ἐπλημμύρισαν τὰ μάτια του καὶ ἐξηκολούθησεν ἐν μέσῳ λυγμῶν. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην οὐδεὶς πλέον ἠδύνατο νὰ συγκρατήσῃ τὰ δάκρυά του. Ἡ σύζυγος τοῦ μεγάλου Νεκροῦ καὶ αἱ ὀρφαναὶ θυγατέρες Του ἐξέσπασαν εἰς λυγμοὺς καὶ μαζί των ὅλον τὸ ἐκκλησίασμα...

Καὶ ἡ λειτουργία ἐξακολουθεῖ κατανυκτικῶς. Καὶ εἰς κάθε παράκλησιν τοῦ ἱερέως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Κωνσταντίνου, τὸ ὄνομά του προφερόμενον προκαλεῖ καὶ νέας ἐκρήξεις λυγμῶν καὶ συγκινητικῶν ἐκδηλώσεων.

Περατουμένης τῆς λειτουργίας, ὁ ἱερεὺς μὲ τὸ θυμιατήριον ἀνὰ χεῖρας, προσέρχεται ἐπὶ τοῦ τάφου καὶ ἀρχίζει τὸ Τρισάγιον. Ὅλοι στρέφονται πρὸς τὸν τάφον καὶ γονατίζουν εὐλαβῶς. Τότε ἐν μέσῳ ἀπολύτου σιγῆς, ὁ ἱερεὺς ψάλλει: «Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον.... ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου Σου Κωνσταντίνου καὶ κατάταξον αὐτὴν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα κλπ.». Ἀλλ' εἶναι ἀδύνατον πλέον νὰ προχωρήσῃ. Κλαίει καὶ μαζί του παρασύρονται ὅλοι. Ἡ στιγμὴ ἐκείνη εἶναι ἀπερίγραπτος. Ὅλοι, βασιλεῖς καὶ ὑπήκοοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, γέροντες καὶ νέοι, ἐν μιᾷ ψυχῇ καὶ ἑνὶ σώματι, κλαίουν γοερῶς καὶ γονυπετεῖς παρακαλοῦν τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ μάρτυρος Βασιλέως.

Τὰς τελευταίας λέξεις τοῦ ἀρχιμανδρίτου καλύπτει ὁ χορός, ὁ ὁποῖος ψάλλει κατανυκτικώτατα τὸ «Αἰωνία σου ἡ μνήμη» μεθ' ὃ ἄρχεται τὸ προσκύνημα τοῦ τάφου ὑπὸ τῆς Βασιλίσσης, τῶν τέκνων Του καὶ τῶν ἀδελφῶν Του. Οἱ μὲν προσπαθοῦν ν' ἀποσπάσουν τοὺς δὲ ἀπὸ τοὺς ἐναγκαλισμοὺς πρὸς τὸ ψυχρὸν μάρμαρον καὶ τὰ εὐλαβῆ καὶ ἀγαπώμενα μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας προσπαθοῦν νὰ παρηγορήσουν ἄλληλα. Τὸ σύμπλεγμα ἐκεῖνο, μοναδικὸν παράδειγμα οἰκογενειακῆς ἀφοσιώσεως καὶ σεβασμοῦ ἐντελῶς ἑλληνοπρεποῦς, εἶναι συγκινητικώτατον καὶ οὐδεὶς ἐξ ὅσων τὸ εἶδαν, θὰ τὸ λησμονήσῃ ποτέ....

Μετὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τοῦ ναοῦ τῶν συντετριμμένων οἰκείων τοῦ μεγάλου Νεκροῦ, ἀρχίζει τὸ προσκύνημα τῶν λοιπῶν ἐκκλησιασθέντων καὶ κατόπιν τοῦ ἔξωθεν ἀναμένοντος πλήθους.

Ἂς σημειωθῇ καὶ τοῦτο χάριν τῆς ἱστορίας: Τὸ ρωσσικὸν κόρο τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ἔχει ἐκμάθει ἀπὸ ἐτῶν, κατ' ἀπαίτησιν τῆς Βασιλίσσης Σοφίας, τοὺς ὕμνους καὶ τοὺς ψαλμοὺς ἑλληνιστί. Καὶ ἕνα ἄλλο ἀκόμη δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ παραλείψωμεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, διότι εἶναι χαρακτηριστικὸν τῆς θεοσεβείας καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀνατροφῆς τῶν Πριγκηπισσῶν μας. Ὅλαι, χωρὶς ἐξαίρεσιν, ἐγνώριζον, προτοῦ ἀκόμη προφέρῃ λέξιν ὁ ἱερεύς, τὰ διάφορα σημεῖα τῆς ἱερᾶς λειτουργίας, κατὰ τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ γονυπετήσουν καὶ νὰ σταυροκοπηθοῦν, καθὼς παιδιόθεν ἐδιδάχθησαν. Σεμναὶ Ἑλληνίδες καθ' ὅλα, εἶναι καὶ τῆς πατρίδος καὶ τῶν γονέων των ἄξιαι.

Ἔτσι ἐτελέσθη ἐφέτος εἰς Φλωρεντίαν τὸ μνημόσυνον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ὁ ὁποῖος ἀναπαύεται μακρὰν τῆς γῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη, μακρὰν τῆς χώρας τὴν ὁποίαν ἐδόξασε καὶ χάριν τῆς εὐημερίας τῆς ὁποίας ἐφόρεσε τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

Θ. ΠΑΠΑΜΑΝΩΛΗΣ

ΟΙ
3
ΥΠΕΡΟΧΟΙ
ΑΛΗΤΑΙ
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
ΣΠΛΕΝΤΙΤ

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ 6.500.000 ΛΙΡΩΝ

ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ο κ. ΜΑΡΙΝΚΟΒΙΤΣ ΕΚΘΕΤΕΙ ΤΗΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥ

ΤΟ ΑΚΡΙΒΕΣ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ. 18 Ἰανουαρίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Μόλις σήμερον, δύο ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκφώνησίν του, αἱ σερβικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν ὁλόκληρον τὸ κείμενον τοῦ λόγου τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαρίγκοβιτς ἐνώπιον τοῦ ἐθνικοῦ συνεδρίου τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος. Ἐκ τοῦ μακροῦ τούτου λόγου, ἀποτελοῦντος, μετὰ τὴν πρὸ καιροῦ ἀγόρευσίν του ἐνώπιον τῆς Σκουψτίνας, τὴν πληρεστέραν ἐπίσημον ἔκθεσιν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Νοτιοσλαυΐας, συνάμα δ' ἐρχομένου εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὰς ἐν Θεσσαλονίκῃ δηλώσεις τοῦ Ἕλληνος ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, παραλαμβάνομεν τὰ οὐσιωδέστερα σημεῖα, ὅσα παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ἑλληνικὸν καὶ βαλκανικὸν ἐν γένει κοινόν.

Λαμβάνων τὸν λόγον ὁ κ. Μαρίγκοβιτς, ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ὑπέμνησεν ὅτι ἡ Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ κόμματος τὸν εἶ-

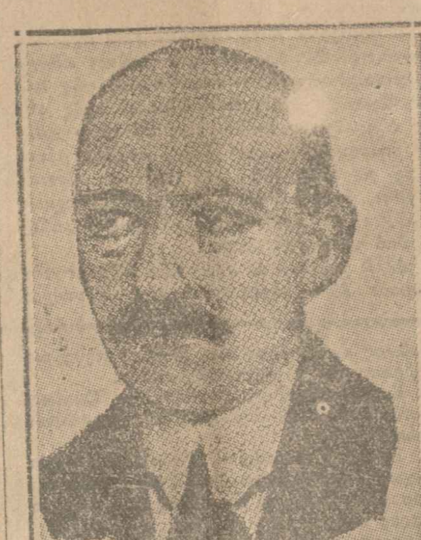

Ὁ κ. Μαρίγκοβιτς

χεν ἐπιφορτίσει νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ συνέδριον ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας.

«Τὴν ἐντολὴν ταύτην—ἐξηκολούθησε— θὰ ἐκπληρώσω μὲ ὅλας τὰς ἐπιφυλάξεις, τὰς ὁποίας μοῦ ἐπιβάλλει ἡ σημερινή μου θέσις ὡς ὑπευθύνου ὑπουργοῦ, ἀλλὰ μὲ τὴν εἰλικρίνειαν τὴν ὁποίαν ἐπιτρέπει ἡ θεμελιώδης ὀρθότης τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς μας, καθὼς καὶ ἡ σύμπτωσις τῶν σκοπῶν της, μὲ τοὺς σκοποὺς τῆς μεγίστης πλειονότητος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

Ἡ ἐξωτερικὴ κατάστασις, ἡ διεθνὴς κατάστασις τοῦ κόσμου καὶ πρὸ πάντων ἡ διεθνὴς κατάστασις τῆς Εὐρώπης ἔχουν ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς μεταβατικῆς ἐποχῆς εἰς τὴν ὁποίαν ζῶμεν. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, ἡ κατάστασις παρουσιάζεται ἐλάχιστα σαφὴς καὶ φαίνεται μάλιστα ἐπικίνδυνος.

Κατὰ τὴν μεταβατικὴν ταύτην περίοδον, ἐργαζόμενοι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἰδεῶν, αἵτινες πρόκειται νὰ ὁδηγήσουν εἰς τὸν σκοπόν, πρέπει νὰ ἔχωμεν συνείδησιν ὅλων τῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα παρουσιάζονται. Πιστεύομεν εἰς τὸ μέλλον τῆς νομικῆς τάξεως, τῆς ὁποίας αἱ βάσεις ἐτέθησαν διὰ τῆς ἱδρύσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Πιστεύομεν εἰς τὸ μέλλον τῆς Κοινωνίας ταύτης καὶ θὰ πράξωμεν πᾶν τὸ ἐφ' ἡμᾶς καὶ πᾶν ὅ,τι εἶνε ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν δυνάμεών μας διὰ νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν ἔλευσιν—εἰς μέλλον ἐξ ἴσου προσεχὲς καὶ δυνατὸν — τῆς μεγάλης στιγμῆς καθ' ἣν αἱ διεθνεῖς διαφοραὶ θὰ λύωνται ἄνευ κινδύνου ἐνόπλων συρράξεων. Ἀλλὰ θὰ ἔχωμεν ἐπίσης ὑπ' ὄψει τὸ γεγονός, ὅτι τὸ ἰδανικὸν τοῦτο δὲν ἔχει εἰσέτι πραγματοποιηθῇ ἐξ ὁλοκλήρου καί, διὰ τοῦτο, θὰ διατηρήσωμεν τὰς ἐγγυήσεις, αἵτινες συμπληροῦν τὴν σοβαρὰν ἐγγύησιν, τὴν ὁποίαν ἀποτελεῖ διὰ τὴν εἰρήνην ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν.

Θὰ διατηρήσωμεν, κατὰ πρῶτον λόγον, τὴν συνεργασίαν, τὴν ἐπαφήν, τὴν φιλίαν καὶ τὴν συμμαχίαν μετ' ἐκείνων, οἵτινες σκέπτονται ὅπως ἡμεῖς καὶ οἵτινες ἐπιθυμοῦν, ὡς ἡμεῖς, τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑφισταμένης κατὰ τὴν ὥραν ταύτην νομικῆς τάξεως. (Χειροκροτήματα). Ἡ διατήρησις αὐτὴ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑφισταμένης νομικῆς τάξεως εἶνε ἡ μοναδικὴ βάσις τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς μας. Θέλομεν τὴν διατήρησιν ταύτην. Καὶ ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτῆς θὰ ἠθέλομεν νὰ ἴδωμεν προσανατολιζομένην τὴν μεταγενεστέραν ἐξέλιξιν τῆς διεθνοῦς καταστάσεως.

ΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ ΕΠΙ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΩ

Ἡ δευτέρα μεγάλη ἀρχή, τὴν ὁποίαν πάντοτε ἐπεδίωξε καὶ ἐπιδιώκει ἡ ἐξωτερικὴ πολιτική μας, εἶνε ἡ ἀρχὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἐδόθησαν διάφορα ὀνόματα, ἀλλ' ἥτις, κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, ἐκφράζεται γενικῶς ἐπὶ τὸ ἁπλούστερον διὰ τοῦ τύπου: «Τὰ Βαλκάνια εἰς τοὺς Βαλκανίους». Ἡ ἀρχὴ αὕτη πηγάζει ἐκ τῆς πρώτης θεμελιώδους μεγάλης ἀρχῆς, τῆς ἀνωτέρω μνημονευθείσης, καὶ δὲν εἶνε ἄλλο ἢ ἡ ἐφαρμογὴ ταύτης εἰς τὰς περιοχάς μας καὶ τὰς τοπικάς μας σχέσεις.

Μᾶς κατηγοροῦν, ὅτι ἡ ἀρχὴ αὕτη: «Τὰ Βαλκάνια εἰς τοὺς Βαλκανίους»— ἡ ἐπιδιωκομένη καὶ ὑπερασπιζομένη ἀπὸ μακροῦ χρόνου ὑπὸ τοῦ λαοῦ μας, ὅστις ἀρνεῖται νὰ τὴν ἐγκαταλείψῃ—κρύπτει δῆθεν βλέψεις ἰμπεριαλιστικὰς καὶ ἡγεμονευτικάς. Καὶ αἱ κατηγορίαι αὗται προέρχονται ἀκριβῶς ἐξ ὡρισμένων σημείων, ὅπου ὑφίστανται, ἴσως, τάσεις ἡγεμονίας καὶ ἰμπεριαλισμοῦ.

Ἐκ τῶν γειτόνων μας, μεταξὺ αὐτῶν τούτων τῶν λαῶν τῶν Βαλκανίων, θὰ ἠδύνατό τις νὰ πιστεύσῃ ὅτι ὅλοι δὲν ἀντιλαμβάνονται τὴν σημασίαν τῆς ἀρχῆς ταύτης καὶ τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης τῆς ἐφαρμογῆς της.

Μὲ ἠρώτησαν τελευταίως εἰς τὴν Σκουψτίναν κατὰ τίνα τρόπον ἠνόουν τὴν ἀρχὴν ταύτην· ἀπήντησα ὅτι τὴν ἠνόουν κατὰ τὸν μόνον δυνατὸν τρόπον: ἡ σωτηρία καὶ τὸ μέλλον τῶν λαῶν τῶν Βαλκανίων ἔγκεινται εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ συνασπισμοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰσότητος, εἰς ἓν κοινὸν ὅλον. (Χειροκροτήματα). Οἱ λαοὶ τῶν Βαλκανίων ὀφείλουν νὰ γνωρίζουν ὅτι ἢ ὅλοι θὰ εἶνε ἐλεύθεροι ἢ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν θὰ εἶνε. (Χειροκροτήματα).

Πολιτικὸς ἀνὴρ γείτονος χώρας διετύπωσεν, ἀτυχῶς, πρό τινων ἡμερῶν, εἰς δημοσίαν συγκέντρωσιν, ὑπαινιγμούς—διὰ τοὺς ὁποίους λυποῦμαι ὡς ἀδίκως γενομένους—περὶ τῆς χώρας μας καὶ τῶν βλέψεών της, αἵτινες εἶνε δῆθεν ἡγεμονευτικαί, κεκρυμμέναι ὑπὸ τὴν ἀρχήν: «Τὰ Βαλκάνια εἰς τοὺς Βαλκανίους» καὶ ὑπέμνησε τὴν τύχην ὅσων ἐπεδίωξαν ἡγεμονευτικοὺς σκοποὺς ἐπὶ τῶν Βαλκανίων.

Παρομοία προειδοποίησις, πρὸς ἡμᾶς ἀπευθυνομένη, εἶνε ἀπολύτως περιττή. Δὲν ὑπάρχει, εἰς τοὺς σκοποὺς τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκομεν, τίποτε τὸ ὁποῖον νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ ὁμολογήσωμεν φανερὰ ἐνώπιον τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου. Γνωρίζομεν πόσον ἀκριβὰ πληρώνεται πᾶσα προτεραιότης ἔναντι τῶν ἄλλων καὶ πᾶσα ἡγεμονία· καὶ ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ὑπεβλήθημεν εἰς τόσας θυσίας διὰ τὴν ἀπόκτησιν ὀλίγου χώρου ὑπὸ τὸν ἥλιον, δὲν ζητοῦμεν οὔτε προτεραιότητα, οὔτε ἡγεμονίαν, ἀλλὰ μόνον τὴν συναδέλφωσιν. (Φρενητιώδεις καὶ παρατεταμέναι ἐπευφημίαι).

ΟΙ ΠΡΟΔΟΤΑΙ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ

Ὀφείλομεν νὰ δηλώσωμεν ὅτι θὰ ὑπερασπισθῶμεν, ἀκόμη καὶ ἂν πρόκηται νὰ μείνωμεν μόνοι ὑπερασπισταί του, τὴν ἀρχήν: «Τὰ Βαλκάνια εἰς τοὺς Βαλκανίους», ἐγγυωμένην τὴν ἀκεραίαν ἀνεξαρτησίαν τῶν Βαλκανίων.

Ἡ ὡς ἄνω προειδοποίησις, ἥτις μᾶς ἀπηυθύνθη, εἶνε περιττή, καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἰδίαν περίπτωσιν μὲ ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ὑπαινίττονται. Ὅσοι ἔσχον κακὸν τέλος ἐπιζητοῦντες τὴν ἡγεμονίαν δὲν ἀπέτυχον ἴσως μόνον καὶ μόνον διότι ἀπέβλεψαν εἰς αὐτήν, ἀλλὰ μᾶλλον διότι ἠκολούθησαν τὴν μόνην μὴ ἐπιτρεπομένην ὁδόν, τὴν τῆς προδοσίας τῶν Βαλκανίων, καλοῦντες εἰς αὐτὰ ξένους.

Ἀκούει τις λεγόμενον ὅτι οἱ λαοὶ τῶν Βαλκανίων δὲν ἔχουν ὅλοι συνταυτιζόμενα συμφέροντα· οἱ μὲν ἔχουν—λέγεται—συμφέροντα εἰς τὴν Μεσόγειον, οἱ ἄλλοι εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην, ἄλλοι ἀκόμη εἰς τὸν Κάτω Δούναβιν. Τοῦτο, διατείνονται, παρεμποδίζει τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀρχῆς: «Τὰ Βαλκάνια εἰς τοὺς Βαλκανίους». Τὸ πρᾶγμα εἶνε ἀνακριβές. Ἕκαστος ἐκ τῶν λαῶν μας ἔχει, πράγματι, εἰδικὰ συμφέροντα, ἀλλὰ τὸ κοινὸν συμφέρον εἶνε ἀνώτερον ὅλων αὐτῶν τῶν συμφερόντων καὶ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ θυσιασθῇ εἰς αὐτά.»

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ὁ ὑπουργὸς ὑπενθυμίζει περαιτέρω δι' ὀλίγων τὰ ἱστορικὰ γεγονότα τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν κατὰ τὸν 14ον αἰῶνα, ἅτινα ἐπήνεγκον τὴν ἀπώλειαν τῆς ἀνεξαρτησίας των. Καὶ συνεχίζει:

«Ἐξ ὅλων τῶν θεμελιωδῶν τούτων γεγονότων εἶνε εὔκολον νὰ συναγάγητε ποία πρέπει νὰ εἶνε ἡ πολιτική μας ἔναντι ἑνὸς ἑκάστου τῶν γειτόνων μας. Θέλομεν ἡ πολιτική μας αὐτὴ νὰ διαπνέεται ἀπὸ διαλλακτικότητα καὶ εὐρύτητα ἀπόψεων, δὲν εἶνε ὅμως εὔκολον ν' ἀκολουθήσωμεν τὴν ὁδὸν αὐτήν, ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς ἔχομεν νεῦρα καὶ εὐαισθησίαν καὶ εἶνε κάποτε πολὺ σκληρὸν νὰ δίδωμεν ἀποδείξεις μιᾶς φιλίας, πρὸς τὴν ὁποίαν δὲν ἑλκυόμεθα ἐπαρκῶς. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν, ὅτι τὸ γεγονὸς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ λαός μας ἀνεγνώρισε πάντοτε τὴν ἀνάγκην τῆς συνεργασίας τῶν Βαλκανικῶν λαῶν, ὅτι ἐπὶ αἰῶνας ὁλοκλήρους ὑπῆρξεν ὁ πιστὸς ὑπερασπιστὴς τῆς ἀρχῆς ταύτης, ὅτι οὐδέποτε συνεμάχησε μὲ τὸ ἐξωτερικὸν ἐναντίον τῶν ἄλλων λαῶν τῆς Βαλκανικῆς, ὅτι καὶ σήμερον ἀκόμη κατανοεῖ περισσότερον τὴν ἀνάγκην τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀρχῆς ταύτης, τὸ γεγονὸς αὐτὸ τοῦτο, λέγομεν, μᾶς ἐπιβάλλει τὸ καθῆκον νὰ εἴμεθα διαλλακτικώτεροι καὶ εὐρύτεροι εἰς τὰς ἀπόψεις μας ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους λαοὺς τῶν Βαλκανίων... Καὶ τοῦτο εἶνε συχνάκις δυσχερές, καθὼς σήμερον ἐπὶ παραδείγματι—καὶ γνωρίζετε καλῶς τί σκέπτομαι λέγων ταῦτα—καὶ ὅμως τὸ πράττομεν μὲ συντετριμμένην καρδίαν, διότι ὀφείλομεν νὰ τὸ πράξωμεν καὶ διότι δὲν θέλομεν νὰ πέσῃ ἐφ' ἡμῶν τὸ ἀνάθεμα, εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ρεύσῃ ἐκ νέου τὸ αἷμα εἰς τὰ Βαλκάνια. (Χειροκροτήματα).

Αἱ δύο θεμελιώδεις αὗται ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι ἀλληλεξαρτῶνται καὶ αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὴν βάσιν τῆς πολιτικῆς μας ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν προσπαθειῶν πρὸς διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ τῆς διεθνοῦς νομικῆς τάξεως, διέπουν ὡσαύτως καὶ τὴν ἔναντι τῶν γειτόνων μας πολιτικήν. Ζητοῦμεν εἰλικρινῶς καὶ νομίμως φίλους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους δὲν θέλομεν παρὰ ἕνα πρᾶγμα, νὰ εἶνε εἰλικρινεῖς καὶ δίκαιοι ἀπέναντι ἡμῶν. (Νέα παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς ὁσάκις θὰ συναντῶμεν ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἀντιλαμβάνονται τὴν πολιτικὴν καὶ τὰς προσπαθείας μας, ἀλλὰ δὲν θὰ ἀποθαρρυνθῶμεν εἰς τὴν ἐναντίαν περίπτωσιν, διότι εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι δὲν εἶνε μακρὰν ὁ καιρός, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ ἀδιάσειστος θέλησις ὅλων τῶν λαῶν, ὅπως ζήσουν ἐν εἰρήνῃ, θὰ ἐκδηλωθῇ καὶ εἰς τὴν πρακτικὴν ζωὴν καὶ κατὰ τὸν ὁποῖον δὲν θὰ ὑπάρχῃ κόμμα ἢ κυβέρνησις τόσον ἰσχυρὰ διὰ νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν σφαγὴν ἕνα λαόν, ὁ ὁποῖος δὲν τὸ θέλει. (Φρενιτιώδεις ἐπευφημίαι). Ἔχομεν καθῆκον ὡς πρόσκοποι τοῦ μέλλοντος, ν' ἀποδείξωμεν εἰς τὰς σχέσεις μας μεθ' ὅλων, ἄνευ ἐξαιρέσεως, ὅτι καλλιεργοῦμεν, ὑπερασπιζόμεθα καὶ ἐπιδιώκομεν τὴν εἰρήνην ὅσον οὐδεὶς ἄλλος. Αὐτὴ εἶνε ἡ πολιτική μας ἔναντι τῶν γειτόνων μας καὶ ἔναντι παντὸς ἐπιθυμοῦντος νὰ βαδίσῃ παρὰ τὸ πλευρόν μας πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἰδεώδους, τὸ ὁποῖον ἐμπνέει σήμερον σχεδὸν ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς.

ΖΗΤΩ Η ΓΑΛΛΙΑ

Συχνάκις συγκρίνων κανεὶς τὴν δρᾶσιν ἄλλων πρὸς τὴν εὐρύτητα τῶν ἀπόψεών μας, εὑρίσκει δυσμενῆ τὴν διεθνῆ θέσιν μας. Εἶμαι εὐτυχής, δυνάμενος νὰ δηλώσω ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε ἀκριβές. Ἡ χώρα μας δὲν εἶνε ἀπομεμονωμένη κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμήν, ἔχει παρὰ τὸ πλευρόν της τὴν πλειονότητα τῶν λαῶν. (Χειροκροτήματα καὶ ζωηραὶ ἐπευφημίαι ὑπὲρ τῆς Γαλλίας). Καὶ δὲν πρόκειται μόνον περὶ πλατωνικῶν συμπαθειῶν· εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἔχομεν φίλους ἑτοίμους ν' ἀναλάβουν ὑποχρεώσεις χάριν ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ πράξωμεν τὸ ἴδιον χάριν αὐτῶν, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς μεγάλης ὑποθέσεως τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐλευθερίας. Ὁμολογῶ, ὅτι ὑπάρχουν στοιχεῖα καὶ γεγονότα, δημιουργοῦντα ἐμπόδια εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐξωτερικῆς μας πολιτικῆς, ἀλλὰ ταῦτα ἀπέχουν πολὺ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐγκυμονοῦν οἱονδήποτε κίνδυνον.

Πρὸ ὀλίγου ἐγένετο λόγος περὶ ἀποπειρῶν, αἱ ὁποῖαι συνεχίζονται εἰς τὴν Νότιον Σερβίαν, καὶ διὰ τῶν ὁποίων τὸ ἀποκαλούμενον Μακεδονικὸν Κομιτᾶτον ἐλπίζει ν' ἴδῃ φερόμενον εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τὸ λεγόμενον μακεδονικὸν ζήτημα. Δύναμαι νὰ ὑπομνήσω, ὅτι παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ πολιτικὰ ζητήματα ἐφέροντο εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἐγχειριδίου καὶ τοῦ περιστρόφου... Καὶ δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω ὅτι, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθοῦν τὰ ἐγκλήματα ταῦτα, οὔτε ἓν κράτος θ' ἀνακινήσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἢ θὰ ὁμιλήσῃ σχετικῶς, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ ἐτίθετο τέρμα εἰς τὴν δημιουργηθεῖσαν νέαν κατάστασιν πραγμάτων καὶ θὰ ἠνοίγετο ἐλεύθερον πεδίον δράσεως εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν θέτουν τὰς ἀξιώσεις των ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς διεθνοῦς δικαιοσύνης, ἀλλ' ἀρχίζουν χάριν αὐτῶν μὲ τὸ ἐγχειρίδιον καὶ τὸ περίστροφον, διὰ νὰ τελειώσουν μὲ τὰ τηλεβόλα καὶ τὰ μυδραλλιοβόλα. (Χειροκροτήματα). Πρέπει νὰ ἀναλογισθοῦν πάντα ταῦτα εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ νὰ μὴ ἐπαναπαύωνται εἰς φαντασιώσεις καὶ μυθεύματα περὶ τῆς δῆθεν ἀπομονώσεως τῆς χώρας μας, διότι ἐν ᾗ περιπτώσει, καὶ εἴθε ὁ Θεὸς νὰ ἀποτρέψῃ τοῦτο, ἤρχετο ἡ στιγμὴ νὰ διαπιστωθῇ κατὰ τρόπον συγκεκριμένον ἐὰν εἴμεθα ἀπομεμονωμένοι ἢ ὄχι, θὰ ἐδοκίμαζον πάντες οἱ πιστεύοντες εἰς τὴν ἀπομόνωσιν τῆς Σερβίας μεγάλας καὶ σκληρὰς ἀπογοητεύσεις.» (Παρατεταμένα χειροκροτήματα καὶ ζωηραὶ ἐπευφημίαι).

Ν. Σ.

Τὰ μεταπολεμικὰ κοινωνικὰ προβλήματα

Ἡ ἐξέλιξις τῶν σχέσεων ἐπιχειρηματίου καὶ ἐργάτου

Μία μελέτη τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου κ. Βαλδεμὰρ Μίτσερλιχ

Δ'.

Ἓν βλέμμα εἰς τὴν σύγχρονον κοινωνικὴν ζωὴν δεικνύει ἀμέσως πόσον ἔχει αὕτη ἀνάγκην τοῦ ἀρχηγοῦ, ὅπως περιεγράψαμεν αὐτὸν ἀνωτέρω, τόσον διὰ τὰ καρτέλ, τὰ συνδικᾶτα, τοὺς συνεταιρισμούς, δι' ἕνα ἕκαστον χωριστά, ὅσον καὶ διὰ τοὺς μεγάλους συνδέσμους των, τὰς ὀργανώσεις τοῦ ἐμπορίου, τῆς συγκοινωνίας καὶ τῆς γεωργίας. Πανταχοῦ ἡ ἐπιτακτικὴ ζήτησις ἀρχηγῶν μὲ εὐρείας βλέψεις, μὲ λεπτὴν οἰκονομικὴν ἀντίληψιν. Δὲν ἀντιπροσωπεύουν μόνον τὰ συμφέροντα τῶν ὁμάδων των, ἀλλὰ ἐν συνεργασίᾳ τῶν ὁμάδων ἀντιπροσωπεύουν καὶ τὰ συμφέροντα τῆς ὁλότητος. Ἐνῷ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ὁ 19ος αἰὼν παρουσιάζει ἔλλειψιν ἀρχηγῶν, ἡ σημερινὴ ἐποχὴ εἶνε προσφορωτάτη διὰ τοιαῦτα προσόντα ἀρχηγῶν.

Ὑπάρχει ἐν γένει εἰς τὴν σύγχρονον οἰκονομίαν ὁ τύπος τοῦ συγχρόνου, τοῦ ἐλευθέρως ἡνωμένου ἐπιχειρηματίου; Δὲν εἶνε οἱ Οὑγκὼ Στίνες, Αὔγουστος Τύσσεν καὶ Αἰμίλιος Κίρδορφ καὶ τόσοι ἄλλοι οἱ γνησιώτατοι ἀντιπρόσωποι τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ, τοῦ ἐλευθέρου ἐπιχειρηματίου; Δὲν ἐπανέλαβεν ὁ Αἰμίλιος Κίρδορφ (Γκέλζενκίρχεν) τῷ 1905 εἰς τὴν Ἑταιρείαν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς μὲ τὰς λέξεις: «Καὶ ἂν εἴχομεν μίαν ἰσχυρὰν ὀργάνωσιν, ἡ ἀποψίς μου θὰ ἦτο, ὅπως καὶ πρότερον, ὅτι ἤθελον ἀποκρούσει πᾶσαν διαπραγμάτευσιν μετὰ τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων» ὅ,τι εἶπεν ὁ Μπόνεκ τῷ 1890: «Οὐδέποτε οἱ Γερμανοὶ ἐργοδόται θὰ διαπραγματευθῶσιν ὡς ἴσοι πρὸς ἴσους μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐργατῶν ἢ μὲ ἄλλους ἐκτὸς τῆς ἐργατικῆς τάξεως εὑρισκομένους ἀνθρώπους».

Δὲν θὰ ἔπρεπε ἀπαντῶν τις εἰς αὐτὰ νὰ διϊσχυρισθῇ ὅτι οἱ κύριοι αὐτοὶ ὑπὸ τὴν βίαν τῶν πραγμάτων θὰ ἤλλασσον γνώμην. Βεβαίως διὰ τινὰς ἐξ αὐτῶν, ἀλλ' ὄχι δι' ὅλους συνέβη τοῦτο. Οἱ κύριοι αὐτοὶ ἔζων κατὰ τὰ τέλη τοῦ 19ου αἰῶνος εἰς μίαν μεταβατικὴν περίοδον. Δὲν εἶχον πλήρη συνείδησιν τούτου. Καὶ αὐτοὶ διὰ τῆς συστάσεως τῶν καρτὲλ καὶ ἄλλων ὀργανώσεων εἶχον ἀπομακρυνθῇ τῆς ἀτομιστικῆς πνευματικῆς κατευθύνσεως. Τὸ καλύτερον παράδειγμα τούτου παρέχει ὁ Κίρδορφ, ὁ ὁποῖος ἐνῷ ἦτο θερμότατος ὀπαδὸς τῆς ἰδέας τῆς ἱδρύσεως τοῦ συνδικάτου τοῦ ἄνθρακος, ἀφ' ἑτέρου ἀπέστεργε νὰ ἔλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις μὲ τὰς ὀργανώσεις τῶν ἐργατῶν. Ὡς ὑποστηρικτὴς τοῦ συνδικάτου τοῦ ἄνθρακος προβάλλει καὶ ὡς ὑποστηρικτὴς τῆς ἐχθρικῆς πρὸς τὴν ἐλευθέραν οἰκονομίαν διακειμένης ὁμαδικῆς οἰκονομίας, ὡς πολέμιος δὲ τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων παρουσιάζεται καὶ ὡς πολέμιος τῆς ὁμαδικῆς οἰκονομίας καὶ ὡς ὀπαδὸς τῆς ἐλευθέρας οἰκονομίας. Ὁ Κίρδορφ μετὰ μεγάλου ἀριθμοῦ ἄλλων συγχρόνων ἐπιχειρηματιῶν ἀνήκει εἰς τοὺς μεταβιβαστικοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι οὔτε ἐλεύθεροι, οὔτε ἐλευθέρως ἡνωμένοι ἐπιχειρηματίαι εἶνε.

Παρὰ τὸν μεταβατικὸν τύπον, ὁ ὁποῖος παρατηρεῖται κυρίως μεταξὺ τῶν ἐπιχειρηματιῶν, προβάλλει ὁ καθαρὸς τύπος τοῦ συγχρόνου ἐπιχειρηματίου. Εὑρίσκεται κυρίως εἰς τὰς ὀργανώσεις τῶν ἐπιχειρηματιῶν, τῶν χωρικῶν, τῶν βιοτεχνῶν, τῶν ἐμπόρων, τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἐργατῶν ἤτοι εἰς τὰ καρτέλ, τὰ συνδικᾶτα, τοὺς συνεταιρικοὺς συνδέσμους καὶ τὰς ἐργατικὰς ἑνώσεις. Ἐφ' ὅσον ἀνεγείρεται καὶ ἐπεκτείνεται ἡ σύγχρονος ὁμαδικὴ οἰκονομία ἐπὶ τοσοῦτον καθίσταται ἰσχυροτέρα ἡ θέσις τοῦ ἀνταποκρινομένου πρὸς τὴν μορφὴν ταύτην τῆς οἰκονομίας ἀνθρωπίνου τύπου. Τοῦτο δὲ ἔχει ὡς συνέπειαν ὅτι ὁ σύγχρονος, ὁ ἐλευθέρως ἡνωμένος ἐπιχειρηματίας ἐκτοπίζει ὁλοὲν τὸν ἐλεύθερον ἐπιχειρηματίαν. Ὁ σύγχρονος, ὁ ἐλευθέρως ἡνωμένος ἐπιχειρηματίας δὲν ὀφείλει νὰ ὑπάρχῃ, ἀλλ' εἶνε ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ. Τὸν ἐπιβάλλει ἐπιτακτικῶς αὐτὴ ἡ σύγχρονος οἰκονομικὴ ζωή.

Πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ σύγχρονος ὁμαδικὴ οἰκονομία ἐν μέρει ἔχει δημιουργηθῇ ὑπὸ τοῦ ἐλευθέρου ἐπιχειρηματίου. Ἡ ἀνάγκη τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως ἐξηνάγκασεν αὐτὸν παρὰ πᾶσαν ἐσωτερικὴν ἀντίθεσίν του νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐλευθέραν οἰκονομίαν καὶ ν' ἀφήσῃ νὰ προαχθῇ ἡ ὁμαδικὴ οἰκονομία ἡ ἐχθρικὴ πρὸς ὁλόκληρον τὴν ὕπαρξίν του. Ἔπραξε δὲ τοῦτο σχεδὸν οὐχὶ ἐνσυνειδήτως. Ὅταν ἐπαρουσιάσθησαν ὀργανώσεις, ἐντελῶς ἀντίθετοι πρὸς αὐτόν— αἱ ἐργατικαὶ ἑνώσεις — ἐνόμισεν ὅτι μὲ τὴν οἰκονομικὴν δύναμιν καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας θὰ τὰς καταστρέψῃ. Παρὰ τὴν στάσιν του ταύτην συνετέλεσεν ὁ ἐλεύθερος ἐπιχειρηματίας εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς συγχρόνου οἰκονομικῆς ζωῆς.

Κατὰ τὴν μετάβασιν ἀπὸ τῆς μεσαιωνικῆς ὁμαδικῆς οἰκονομίας εἰς τὴν ἐλευθέραν οἰκονομίαν δὲν ὑπῆρξαν ἀνάλογοι αἱ σχέσεις. Ὁ δεσμευμένος ἐπιχειρηματίας δὲν συνετέλεσεν σημαντικῶς εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς ἐλευθέρας οἰκονομίας. Ἡ ἐλευθέρα οἰκονομία εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐργασίας τοῦ ἐλευθέρου ἐπιχειρηματίου, τὸν ὁποῖον αἱ ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς ἐκάλεσαν ν' ἀναλάβῃ τὸ ἔργον τοῦτο.

Ἐντελῶς σαφὴς καὶ καθαρὰ παρουσιάζεται ἡ στάσις τοῦ ἐλευθέρου ἐπιχειρηματίου ἀπέναντι τοῦ δεσμευμένου ἐπιχειρηματίου τοῦ μεσαίωνος. Ὁ ἀγὼν μεταξὺ τῶν δύο τούτων τύπων πρόκειται καταφανής. Ὁ μεσαιωνικὸς ἄνθρωπος δὲν δύναται ν' ἀποσπασθῇ ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν του καὶ τὰς οἰκονομικὰς ἀντιλήψεις του. Δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν πῶς σὺν τῷ χρόνῳ ὁ ἐλεύθερος ἐπιχειρηματίας θριαμβεύει κατὰ τοῦ δεσμευμένου ἐπιχειρηματίου καὶ ἐπικρατεῖ. Τὸ ὅτι ὁ ἐλεύθερος ἐπιχειρηματίας δὲν ἐμπλέκεται εἰς ἕνα τοιοῦτον φανερὸν ἀγῶνα μὲ τὸν σύγχρονον ἐπιχειρηματίαν καὶ ὅτι ἐν μέρει συμπράττει εἰς τὴν οἰκονομίαν ταύτην ἐξηγεῖται ἐκ τῆς ἐκπληκτικῆς ἱκανότητος τοῦ ἐλευθέρου ἐπιχειρηματίου νὰ προσαρμοσθῇ εἰς ἐντελῶς ἀλλοίας καὶ ἀντιθέτους πρὸς τὰς σκέψεις του οἰκονομικὰς καταστάσεις. Δικαιολογεῖται δὲ τοῦτο διὰ τοῦ ὅτι εἶνε ἐντελῶς ἀπηλλαγμένος πάσης ψυχικῆς δεσμεύσεως. Ἡ κατεύθυνσις τῆς οἰκονομικῆς του δράσεως καθορίζεται ἀπὸ τὰς πιθανότητας ἐπιτυχίας. Διὰ τοῦτο ὁ ἐλεύθερος ἐπιχειρηματίας δύναται νὰ προσαρμοσθῇ καὶ εἰς τὴν ὁμαδικὴν οἰκονομίαν τῆς σήμερον. Ἐνῷ ὁ μεσαιωνικὸς ἐπιχειρηματίας λόγῳ τῆς ἰσχυρᾶς ψυχικῆς του δεσμεύσεως δὲν ἔχει τὴν ἱκανότητα τῆς προσαρμογῆς, ἑπομένως δὲν δύναται νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν συγκρότησιν τῆς ἐλευθέρας οἰκονομίας.

Ἡ ἐκτόπισις τοῦ δεσμευμένου ὑπὸ τοῦ ἐλευθέρου καὶ τοῦ ἐλευθέρου ὑπὸ τοῦ ἐλευθέρως ἡνωμένου ἐπιχειρηματίου προέκυψεν ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴν τῆς συστάσεως τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Ἐντελῶς διάφορος εἶνε ἡ γνώμη περὶ τῆς ἐκτοπίσεως τοῦ ἐλευθέρου, τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ ἀνθρώπου, τὴν ὁποίαν ἔχουν ὁ τόσον ὀξύνους καὶ τὰς μάλιστα λανθανούσας σχέσεις τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς ἐρευνῶν σοφὸς Βέρνερ Σόμπαρτ καὶ ὁ μᾶλλον θρησκευτικὴν κατεύθυνσιν ἀκολουθῶν Μάξιμος Σέλερ.

Ὁ Σόμπαρτ συνάγει τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ κεφαλαιοκρατικὸς ἄνθρωπος καταστρέφει συγχρόνως αὐτὸς ἑαυτόν, καὶ μὲ τὴν καταστροφήν του ἐξαφανίζεται καὶ τὸ ἔργον του, ἡ κεφαλαιοκρατία. Τὴν αὐτοεκμηδένισιν ταύτην φαντάζεται ὁ Σόμπαρτ ὡς ἑξῆς: Ὁ τύπος τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ ἀνθρώπου κατατρέφεται ἀπὸ τὴν τάσιν του νὰ ἐξετάζῃ τὰ πάντα ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως. Ἡ τάσις αὐτὴ ὁδηγεῖ τὸν κεφαλαιοκρατικῶς σκεπτόμενον ἄνθρωπον νὰ μεταφέρῃ τὴν βασικὴν ταύτην ἰδιότητά του καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους του. Τοῦτο δὲ ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τέκνων, διότι προκειμένου περὶ πολυτέκνων καταμερίζονται μεταξὺ πολλῶν τὰ οἰκονομικὰ μέσα, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἐπιφέρει τὴν διάσπασιν τῆς ἰσχύος. Μὲ μικρότερον ἀριθμὸν τέκνων διατηρεῖται ἡ οἰκονομικὴ ἰσχὺς καὶ διὰ τὴν μέλλουσαν γενεάν. Μία τοιαύτη ἐλάττωσις τῶν ἀπογόνων ἔχει κατὰ τὸν Σόμπαρτ ὡς συνέπειαν τὸ ὅτι αἱ εἰδικαὶ ἰδιότητες τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ ἀνθρώπου κληρονομοῦνται ὑπὸ μικροτέρου ἀριθμοῦ ἀνθρώπων. Ἡ βάσις τῆς κεφαλαιοκρατίας σμικρύνεται τοιουτοτρόπως ὁλοὲν περισσότερον καὶ ἐπὶ τέλους καταστρέφεται αὕτη τελείως.

Ἀπέναντι τῶν γνωμῶν τούτων τοῦ Σόμπαρτ δύναται τις ν' ἀντιτάξῃ ὅτι εἰς πάντα ἄνθρωπον εὑρίσκονται αἱ ἰδιότητες, τὰς ὁποίας ἔχει κατὰ τὸν Σόμπαρτ μόνον ὁ κεφαλαιοκρατικὸς ἄνθρωπος. Ἡ διαφορὰ μόνον συνίσταται ἐν τούτῳ, ὅτι αἱ ἰδιότητες αὗται ἀπαντῶσιν εἰς πολὺ μεγαλύτερον βαθμὸν εἰς τὸν κεφαλαιοκρατικὸν παρὰ εἰς ἄλλον ἄνθρωπον. Ἡ φύσις ὅμως ἐν τῇ ἀπείρῳ αὐτῆς δημιουργικῇ δυνάμει παρέχει τὰς ἐκτύπους ταύτας ἰδιότητας εἰς ἄλλους πάλιν ἀνθρώπους. Περὶ μιᾶς ἀμέσου κληρονομικότητος μόνον εἰς τὰς σπανιωτάτας περιπτώσεις δύναται νὰ γίνῃ λόγος. Καὶ καθ' ἃ ἡ καθημερινὴ πεῖρα διδάσκει, οἱ ἀπόγονοι κατὰ μέσον ὅρον δὲν εἶνε φορεῖς τοιούτων ἐξεχουσῶν ἰδιοτήτων τῶν προγόνων των. Τὸ μέλλον τῆς κεφαλαιοκρατίας ἑπομένως δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κληρονομίαν τοιούτων ἰδιοτήτων, ἐχουσῶν οἰκογενειακὸν χαρακτῆρα. Περὶ αὐτοεκμηδενίσεως τῆς κεφαλαιοκρατίας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς φυσικῆς ἐκλείψεως τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ ἀνθρώπου, δὲν εἶνε δυνατὸν ἑπομένως νὰ γίνῃ λόγος.

Ἡ λύσις, τὴν ὁποίαν ἀποπειρᾶται νὰ δώσῃ ὁ Μάξιμος Σέλερ ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὴν τοῦ Σόμπαρτ. Φρονεῖ ὅτι ἀπέναντι τοῦ ἀγωνιῶντος ὑπολογιστικοῦ τύπου, ἵσταται ὁ τύπος τοῦ πιστεύοντος, τοῦ πλήρους ζωτικῆς ἐμπιστοσύνης, τοῦ θαρραλέου ἀνθρώπου. Ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς ὁ φορεὺς τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ πνεύματος καὶ κατὰ τὸν Σέλερ ἐξαφανίζεται ὡς συνέπεια τῆς κεφαλαιοκρατίας, ἐπεκτείνεται ὁλοὲν περισσότερον ἀφ' ἑτέρου ὁ θρησκευτικὸς τύπος τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐναποθέτει, πλήρης ἐμπιστοσύνης τὸ μέλλον τῶν μελλουσῶν γενεῶν εἰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ. Αἱ θέσεις, τὰς ὁποίας λόγῳ ἐλλείψεως ἀπογόνων δὲν δύναται νὰ καταλάβῃ ἡ κεφαλαιοκρατία, καταλαμβάνονται ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὑπὸ τοῦ πιστεύοντος τύπου τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ κεφαλαιοκρατικὸς ἄνθρωπος καὶ μετ' αὐτοῦ ἡ κεφαλαιοκρατία ἐξαφανίζονται καὶ νικᾷ τέλος ὁ πιστεύων ἄνθρωπος. Κατὰ τοῦ Σέλερ, δύναταί τις ν' ἀντιτάξῃ ὅ,τι ἀντιτάσσει καὶ κατὰ τοῦ Σόμπαρτ. Εἰς τὸν Σέλερ δύναταί τις ν' ἀπευθύνῃ τὸ ἐρώτημα: πόθεν προέρχεται ὁ ὑπολογιστικὸς τύπος καὶ διατί ἐπεξετάθη, ἀφοῦ ὁ μεσαιωνικὸς κόσμος ἐπροτίμησε τὸν «πιστόν», τὸν ζωτικῶς πλήρη ἐμπιστοσύνης, τὸν θαρραλέον τύπον; Ὁ καλούμενος κεφαλαιοκρατικός, ἐλεύθερος ἐπιχειρηματίας δὲν θὰ ἐκλείψῃ. Μόνον ἡ χρησιμοποίησίς του ἔχει περιορισθῇ. Διὰ τοῦτο χάνει τὴν προεξέχουσαν θέσιν του ἐν τῇ οἰκονομικῇ ζωῇ, καὶ παραδίδει ταύτην εἰς τὸν σύγχρονον, τὸν ἐλευθέρως ἡνωμένον ἐπιχειρηματίαν.

* * *

Καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀντίληψις τοῦ συγχρόνου ἐπιχειρηματίου δὲν δύναται νὰ ταυτισθῇ μὲ τὴν τοῦ ἐλευθέρου ἐπιχειρηματίου. Ἡ ἀτομιστικὴ οἰκονομικὴ ἐποχὴ ἀναγνωρίζει πλήρη δρᾶσιν τοῦ ἐγωϊσμοῦ εἰς τὴν οἰκονομικὴ ζωή, ἡ σύγχρονος ἐποχὴ δὲν παρέχει εἰς αὐτὸν οὐδεμίαν δυνατότητα ἐλευθέρας κινήσεως. Τὸ πνεῦμα τῆς κοινῆς οἰκονομίας, τὸ φρόνημα τῆς οἰκονομικῆς συνεργασίας διαδίδεται πανταχοῦ. Προέχουν πρὸ παντὸς τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα τῆς ὁλότητος καὶ τίθενται ταῦτα ὑπεράνω τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων. Τοιουτοτρόπως δὲν ἐξαφανίζεται ὁ ἐγωϊσμός, ἀλλὰ τὸ πεδίον τῆς δράσεώς του μόνον μετατοπίζεται. Ἀφαιρεῖται παρ' αὐτοῦ ἡ ἠθικὴ ἀναγνώρισις. Δὲν ἀναγνωρίζεται πλέον ὡς ὅρος τῆς κοινωνικῆς συντηρήσεως. Οἱ βωμοί, τοὺς ὁποίους ἀνήγειρε κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα, πρόκειται νὰ πυρποληθοῦν.

Τοιουτοτρόπως δύναται νὰ λεχθῇ: «Ὁ Ἐγωϊσμός, ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν δρᾶσιν τοῦ ὁποίου ἀνεμένετο κατὰ τὸν 18ον καὶ 19ον αἰῶνα μία γενικὴ ἁρμονία, ὁ ἐγωϊσμὸς λοιπὸν ὡς οἰκονομικὴ ἰδέα, ἀντικαθίσταται διὰ μιᾶς ἄλλης προσφορωτέρας διὰ τὴν σύγχρονον ἐποχὴν ἰδέας.»

Ὁ ἐγωϊσμὸς εἰς τὰ ἀποτελέσματά του ὡς οἰκονομικὴ ἰδέα δύναται μόνον νὰ ἐξασθενήσῃ ἐὰν ἀντιταχθῶσι κατ' αὐτοῦ αἱ πραγματικότητες τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ ἀγάγουν εἰς τὸ νὰ τονωθῇ περισσότερον ἡ ἰδέα τῆς κοινῆς οἰκονομίας. Βεβαίως καὶ σήμερον εἶνε δυνατὸν νὰ δράσῃ ἐλευθέρως ἡ ἐγωϊστικὴ οἰκονομικὴ ἰδέα. Ὑποδεικνύομεν ἁπλῶς τὰ ἀμφίβολα ἐκεῖνα πολυάριθμα στοιχεῖα τῆς σήμερον, τοὺς ἐμπόρους ἐκείνους, εἰς τοὺς ὁποίους ἀρκεῖ ἡ ἀνάγκη τοῦ κράτους των ἢ τοῦ λαοῦ των, ὅπως διὰ σκοτεινῶν ἢ ἀσυνειδήτων πράξεων καὶ κερδοσκοπιῶν ἐπισωρεύσουν πλοῦτη πολλά. Ἀλλὰ παρὰ τὰ δυσάρεστα ταῦτα συμβαίνει καὶ τὸ ἑξῆς: Εἶνε ἠναγκασμένοι τινὲς ἐξ αὐτῶν νὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψει τὸ συμφέροντα τῶν ἀμέσων ὁμοτέχνων των ἐν τῇ οἰκονομίᾳ καὶ δὲν δύνανται πλέον νὰ ὁρίσουν αὐθαιρέτως τὰς τιμάς. Κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν τιμῶν δεσμεύονται ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις τῶν Καρτέλ. Τὸ ἴδιον συμβαίνει διὰ τὰ ἡμερομίσθια καὶ τοὺς ὅρους τῆς ἐργασίας. Εἰς τοῦτο δὲν δύνανται νὰ ἐνεργήσουν αὐτοτελῶς οὔτε οἱ σύνδεσμοι τῶν ἐργοδοτῶν· εἶνε ἠναγκασμένοι νὰ συνεννοῶνται μὲ τὰς ἐργατικὰς ἑνώσεις. Καὶ εἰς τὴν παραγωγὴν καὶ εἰς τὴν κατανάλωσιν δὲν δύναταί τις ἐὰν ἀνήκῃ εἰς καρτέλ, νὰ ὁδηγηθῇ μόνον ἀπὸ τὸν ἐγωϊσμόν του. Καὶ ἐδῶ πρέπει νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψει καὶ τοὺς ἄλλους καὶ ἐδῶ ἐπεμβαίνει ἡ ὀργάνωσις καὶ ρυθμίζει τὰς τιμὰς δι' ὅλους τοὺς ἀνήκοντας εἰς αὐτήν. Ὁ ἐγωϊσμὸς τοῦ ἀτόμου δὲν δύναται ν' ἀναπτυχθῇ ἀχαλίνωτος δι' ὅλας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις καὶ ὑπεβλήθη εἰς δεσμεύσεις, τὰς ὁποίας ἑκουσίως παρεδέχθη.

Τὸ κοινωνικῶς ἐνδιαφέρον ἐν τούτῳ συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ὁ ἐγωϊσμὸς συμβάλλει εἰς τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐκλείπει ἐν μέρει εἰς τὰς σχέσεις τῶν ἐπιχειρηματιῶν πρὸς ἀλλήλους ἐπιχειρηματίας. Ἡ ἐξάσκησις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐγωϊσμοῦ μεταβιβάζεται ἐν μέρει ἀπὸ τοῦ ἀτόμου εἰς τὴν ὁμάδα, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει τὸ ἄτομον λ. χ. εἰς τὸ καρτέλ, τὸν συνεταιρισμόν, τὰς ἐργοδοτικὰς καὶ ἐργατικὰς ἑνώσεις κλπ. Αἱ ὁμάδες αὐταὶ ἐπιβάλλουσι τὸν ἐγωϊσμὸν καὶ μάλιστα ἐφ' ὅσον προσεγγίζουν πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς γενέσεως τῶν ὀργανώσεων τούτων τὸν ἐπιβάλλουσι κατὰ τὸν βαναυσότερον καὶ μᾶλλον ἀσύστολον τρόπον. Φέρω ὡς παραδείγματα τὰς διατιμήσεις διαφόρων καρτέλ, τὴν στάσιν ἐργατικῶν ὀργανώσεων, αἱ ὁποῖαι προβαίνουν εἰς ἀπεργίας καὶ εἰς περιστάσεις μεγίστης ἀνάγκης, χωρὶς νὰ λάβουν καθόλου ὑπ' ὄψει τὸ συμφέρον τῆς ὁλότητος. Παρ' ὅλα ταῦτα: Κατὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω ὁριζομένην κατεύθυνσιν ἡ ἐπίδρασις τοῦ ἐγωϊσμοῦ περιορίζεται τοὐλάχιστον μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ὀργανώσεως. Ἓν μέλος χωριστὰ δὲν κάμνει ἀντίθετον πολιτικὴν διατιμήσεων ἐναντίον τῶν καρτέλ, οὔτε εἷς ἐργάτης χωριστὰ καταπολεμεῖ τοὺς συντρόφους τῆς ὀργανώσεώς του προσφερόμενος νὰ ἐργασθῇ μὲ ὀλιγώτερον ἡμερομίσθιον καὶ περισσοτέρας ὥρας.

Ὅσον εὐρύτεραι γίνονται τοιαῦται ὀργανώσεις, τόσον εὐρύτερος γίνεται καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ προσωπικὴ ἐξάσκησις τοῦ ἐγωϊσμοῦ εἰς ὡρισμένους κύκλους καταργεῖται. Ἡ ὀργάνωσις, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ἕκαστος ἀναλαμβάνει ἐν ὡρισμένῳ μέτρῳ τὴν ἀντιπροσώπευσιν τῶν συμφερόντων του. Τὴν θέσιν τοῦ ἐγωϊσμοῦ τοῦ ἀτόμου, τὴν καταλαμβάνει ὁ ἐγωϊσμὸς τῶν ὁμάδων, ὁ ὁμαδικὸς ἐγωϊσμός. Ἐντὸς τῶν ὁμάδων ἐπικρατεῖ ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάστασιν ταύτην ἠρεμία. Μὲ τὴν αὔξησιν μεγέθους ἑκάστης ὀργανώσεως ἐλαττοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντιμαχομένων ὀργανώσεων, χάνει ὁ οἰκονομικὸς ἐγωϊσμὸς — περὶ αὐτοῦ ἄλλως δὲ πρόκειται κυρίως ἐνταῦθα—τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τὴν ὁλότητα. Ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων, παρὰ τοῖς ὁποίοις ὁ ἐγωϊσμὸς εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν δρᾷ ἀχαλίνωτος, ἐλατ-

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

τοῦται, αὐξάνει δὲ ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων, διὰ τοὺς ὁποίους τὰ συμφέροντα τῶν ὁμάδων των εἶνε τὰ ἐπικρατοῦντα καὶ οἱ ὁποῖοι μεταξύ των ἐν τῷ προηγουμένως καθωρισμένῳ μέτρῳ δύνανται ν' ἀπαλλαγῶσι τοῦ ἐγωϊσμοῦ των.

Τοιουτοτρόπως ὅμως δὲν τερματίζεται ἡ ὅλη κατάστασις, διότι μὲ τὴν προχωροῦσαν δημιουργίαν τῆς συγχρόνου ὁμαδικῆς οἰκονομίας καταφαίνεται ὅτι ἐξηναγκασμέναι ὑπὸ τῆς καταστάσεως αἱ καθ' ἕκαστα ὀργανώσεις, ὀφείλουν νὰ ἔλθουν εἰς ἀμοιβαίαν ἐπαφήν. Οἱ Σύνδεσμοι λ. χ. τῶν μηχανουργῶν ἐξαρτῶνται ἀπὸ τοὺς Συνδέσμους τῶν σιδηροβιομηχάνων καὶ οὗτοι πάλιν ἀπὸ τοὺς Συνδέσμους τῶν βιομηχανιῶν τῶν ἀνθρακωρυχείων καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν προϊόντων τούτων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς ὀργανώσεις ταύτας καὶ αὗται πάλιν ἀπὸ τὸ ἐμπόριον. Ἡ ἀμοιβαία ἐπαφὴ προκαλεῖ, συχνάκις ἐπαναλαμβανομένη, χαλαρωτέραν ἢ στενωτέραν συνεργασίαν καὶ αὐτὴ πάλιν ἐπιβάλλει διάκρισίν τινα, δηλαδὴ καὶ ὁ ὁμαδικὸς ἐγωϊσμὸς δὲν δύναται ν' ἀναπτυχθῇ πλέον ἐξ ὁλοκλήρου, ὀφείλει ν' ἀναλάβῃ ὑποχρεώσεις. Πάντα ταῦτα προβάλλουν νέον στοιχεῖον εἰς τὸ κέντρον τοῦ ὑπολογισμοῦ καὶ τῆς δράσεως: Τὰ κοινὰ συμφέροντα τῆς ὁλότητος. Ἐνῷ κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ἀτομικῆς, τῆς ἐλευθέρας ἐπιχειρήσεως ὁ ἐγωϊσμὸς τοῦ ἀτόμου ἦτο ὁ ἄξων, πέριξ τοῦ ὁποίου ἐστρέφετο τὸ πᾶν, σήμερον τὰ κοινὰ συμφέροντα γίνονται ὁλοὲν ὁ ἰσχυρότερος παράγων.

Ἡ μεταβατικὴ περίοδος δὲν ἐμφανίζει ἀκόμη ἐντελῶς φανερὰ τὰ γεγονότα, διότι ἡ διεύθυνσις τῶν ἐπιχειρήσεων ἐργάζεται ἀκόμη παρ' ἡμῖν μὲ τὸν πνευματικὸν κόσμον τῶν ἰδεῶν μιᾶς ἐκπνεούσης ἐποχῆς, ἂν καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας της προσαρμόζηται ὁλοὲν εἰς τὰς νέας ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς.

ΒΑΛΔΕΜΑΡ ΜΙΤΣΕΡΛΙΧ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ
ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ
ΠΙΛΟΠΟΙΐΑΣ ΑΘΗΝΩΝ Α. Ε.

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 37 τοῦ καταστατικοῦ καλοῦνται οἱ κ.κ. μέτοχοι τῆς Ἑταιρείας εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν τὴν 11 Φεβρουαρίου 1928 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 5ην μ.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης ἀριθ. 56.

Ἡμερησία διάταξις:

1ον) Ἔγκρισις Ἰσολογισμοῦ καὶ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ πάσης εὐθύνης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν.

2ον) Ἐκλογὴ ἐλεγκτῶν διὰ τὴν προσεχῆ χρῆσιν καὶ καθορισμὸς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

3ον) Τροποποίησις τῶν ἄρθρων 22 καὶ 34 τοῦ Καταστατικοῦ.

4ον) Κανονισμὸς μισθοδοσίας γενικοῦ διευθυντοῦ.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 38 τοῦ καταστατικοῦ ὅσοι ἐκ τῶν κ.κ. μετόχων ἐπιθυμοῦσι νὰ συμμετάσχωσιν εἰς τὴν συνέλευσιν δέον νὰ καταθέσωσι τὰς μετοχάς των πέντε (5) τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν συνέλευσιν ἡμέρας εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἑταιρείας ἢ παρὰ τῷ ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρ' οἱαδήποτε ἐν Ἑλλάδι ἀνωνύμῳ τραπεζιτικῇ ἑταιρείᾳ ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ ταῖς κάτωθι Τραπέζαις: Société de Banque Suisse Genève, Midland Bank Ltd Overseas Branch, 122 old Broad st. London E. C. 2, Société Generale pour favorisez etc. Paris, προσάγοντες τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις καὶ τὰ τυχὸν ἔγγραφα ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἑταιρείας Θεσσαλονίκης 36 ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω ὁριζομένης προθεσμίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1928

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΕΦΟΡΕΙΑ ΥΛ. ΠΟΛ. ΑΘΗΝΩΝ

Διακηρύττει ὅτι

Τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου 1928 κατόπιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 118893)1)12)27 καὶ 118906)6)12)27 Δ. Υ. Σ. ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῆς (ὁδὸς Κηφισσίας) καὶ ὥραν 10—12 π.μ. δημόσιος πλειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν κάτωθι εἰδῶν ὑλικοῦ, ἤτοι:

1) 42000 τεσσαράκοντα δύο χιλιάδων ὀκάδων λίπους ἐπαλείψεως ἀξόνων τροχῶν.

2) 1700 χιλίων ἑπτακοσίων ὀκάδων λευκοσιδήρου προερχομένου ἐξ ἐσωτερικῆς ἐπενδύσεως παντοειδῶν κιβωτίων.

3) 80,000 ὀγδοήκοντα χιλιάδων ὀκάδων ξυλείας προερχομένης ἐξ ἀχρήστων κιβωτίων τῶν ἀποθηκῶν Διοσίων.

Οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸν διαγωνισμὸν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων οἵτινες εἶνε κατατεθειμένοι παρ' ἡμῖν.

Τὰ πρακτικὰ τοῦ διαγωνισμοῦ ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1928

Ὁ Διευθυντὴς
Κ. ΝΤΑΗΣ
Συντ)χης Πυροβ.

ΚΑΠΑΡΔΙΝΕΣ

Ἕτοιμες καὶ παραγγελίαι ἀπὸ καλὰ ὑφάσματα, ἄπειρα χρώματα, πολὺ φθηνά.
ΠΑΖΑΡ Στοὰ Ἀρσακείου

Crème Simon

Ἕνα μασσὰζ μὲ Κρέμαν Σιμὸν εἶναι θωπεία διὰ τὸ πρόσωπον. Οὔτε ξηραίνει, οὔτε ρυπαίνει, ἀλλὰ ἐντελεῦς λιπαρότητος ὅπως διαπεράσῃ ἐντὸς τῶν πόρων τοῦ δέρματος.

Η ΚΡΕΜΑ ΣΙΜΟΝ

ἀναζωογονεῖ τὴν ἐπιδερμίδα, τὴν ἐλαστικοποιεῖ καὶ δίδει ζωηρότητα εἰς τὴν φυσικὴν χροιὰν τοῦ προσώπου σας. Τὴν ἐπαλείφετε ἐπὶ τοῦ δέρματος ὑγροῦ ὄντος.

ΠΟΥΔΡΑ & ΣΑΠΩΝ
ΣΙΜΟΝ
PARIS

ΝΙΚΛΑ
ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ ΕΤΟΙΜΑ
Στερεώτερα, εὐθυνότερα
τῶν ἐπὶ παραγγελίᾳ.
Τέρμα Ἀχαρνῶν 205

Γ. Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ
Συφιλιδολόγος—δερματολόγος
Ἐπιμελητὴς τοῦ Νοσοκομείου Ἀνδρ. Συγγροῦ, ὁδὸς Σαριπόλου (πάροδος ὁδοῦ Ἡρακλείου, βορεία πλευρὰ Ἀρχ. Μουσείου. Ὧραι ἐπισκέψεων: 7—10 π.μ., 4 1)2—8 μ.

Η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

—Ὑπόμνημα τῶν καρροποιῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῶν καταστηματαρχῶν καρροποιῶν παρουσιασθεὶς χθὲς ἐνώπιον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπέδωκεν εἰς αὐτὸν ἀντίγραφον τοῦ σχετικοῦ μὲ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν καρροποιῶν ὑπομνήματος, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγράψαμεν, καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν ὅπως εἰσηγηθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὴν ἀποζημίωσιν τῶν καρροποιῶν. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνεγνώρισε τὸ δίκαιον τῶν καρροποιῶν, ὑπεσχέθη δὲ ὅτι παρὰ τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας θὰ εἰσηγηθῇ καὶ θὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ζήτημα εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου καρροποιῶν συνερχόμενον σήμερον θὰ λάβῃ ἀποφάσεις σχετικὰς μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἱδρύσεως Πανελληνίου Ὁμοσπονδίας καρροποιῶν ἵνα ἐπιδιώξῃ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμούντων ζητημάτων των.

—Οἱ αὐτοκινητισταί

Τὸ Προεδρεῖον τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Αὐτοκινητιστῶν παρουσιαζόμενον ἐνώπιον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν θὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν ἐμμονὴν τοῦ ἀστυνόμου Χανίων ὅπως ἀποδεχθῇ τὰ δίκαια αἰτήματα αὐτῶν καὶ θὰ δηλώσῃ ὅτι οἱ ἐκεῖ αὐτοκινητισταὶ θὰ προβοῦν εἰς κήρυξιν νέας ἀπεργίας εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν εἰσακουσθοῦν.

—Τὸ συνέδριον τῶν Ἐπαγγελματιῶν

Ἀπεστάλησαν πρὸς ἁπάσας τὰς ἐπαρχιακὰς ἐπαγγελματικὰς ὀργανώσεις ἔγγραφα τῆς Σ. Ἐπαγγελματιῶν δι' ὧν καλοῦνται αὗται ὅπως ἀποστείλουν τοὺς ἀντιπροσώπους των εἰς τὸ συγκαλούμενον τὴν 29 τ. μ. Β' συνέδριον.

Πληροφορούμεθα ὅτι κατὰ τὸ ἐν λόγῳ συνέδριον θὰ ἐπιρριφθῇ μομφὴ κατὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Συνομοσπονδίας ὅτι δὲν διεχειρίσθη καλῶς τὰ ἐπαγγελματικὰ ζητήματα.

—Οἱ Ἐπαγγελματίαι διὰ τοὺς φόρους

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν παρουσιασθεὶς ἐνώπιον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρεκάλεσεν αὐτὸν ὅπως διατάξῃ τοὺς κατὰ τόπους οἰκονομικοὺς ἐφόρους τοῦ Κράτους τὴν τμηματικὴν καταβολὴν τῶν καθυστερουμένων φόρων, διότι οἱ ἐπαγγελματίαι ὑπὸ τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας ἀδυνατοῦν νὰ καταβάλουν αὐτοὺς ἐξ ὁλοκλήρου. Ὁ κ. ὑπουργὸς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ πράξῃ τοῦτο.

—Αἱ ἐπαρχίαι διὰ τὸ Ἐνοικιοστάσιον

Αἱ ἐπαρχιακαὶ ὀργανώσεις Ἰτέας, Ἄρτης Λευκάδος διὰ τηλεγραφημάτων των πρὸς τὴν Σ. Ἐπαγγελματιῶν ζητοῦν πληροφορίας περὶ τοῦ Ἐνοικιοστασίου καὶ παρακαλοῦν αὐτὴν ὅπως ἐνεργήσῃ διὰ τὴν ἐπέκτασίν του εἰς τὰς ὡς ἄνω πόλεις.

—Τὸ ὑπαλληλικὸν ζήτημα

Σχετικῶς μὲ τὸ ὑπαλληλικὸν ζήτημα πληροφορούμεθα ὅτι τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον καὶ ἡ Συνομοσπονδία Ἐπαγγελματιῶν ἀπεφάσισαν ὅπως προτείνουν τὴν σύστασιν δωδεκαμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐξ ἐμπόρων, βιομηχάνων, ἐπαγγελματιῶν, ἐργατῶν, ἰδιοκτητῶν, δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ δύο ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἥτις νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἔρευναν ὅπως ἐξακριβώσῃ ἐὰν ὑπάρχῃ ἢ ὄχι πληθώρα δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ προτείνει τὸν τρόπον τῆς ἐξευρέσεως χρημάτων πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

ΘΑΛΑΣΣΙΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΟΝΤΟΝΗ
ΑΘΗΝΑΙ Πλατεῖα Ὁμονοίας Τηλ. 11-54
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, 61 Μακρᾶς Στοᾶς Τηλ. 1-41
ΤΜΗΜΑ ΑΚΤΟΠΛΟΪΑΣ
Ἐκδίδομεν εἰσιτήρια ὅλων τῶν Ἀτμοπλοϊκῶν Ἑταιρειῶν, καὶ δι' ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος.

ΜΕΣΣΑΖΕΡΗ ΜΑΡΙΤΙΜ
ΓΡΑΜΜΗ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ — ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ
Τὸ πολυτελέστατον ταχυδρομικὸν
«ΤΕΟΦΙΛ ΓΚΩΤΙΕ»
τόννων 10.400
ἀναχωρεῖ τῇ 20ῇ Ἰανουαρίου 1928 ὥραν 5ην μ.μ.
Πρακτορεῖον Πειραιῶς: Μακρᾶς Στοᾶς 26. Τηλέφωνον 72.
Πρακτορεῖα ταξειδίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΜΜΗ ΣΥΡΙΑΣ
Τὸ θαλαμηγὸν
„ΑΝΔΡΟΣ„
ἀναχωρεῖ τὴν 26ην τρέχ. ΠΕΜΠΤΗΝ 5 μ. μ. διὰ ΓΙΑΦΦΑΝ, ΚΑΪΦΑΝ, ΒΗΡΥΤΟΝ.
δεχόμενον ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα.
Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6—44.
Ἐν Πειραιεῖ πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλέφ. 2—27 καὶ εἰς ὅλα τὰ Γραφεῖα Ταξειδίων.

ΣΑΒΒΑΣ ΒΑΛΛΙΔΗΣ
ΟΥΡΟΛΟΓΙΚΑ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
ΚΑΙ ΜΕΤΑΔΟΤΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ
ὑπὲρ τριετίαν ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ καὶ ΒΕΡΟΛΙΝῼ εἰς τὰ νοσήματα τοῦ Οὐροποιο - Γεννητικοῦ συστήματος ἐργασθέντος.
Ἡ τελειοτέρα ἐφαρμογὴ τῆς ΔΙΑΘΕΡΜΙΑΣ διὰ τὰ ΜΕΤΑΔΟΤΙΚΑ νοσήματα.
Καποδιστρίου 17 Πλατ. Κάνιγγος
Ὧρ. ἐπ. 8-1 π.μ. 4-8 μ.μ. Τηλ. 5-67

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν).

κ. Κ. Π., Τύρναβον. — Ἐπετύχατε καὶ εἰς τὰ τρία μαθήματα.

Ἔφεδρον, Χίον. — Ὁ διαγωνισμὸς πρὸς πρόσληψιν ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν θὰ διενεργηθῇ τὴν 8 Φεβρουαρίου. Αἰτήσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τέλους τρέχοντος. Προσόντα: Ἡλικία κάτω τῶν 30 ἐτῶν καὶ δίπλωμα Πανεπιστημίου.

κ. Χρ. Ἀχυρόπουλον. — Κατεχωρήθη εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Δήλου Καισαρείας.

κ. Κ. Χιντλόγλου, Ἐνταῦθα. — Κατεχωρήθητε ἀμφότεροι εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Ζιντζῆ-Δερὲ δι' ὅλας τὰς πράξεις ποὺ μᾶς γράφετε.

κ. Π. Κυριαζῆ, Τρίπολιν. Δὲν κατεχωρήθητε ἀκόμη διότι μόλις προχθὲς ἐλήφθησαν τὰ ζητηθέντα ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς πιστοποιητικά.

κ. Ἰωάν. Ἠλιοῦλον, Ἰωάννινα. — Ἡ δήλωσίς σας ἦτο ἀνεκδίκαστος, δι' ὃ καὶ τὴν διεβιβάσαμεν ἁρμοδίως εἰς τὴν πρωτοβάθμιον ἐπιτροπὴν πρὸς ἐκδίκασιν. Ἀριθμὸς πρωτοκόλλου παραλαβῆς 1511)18—1—28.

κ. Θεοφ. Μιρὶς Ὀγλοῦ, Ἰωάννινα — Ὁμοίως. — Ἀριθ. πρωτοκόλλου 1510)18—1—28.

κ. Γ. Μπογιατζόγλου, Ἀγρίνιον. — Ἀποστέλλομεν ἐκδοθὲν ἀντίγραφον πράξεως.

κ. Χρ. Παρτσελάκην, Βόλον. — Ὁ φάκελλός σας ἐτοκτοποιήθη καὶ θὰ καταχωρηθῆτε εἰς τὸ συμπληρωματικόν. Γράψατέ μας τὴν διεύθυνσίν σας καὶ ἀποστείλατε τὰ ἀνάλογα γραμματόσημα πρὸς ἀποστολὴν ἐκδοθέντων ἀντιγράφων πράξεων καὶ ὑπευθύνων δηλώσεων.

κ. Ἀπ. Παπαοικονόμου, Ἐλευσῖνα. — Ὁ φάκελλος ἀμφοτέρων εἶνε πλήρως πρὸς καταχώρησιν εἰς τὸ συμπληρωματικόν.

κ. Κ. Λεονταρίδην, Ἀγρίνιον. — Ὁμοίως. Ἐπιστρέφομεν τὸ ἀπόκομμα τῆς ὑπευθύνου δηλώσεώς σας.

κ. Ε. Παπαδημητρίου, Ναύπλιον. — Δὲν κατεχωρήθητε ἐλλείψει ὑπευθύνου δηλώσεως. Ἀποστείλατέ μας τὸ εἰς χεῖράς σας ἀπόκομμα πρὸς τακτοποίησιν τοῦ φακέλλου σας...

Ἀγροτικὴν Προσφυγικὴν Ὁμάδα, Καρυᾶς, Λαρίσσης. — Ἡ δοθεῖσα ἀπάντησις ἀφεώρα τὸ Σωματεῖόν σας. Διετάχθη ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημά σας, πρὸς ὁριστικὴν διανομὴν τῶν γαιῶν.

κ. Σταμ. Γ. Μουσάκα, Ἄμφισσαν. — Ἡ δήλωσίς σας εἶνε ἐκπρόθεσμος καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἐξεδικάσθη.

κ. Σοφίαν Τσοπούρογλου, Φάρσαλα. — Ἀποστείλατέ μας τὴν εἰς χεῖρας σας δήλωσιν ἐκκαθαρίσεως, διότι εἰς τὰ εὑρετήρια δὲν εὑρέθητε.

κ.κ. Γ. Κοσμίδην καὶ Χρ. Τσιτλαΐδην, Βέρροιαν. — Αἱ δηλώσεις σας ἐπεδόθησαν εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἀνταλλαγῆς. Τὰ ἀποκόμματα σᾶς ἐπιστρέφομεν.

Ὁ νομὸς Σερρῶν ἀπὸ ἀπόψεως συγκοινωνίας

ΣΕΡΡΑΙ (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις). — Ὁ νομὸς Σερρῶν ἀπὸ ἀπόψεως συγκοινωνίας εὑρίσκεται εἰς τοιαύτην ἀθλιότητα, ὥστε ἡ πραγματοποίησις ὁπωσδήποτε ἑνὸς ἀνὰ τὰ χωρία μας ταξειδίου, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἰδίως αὐτήν, νὰ θεωρῆται ὡς ἐπιχείρημα ἄκρως παρακεκινδυνευμένον.

Ἅπασαι αἱ ὁδηγοῦσαι εἰς τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς ὑπαίθρου ὁδοί, δι' ὧν ἐπικοινωνοῖ καὶ ἐξυπηρετεῖται ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμός, κατέστησαν ἀδιάβατοι. Ἐὰν δὲ λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν τοὺς ὁρμητικούς, ἀγεφυρώτους κατὰ τὸ πλεῖστον, χειμάρρους, δι' ὧν μέλλει νὰ διέλθῃ εἰς οἱανδήποτε διαδρομὴν ἀνὰ τὴν ὕπαιθρον, θὰ ἔχῃ μίαν πρόχειρον εἰκόνα τῆς οἰκτρότητος τῆς συγκοινωνίας μας καὶ θὰ σχηματίσῃ ὡς καὶ ἡμεῖς τὴν γνώμην ὅτι ἡ ζωή του ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν εὑρίσκεται διόλου ἐν ἀσφαλείᾳ, δὲν θὰ κάνῃ δὲ ἄσχημα, πρὶν ἢ ἐξέλθῃ εἰς τοιαύτην ἐπικίνδυνον ὁδοιπορίαν, νὰ μεταλάβῃ πρῶτον τῶν ἀχράντων μυστηρίων!

Ἡ ἐπαρχία Νιγρίτης ἀπὸ τῶν πρώτων φθινοπωρινῶν βροχῶν ἔχει παύσει πᾶσαν ἐπικοινωνίαν πρὸς τὴν πόλιν μας, ὡς καὶ τὴν Θεσσαλονίκην, διότι ὅλοι οἱ πρὸς αὐτὰς ὁδηγοῦντες δρόμοι εἶνε τοσούτῳ μᾶλλον ἐπισφαλεῖς, καθ' ὅσον, κεχαραγμένοι ἐν τῷ μέσῳ ἀγρῶν καὶ τελείως ἀνεπίστρωτοι, ἔχουν ἀποτελματωθῇ μέχρι σημείου ὥστε νὰ καθίστανται τελείως ἀδιάβατοι ὑπὸ τῶν ὀχημάτων.

Ἀλλὰ μήπως αἱ πρὸς τὴν Τζουμαγιὰν ἄγουσαι ὁδοὶ εὑρίσκονται εἰς καλυτέραν κατάστασιν; Αἱ συχναὶ πλημμύραι τοῦ Στρυμόνος τὰς ἔχουν καταστήσει ἀδιαβάτους, αἱ δὲ ἡμικατεστραμμέναι γέφυραι τὰς ὁποίας συναντᾷ τις, ἐὰν δὲν κατέρρευσαν ἀκόμη ἐξ ὁλοκλήρου, δὲν παρέχουν ὅμως καὶ πολλὰ σημεῖα ἀντοχῆς καὶ δὲν εἶνε καθόλου ἀπίθανον νὰ καταρρεύσουν ὑπὸ τὸ βάρος τῶν διερχομένων ἐπ' αὐτῶν ὀχημάτων.

Τὰ προσοδοφόρα ἐπίσης χωρία Ροδολείβος, Κιούπκιοϊ, ὅλη ἡ περιφέρεια τοῦ Παγγαίου, καθὼς καὶ ἡ τῆς Ζηλιαχώβης, Σιδηροκάστρου, Σαρμουσακλῆ κλπ. ἐλλείψει συγκοινωνίας, μετὰ πολλῆς δυσκολίας κατορθώνουν νὰ ἐπικοινωνοῦν μετὰ τῆς πόλεώς μας καὶ τῶν λοιπῶν κέντρων τῆς Μακεδονίας, πρὸς μεταφορὰν τῶν πλουσίων προϊόντων των.

Ἀπόρροια δὲ τῆς συγκοινωνιακῆς αὐτῆς ἀθλιότητος τοῦ νομοῦ μας, τὴν ὁποίαν ἐν μικρογραφίᾳ παρεθέσαμεν, ὑπῆρξεν ἡ δέσμευσις τοῦ ἐμπορίου, ἡ ἀραίωσις τῆς τάξεως τῶν καταναλωτῶν καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἐπίτασις τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως τοῦ τόπου. Ἡ παραγωγὴ ζημιοῦται σημαντικώτατα, λόγῳ τῆς ἀπομονώσεως εἰς τὴν ὁποίαν καταδικάζονται κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ χειμῶνος οἱ ἀγρόται, τὰ δὲ συμφέροντα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὑπαίθρου ὑφίστανται πλῆγμα δεινόν, χωρὶς τὸ Κράτος νὰ συγκινῆται παντάπασιν ἀπὸ τὴν φωνὴν τοῦ πόνου καὶ τῆς πιέσεως ἣν ὑφίσταται ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμός, ἐξαιτούμενος, ἄνευ ἀποτελέσματος, τὴν ἀντίληψιν καὶ τὴν ἀρωγὴν τῶν ἁρμοδίων.

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED
Δέχεται αἰτήσεις δι' ἐγγραφὰς εἰς τὸ ἐν Λονδίνῳ ἐκδιδόμενον
ΝΕΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ
6 % 1928

NEW YORK-ATHENS EXPRESS COMPANY
ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ

Τὸ προάστειον ΚΑΛΟΓΡΕΖΑ (τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας συνοικισμῶν ΚΑΛΟΓΡΕΖΑ) κεῖται ἀκριβῶς ἐκεῖ ὅπου ἱδρύεται τὸ ATHENS COLLEGE καὶ μεταξὺ Ἡρακλείου, Ἀμαρουσίου Χαλανδρίου καὶ συνοικισμοῦ ΨΥΧΙΚΟΥ. ΕΙΝΕ ρυμοτομημένον μὲ ἐπίσημον σχέδιον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἔχει νερὰ ἄφθονα, δένδρα, ξενοδοχεῖον καὶ πλήρη στοιχεῖα οἰκισμοῦ. Προσφέρομεν μονοπωλιακῶς μόνον ἡμεῖς οἰκόπεδα εἰς τοὺς ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ μόνον εἰς τιμὰς χαμηλὰς μὲ ἄμεσον παράδοσιν καὶ μὲ δόσεις.
Τὰ Γραφεῖα τῶν ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΝΤΟΝΗ ἐγγυῶνται τὴν ἀγορὰν καὶ ἐπιστροφὴν τῶν χρημάτων εἰς τὸ ἀκέραιον ἐὰν μετὰ ΠΕΝΤΕ ἔτη δὲν διπλασιασθῇ τοὐλάχιστον ἡ ἀξία τῶν οἰκοπέδων.
Ζητήσατε σχεδιαγράμματα καὶ πᾶσαν πληροφορίαν ΔΩΡΕΑΝ.

7.500.000
ΠΡΑΞΕΙΣ
διενεργήθησαν μεταξὺ τῶν Γραφείων τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ καὶ τῶν διαφόρων πελατῶν ἀπὸ τοῦ 1918 μέχρι σήμερον. Κατέχει τὸ ΡΕΚΟΡ τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιχειρήσεων ἀνὰ τὸν κόσμον.
5.000.000
ἐπιστολὰς διεμοίρασεν ἐν Ἑλλάδι τὸ Ἑλληνικὸν Ταχυδρομεῖον.
ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΙ
διαβιοῦν ἐκ τῶν Γραφείων τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ ὅπου ἐργάζονται οἱ προστάται των. Τὰ Γραφεῖα τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ ἐνεργοῦν ἐργασίας ἀτμοπλοϊκάς, τραπεζικὰς καὶ ἐν γένει πάσης φύσεως. Ἐκ 15.000 ἐπιβατῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀμερικῆς αἱ 9.000 ἠγόρασαν τὰ εἰσιτήριά των ἀπὸ τὰ Γραφεῖά μας.
Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀξία τῶν Γραφείων μας καὶ ἡ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ. Μία ἁπλῆ ἐπίσκεψις θὰ σᾶς πείσῃ περὶ τῆς ἀληθείας.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

21	«Πατρὶς ΙΙ» Πειραιεὺς — Μασσαλία	2	«Σατούρνια» Πάτραι—Νέα Ὑόρκη
21	«Ὑπεροχὴ» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον	2	«Ἔδισων» Πειραιεὺς—Νέαν Ὑόρκη
23	«Φρίντων» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον	3	«Ἀρλάντζα» Χερβοῦργον—Β. Ἄϋρες
26	«Οὐμβρία» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν	3	«Γουῶλμερ Κάστλ» Σουθάμπ.-Κὰπ-Τάουν
26	«Μιχάλη» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον	4	«Ἄνδρος» Πειραιεὺς—Μασσαλία
28	«Ὑπεροχὴ» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον	4	«Ὑπεροχὴ» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
28	«Καραμονή» Πειραιεὺς—Μασσαλία	4	«Ὀρμπίτα» Πὸρτ-Σαΐδ—Αὐστραλίαν
29	«Πελαρὶν ντὲ Λατοὺς» Χάβρη-Κριστομπάλ	5	«Ἀγκόρ» Πειραιεὺς—Μασσαλία
30	«Φρίντων» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον	6	«Φρίντων» Πειραιεὺς— Βρινδήσιον
30	«Φορμόζα» Μασσαλία—Β. Ἄϋρες	6	«Μαυριτάνια» Χερβοῦργον—Νέα Ὑόρκη
1	«Ντὲ Γκράς» Χάβρη—Ν. Ὑόρκη	8	«Σπρινγκφονταίν» Πὸρτ-Σαΐδ-Μομπάσα
1	«Μπερεγκάρια» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκη	8	«Σαρδένια» Πειραιεὺς—Μασσαλία
1	«Ὀρμόντε» Πὸρτ-Σαΐδ—Αὐστραλίαν	9	«Μιχάλη» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
2	«Ρεμπουπλὶκ» Χερβοῦργον—Νέα Ὑόρκη	10	«Ἐντιμπουργ Κάστλ» Σουθάμ.-Κὰπ Τάου
2	«Ἀντώνια» Χερβοῦρ.-Χάλιφαξ-Ν. Ὑόρκη	10	«Γκαροῦζα» Μασσαλία—Β. Ἄϋρες

Εἰσιτήρια Αης, Βας καὶ Γης θέσεως δι' ὅλους.

CONTONIS BROTHERS
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΑΘΗΝΑΙ Πλατεῖα Ὁμονοίας
ΒΟΣΤΩΝΗ 1 Alden court St.
ΜΟΝΤΡΕΑΛ 3414 Park av
ΜΑΣΣΑΛΙΑ 9 Rue Beauvau
ΠΡΙΝΤΙΖΙ 72 Via Garibaldi
ΝΕΑΠΟΛΙΣ 5 Via Vincenzo Russo
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Βενιζέλου 10
ΚΟΖΑΝΗ Ξενοδ. Μέγας Ἀλέξανδρος
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Λεωφ. Μακρᾶς Στοᾶς 61
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 21—24 State St.
ΠΑΤΡΑΙ Ἁγ. Ἀνδρέου 73
ΤΡΙΠΟΛΙΣ Πλατεῖα Ἁγ. Βασιλείου
ΚΑΛΑΜΑΙ Ἔναντι Σιδ. Σταθμοῦ
ΛΑΡΙΣΣΑ Μακεδονίας 37
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης) 25 Αὐγούστου
ΣΠΑΡΤΗ Λεωφόρος Τριπόλεως
ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ 9 Rue Constantinich
ΠΑΡΙΣΙΟΙ 4 Rue Choron
Τηλεφ. Ἀθηνῶν 11—54. Πειραιῶς 1—41

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ
Δ)ΣΙΣ ΜΕΤΑΓΩΓΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Διακήρυξις

Τὴν 26ην Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11 π.μ. ἐπαναλαμβάνεται ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Προμηθειῶν στρατοῦ ὁ δημόσιος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν 2.000 κιβωτίων βενζίνης αὐτοκινήτων (τοῦ ὑπολοίπου τῆς διὰ Θεσ)νίκην προοριζομένης ποσότητος) ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ ὑπὸ τὴν τελικὴν ἔγκρισιν ἡμῶν.

Οἱ σχετικοὶ ὅροι εἶνε κατατεθειμένοι παρὰ τῇ Δ)σει Μεταγωγικῆς ὑπηρεσίας, πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων (12-13 ἑκάστην Πέμπτην καὶ Σάββατον).

Ἀθῆναι, τῇ 9ῃ Ἰανουαρίου 1928

Ὁ ὑπουργὸς Α. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ

ΤΑ ΜΠΡΙΚΕΤΑΚΙΑ
„ΑΤΛΑΝΤΟΣ„
ἀπεδείχθησαν ἤδη ἐν τῇ πράξει ὄχι μόνον συμφερώτερα τοῦ ἀνθρακίτου καὶ τοῦ κῶκ διὰ θερμάστρας, ἀλλὰ καὶ τοῦ γαιάνθρακος διὰ κουζίνες λόγῳ καὶ τῶν λοιπῶν των πλεονεκτημάτων εὐκόλου χρήσεως, οἰκονομίας καὶ καθαριότητος.
ΘΕΡΜΑΝΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ
7800—8000 ΘΕΡΜΙΔΕΣ
Δραχμὰς μόνον 1050 κατὰ τόννον
(Δραχμὰς 1.35 ἡ ὀκᾶ)
εἰς σάκκους 20 ὀκάδων ἐσφραγισμένους
Ζητήσατε ἐντύπους ὁδηγίας
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ „ΑΤΛΑΣ„
Γαμβέττα 14. Τηλ. 13—62 Ν.

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
εἰδικὸς ἀφροδισιολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ.μ. Ζήνωνος 8 Ὁμόνοια.

ΤΟ ΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΓΑΛΑ
ΒΛΑΧΑΣ
Εἶνε προϊὸν εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν θρεπτικό, ὡραῖο στὴ γεῦσι, ἀπολύτως ἁγνὸ καὶ ἀσυγκρίτως πλούσιον εἰς κρέμαν.

ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΧΑΤΖΗΣΠΥΡΟΣ
Στοὰ Ἀρσακείου 8
ΑΝΔΡΙΚΑ ΕΙΔΗ
Ἀπὸ τῆς ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ 20 τρέχ. μέχρι τῆς ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ 3 Φεβρουαρίου ἅπαντα τὰ ἐναπομείναντα ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ εἴδη θὰ πωληθῶσι εἰς τιμὰς πρωτοφανεῖς.
ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ 20 ΜΕΧΡΙ 50 0)0
ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ ΤΩΝ 1200 ΔΡΧ. ΜΟΝΟΝ 650
ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΤΩΝ 1400 ΔΡΧ. ΜΟΝΟΝ 750

ΚΡΕΜΑ ΟΔΟΝΤΩΝ
COLGATE & Co NEW YORK
ΣΑΠΩΝΕΣ ΚΑΙ ΚΡΕΜΑ ΞΥΡΙΣΜΑΤΟΣ

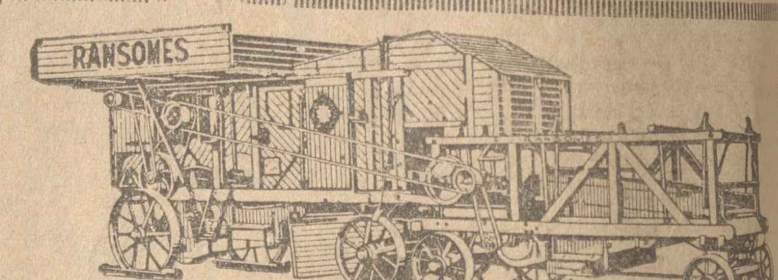

ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΑΛΩΝΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ RANSOMES
Καθαρίζουν τὸ σιτάρι τελείως χωρὶς νὰ τὸ κόπτουν ἐξαιρετικά, ψιλὸ ἄχυρο εἶνε ἀπὸ τὰ κύρια χαρακτηριστικά τους.
ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΟΤΗΤΟΣ
ΔΡΑΓΟΝ ΤΣΟΠΕΡ ἐλαφρὰ ἀλωνιστικὴ 42 ἰντζῶν μεγάλης ἀποδόσεως, μὲ ἀχυροκοπτικὸν καὶ θλιπτικὸν μηχάνημα καὶ κοσκίναν κινεῖται καὶ ἕλκεται παντοῦ μὲ τὸ βενζινάροτρον
ΦΟΡΔΣΟΝ
Παρέχονται εὐκολίαι πληρωμῆς.
„ΑΘΗΝΑ„ Ἀνώνυμος ἑταιρία αὐτοκινήτων. Πατησίων

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς „Πρωΐας"

Ὁ φόνος τῆς ἀγάπης
Τῆς Ἀνρὺ Ἀρντὲλ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἡ Κολέττα δὲν ἐπέμεινε. Ἡ διάλεξις τὴν ἄφινε ἀδιάφορον καὶ ἤρχισε νὰ συζητῇ μὲ τὴν μητέρα της γιὰ τὸ σχέδιον τοῦ φουστανιοῦ, μὲ τὸ ὁποῖον ἦτο κατενθουσιασμένη. Ὕστερα, ἄρχισε νὰ διηγῆται, μὲ πολλὴ βία, μιὰ μικρὴ σκηνὴ μὲ τὴν πενθερά της, ποῦ ἐπῆρε τὸ θάρρος νὰ ψέξῃ τὴν πολυτέλειαν τοῦ φορέματος αὐτοῦ τοῦ χοροῦ, τοῦ ὁποίου κατὰ τύχην εἶχεν ἰδῆ τὸ σχέδιον.

Ἡ Φρὰνς, εἶχε πάψῃ καὶ πάλιν ν' ἀκούῃ. Ἡ αἰώνιες αὐτὲς φλυαρίες, γιὰ κουρέλια, θέμα ἀνεξάντλητον γιὰ τὴν μητέρα της καὶ τὴν Κολέττα, τῆς ἐφαίνοντο ἀνόητες, καὶ ἐπὶ πλέον, τῆς ἦτο πολὺ δυσάρεστον ν' ἀκούῃ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἡ Κολέττα ἐπέκρινε πάντοτε τὰς γνώμας τῆς πενθερᾶς της, διότι ἐνεθυμεῖτο πάντοτε τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν εὐπείθειαν ποῦ ἔδειχνε ἄλλοτε, στὸ Βιλλέρ, ἡ Κολέττα, κόρη, πρὸς τὴν γηραιὰν γυναῖκα, διὰ νὰ τὴν κατακτήσῃ. Ἅμα ἐτελείωσεν ἡ κατάκτησις καὶ ἔγινεν ὁ γάμος, ἡ Κολέττα, ἐπαναπαυομένη ἐπὶ τῆς νίκης της, χωρὶς βιαιότητας, ἀλλὰ μὲ ἄκαμπτον θέλησιν, ἤρχισε νὰ κάμνῃ ὅ,τι τῆς ἤρεσε, βεβαία ὅτι θὰ εἶχε πάντοτε τὴν ἔγκρισιν τοῦ συζύγου της, πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν καὶ ἀπελπισίαν τῆς πεθερᾶς της, ἡ ὁποία δὲν ἐπερίμενε τόσον ἀπότομον μεταβολήν.

Εἶχε δοκιμάσῃ νὰ ἐπανακτήσῃ τὴν κυριαρχίαν της, τὴν ὁποίαν ἐθεώρει ὡς ἀναφαίρετον δικαίωμά της, τὴν διοίκησιν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ υἱοῦ της καὶ νὰ συμβουλεύῃ τὴν νύμφην της, ἀλλὰ μετὰ τινας ἀποπείρας ἀπολύτως ματαίας, ὑπεχώρησε καὶ ὡμολόγησε εἰς τὸν ἑαυτόν της ὅτι εὑρίσκετο ἀπέναντι μιᾶς δυνάμεως τὴν ὁποίαν ὤφειλε νὰ ὑπολογίζῃ. Καὶ διὰ νὰ μὴ ἔχῃ τὴν ταπείνωσιν νὰ βλέπῃ ἑαυτὴν νικημένην, μὲ τὴν λύσσαν εἰς τὴν καρδιάν, ὑπεχώρησεν ἐπιτηδείως καὶ φρονίμως. Ἐξεδικεῖτο ὅμως διὰ δηκτικῶν λόγων, διὰ κριτικῶν, διὰ μικροαψιμαχιῶν τὰς ὁποίας δὲν ἐλάμβανεν ἡ Κολέττα ὑπ' ὄψει, ἔχουσα προχείρους ἀπαντήσεις, χωρὶς νὰ φεύγῃ ποτὲ ἀπὸ τὴν τυπικότητα τοῦ τόνου καὶ τῆς γλώσσης.

Ἡ Φρὰνς ἐμίσει φοβερὰ τὴν προδοσίαν, καὶ εὕρισκεν ὅτι ἡ Κολέττα εἶχεν ἀπατήσει τὴν κυρίαν Ἀππελίν, κάθε δὲ περίπτωσις ποῦ τῆς τὸ ἀπεδείκνυεν, ἀφύπνιζε μέσα της ἕνα περίεργον αἴσθημα ἐντροπῆς, ὅσον καὶ ἀσυμπαθὴς ἂν τῆς ἦτο ἡ γηραιὰ κυρία, ζυμωμένη πάντα μὲ ταπεινὲς ἰδέες, γεμάτη μεγαλαυχίαν καὶ νομίζουσαν ἑαυτὴν ἰσχυρὰν λόγῳ τοῦ πλούτου της. Καθὼς καὶ ὁ πατήρ της, ποῦ δὲν ἐπατοῦσε ποτὲ τὸ πόδι του εἰς τὸν κόσμον τῶν Ἀππελίν, ἐφοβεῖτο νὰ ὑπάγῃ. Ἀλλ' ἀφοῦ ἡ Κολέττα εἶχε κρίνει καλὸν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν κόσμον αὐτόν, καὶ ηὐχαριστεῖτο μὲ τὰ ἑκατομμύρια ποῦ εἶχεν εὕρει ἐκεῖ, ἐφαίνετο εἰς τὴν Φρὰνς ὅτι ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ πληρώσῃ ἐντίμως τὴν πρὸς τὴν πενθεράν της ὀφειλήν της. Κάποτε, εὐκαιρίας τυχούσης, ἐξέφρασε τὴν γνώμην αὐτὴν πρὸς τὴν Κολέτταν, ποῦ τὴν ὑπεδέχθη πολὺ ἄσχημα. Ἔκτοτε οὐδέποτε τῆς ὡμίλησε γι' αὐτό, σεβομένη τόσον τὴν ἰδικήν της ἐλευθερίαν, ὥστε νὰ μὴ θέλῃ νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἄλλων. Καὶ ἐξηκολούθησαν καὶ αἱ δύο, ἂν καὶ συνηντῶντο συχνά, νὰ ζοῦν εἰς τοὺς ἀντίποδας ἡ μία τῆς ἄλλης, τόσα ὀλίγα κοινὰ σημεῖα ἐπαφῆς ὑπῆρχον μεταξύ των.

Ἡ Φρὰνς ἐγνώριζε καλὰ ὅτι ἡ ἀδελφή της τὴν ἐθεώρει ὡς μίαν ὀνειροπόλον, ἀνίκανον νὰ δημιουργήσῃ εἰς τὸν κόσμον ἕνα λαμπρὸν μέλλον ὅπως τὸ ἰδικόν της, καὶ ἡ Κολέττα, ἐνδομύχως, ἐθύμωνε βλέπουσα νὰ κρίνεται ἀπὸ τὴν εὐθεῖαν καὶ ἄκαμπτον συνείδησιν τῆς νεαρᾶς ἀδελφῆς της, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀπετύγχανεν ἡ γοητεία της.

Ἡ ἅμαξα ἐστάθη εἰς τὴν ὁδὸν ντὲ Κουρσέλ, πρὸ τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Ντενεστάλ.

—Λοιπόν, Κολέττα, εἶπεν ἡ κυρία Ντενεστάλ, ἀπόψε στοὺς Ταβάν. Θὰ ἔλθῃς κατὰ τὰς ἕνδεκα;

—Ὅσο γι' αὐτὸ δὲν ξέρω... θὰ ἔρθω ἅμα ἑτοιμασθῶ...

—Οὔμ!... Ὁρίστε μερικὰ τέταρτα ἀναμονῆς ἀκόμη γιὰ τὸν καλὸ τὸν Πώλ!... Κάποια μέρα ἀπ' αὐτὲς θὰ διαμαρτυρηθῇ!...

Ἡ Κολέττα ἐγέλασε χαρακτηριστικά.

—Αὐτός; Δὲν ξέρεις λοιπὸν ἀκόμη τὸν γαμβρό σου, μαμά;... Θέλει ὅ,τι θέλω ἐγώ... Τοῦ ἀρέσει ὅτι μοῦ ἀρέσει!... Ὠρεβουάρ, μαμά!... Ὠρεβουάρ, Φράνς!...

Γοργὰ κατέβηκαν αἱ δύο γυναῖκες, καὶ πίσω των ἔκλεισεν ὁ λακὲς τὴν θύρα τοῦ κουπέ, ποῦ ἀπεμακρύνθη, ἐνῷ αἱ δύο γυναῖκες ἤρχισαν ν' ἀνεβαίνουν τὰ τέσσαρα πατώματα.

Μὲ τὸ κτύπημα τοῦ κουδουνιοῦ ἔτρεξε ἡ καμαριέρα καὶ ἤνοιξε. Εἰς τὸν προθάλαμον, στολισμένον μὲ παλαιὰ καλλιτεχνικὰ πανό, ἀλλὰ μισοσκότεινον—δὲν ἦτο ἡμέρα ὑποδοχῆς—εὑρίσκετο ὁ κ. Ντενεστάλ, ὁ ὁποῖος μόλις εἶχεν ἐπιστρέψει. Διπλωμένος ἀκόμα εἰς τὸ γουνένιο του παλτό, ἔπαιρνε τὸ βραδυνὸ ταχυδρομεῖον, ποῦ εὑρίσκετο ἐπὶ ἑνὸς δίσκου. Ἐχαμογέλασε εἰς τὴν κόρην του.

—Φράνς, ἡ Ρεβὺ ἦλθε. Μπορεῖς νὰ ἰδῇς τί ἐντύπωσι κάνουν τὰ σονέττα σου, τῶν «Σιντιμάν Ὡρῶν».

—Καλή;

—Δὲν εἶδα ἀκόμη... Μόλις ἦλθα... Ἔλα νὰ ἰδῇς μόνη σου.

Τὸν ἠκολούθησε εἰς τὸ γραφεῖόν του, ποῦ ἔμοιαζε μὲ μικρὸ μουσεῖον, καὶ ἐπλησίασε τὸ τραπέζι του—πραγματικὸ γραφεῖο Ἀμπὴ—γεμᾶτο ἀπὸ χαρτιὰ καὶ βιβλία, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἔκαιε μία λυχνία.

Ἡ Φρὰνς ἤνοιξε τὸ τεῦχος καὶ ἐκύτταξε προσεκτική.

—Διάβασε δυνατά, τῆς εἶπεν ὁ πατέρας της.

Εἶχε καθήσει κάτω ἀπὸ τὴν λάμπα, ποῦ ἔδειχνε ὅλην τὴν γραμμὴν τῆς δυνατῆς κεφαλῆς, μὲ τὰ μεγάλα σκεπτικὰ μάτια. Τὸ στόμα ἦτο φιλήδονον καὶ ἡδυπαθές, ὑπογραμμισμένον ἀπὸ σαγόνι γεμᾶτο θέλησιν, μὲ μαῦρα ἀκόμη γένεια, ἀλλὰ γεμᾶτα ἄσπρες τρίχες.

Μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς κόρης του ὑπῆρχε τώρα ὁ δεσμὸς τῆς κοινῆς των ἀγάπης διὰ τὴν ποίησιν. Δεσμὸς ἀσθενής, πράγματι, καὶ ἀνεπαρκὴς διὰ νὰ τὸν κρατήσῃ ἐπὶ μακρὸν εἰς τὸ σπίτι του, τὸ ὁποῖον ἀπὸ καιρὸ εἶχε ἀφήσει. Πότε-πότε ὅμως εὕρισκε [illegible] εἰς τὴν συντροφιὰν τῆς μικρῆς [illegible].

Ἐκείνη ἐδιάβασε μὲ τόνον χαμηλόν, [illegible] ὅλη ἡ μουσικὴ διαύγεια τῆς [illegible] της, ποῦ ἐνηρμονίζετο θαυμάσια μὲ [illegible] χαρακτῆρα τοῦ ποιήματος.

Ὅταν ἐτελείωσεν, ὁ πατέρας της [illegible] σε τὸ κεφάλι, σὰν ἀφυπνιζόμενος.

—Ἔ, λοιπόν, Φράνς, μπορεῖς νά [illegible] χαρισμένη ἀπὸ τὸ ἔργον σου, [illegible] κῶς, μὲ τέτοιον τόνον εἰλικρινείας, [illegible] πνοὴ χαρᾶς τὴν ἔκαμε νὰ ῥιγήσῃ. [illegible] γνώριζε τὴν τιμὴν παρομοίας ἐπιδοκιμασίας. Τὴν κρίσιν αὐτὴν τὴν ἐπεβεβαίωνε λαμβάνων τοὺς στίχους, τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλον, μελετῶν αὐτοὺς μὲ προσοχή, εὑρίσκων τὴν ἀξίαν των ὅπου ὑπῆρχε. Ἐπέρασαν ἔτσι στιγμὲς ἀσύγκριτες διὰ τοὺς δύο.... Ἔξαφνα, κατὰ [illegible] μάτια τοῦ Ροβέρτου Ντενεστάλ [illegible] τοῦ ὡρολογίου.

—Διάβολε!... Εἶνε κι' ὅλα [illegible] κα!... Δειπνοῦν στὴν λέσχη... Καὶ [illegible] ἦλθα ἀκόμη.

—Οὔτε κι' ἐγὼ ἐνδύθηκα, εἶπεν [illegible] βλέπουσα εἰς τὸν καθρέπτην τὸ [illegible] τῆς κεφάλι, ποῦ ἐφοροῦσε ἀκόμα τὸ [illegible] μὲ τὰ μεγάλα φτερά.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΕΠΙ ΤΙΝΩΝ ΣΕΡΒΙΚΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ

Μία ἡμιεπίσημος Βελιγραδινὴ ἐφημερὶς — ἡ «Βρέμε»—ἀρθρογραφοῦσα εἰς τὸ φύλλον της τῆς 15 Ἰανουαρίου ἐπὶ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἐν Θεσσαλονίκῃ, παρατηρεῖ μετὰ δυσκόλως ἀποκρυπτομένης νευρικότητος, ὅτι ὁ Ἕλλην ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἠθέλησε νὰ ἐκθέσῃ τὴν Νοτιοσλαυΐαν ὡς ἀνειλικρινῆ ὅταν κατήγγελλε, κατὰ τὸ 1924, τὴν ἑλληνοσερβικὴν συνθήκην. Καὶ προσθέτει, ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς συνομολογήσεως χωριστῶν συμφωνιῶν μετὰ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, τὴν ὁποίαν ὑπεστήριξεν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ὑποκρύπτει τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Ἑλλάδος ὅπως ὄχι μόνον ἐξασφαλίσῃ, ἀλλὰ καὶ κλείσῃ τὰ πρὸς βορρᾶν σύνορά της, «ἀρνουμένη εἰς τοὺς βορείους αὐτῆς γείτονας ὅλα τὰ εἰδικὰ προνόμια, τὰ ἀφ' ἑαυτῶν ἐπιβαλλόμενα ἐκ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως». Καὶ ἡ Σερβικὴ ἐφημερὶς καταλήγει ἐν συμπεράσματι, εἰς τὴν σκέψιν, ὅτι ἡ Σερβία δὲν θὰ ἠδύνατο, κατόπιν τούτων, νὰ εἰσέλθῃ εἰς καμμίαν ἐφεξῆς διαπραγμάτευσιν, ἀρκουμένη εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν οἰκονομικῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος σχέσεών της διὰ τῆς ὑφισταμένης ἐμπορικῆς συμβάσεως καὶ τῆς σχετικῆς πρὸς τὴν Σερβικὴν ζώνην συμφωνίας. «Πᾶσα μετὰ τῆς Ἑλλάδος πολιτικὴ συμφωνία — ἐπιλέγει— θὰ ἦτο περιττή, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ παρεῖχε στερεὰν βάσιν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μελλουσῶν σχέσεων τῶν δύο χωρῶν». Ἡ Βελιγραδινὴ ἐφημερὶς παρερμηνεύει ἐπιμόνως τὰς σαφεῖς δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς Θεσσαλονίκην. Ὀφείλεται τοῦτο εἰς τὴν ἐμμονήν της εἰς τὰς ἀπόψεις τῶν Παγκαλικῶν συμφωνιῶν. Ἀλλ' ἡ ἀπόρριψίς των, τόσον σαφῶς ἐξηγηθεῖσα, ἔπεισε καὶ τοὺς ξένους ἀκόμη κριτάς, ὅτι ἐπεβάλλετο διὰ τὸ συμφέρον αὐτὸ τῶν δύο χωρῶν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ Ἑλλὰς δὲν εὐκαιρεῖ βεβαίως, νὰ ἐξηγῇ διηνεκῶς τὰς ἀπόψεις της. Ἐὰν οἱ ἐν Βελιγραδίῳ πιστεύουν, ὅτι δὲν ἔχουν πλέον τίποτε νὰ ζητήσουν παρὰ τῆς Ἑλλάδος, τόσῳ τὸ καλύτερον. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει ἡ ἰδία νὰ προτείνῃ τι. Ἡ Νοτιοσλαυΐα, ἡ ὁποία ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς καταγγελίας τῆς συμμαχίας θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ καὶ τὴν πρωτοβουλίαν νέων τινων αἰτήσεων, ἐὰν ἔκρινε ταύτας ἀναγκαίας. Ἐφ' ὅσον δὲν θὰ εἶχε τὴν γνώμην ταύτην, ἡ ὑπόθεσις θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ τερματισθεῖσα.

Η ΕΠΙΠΛΗΞΙΣ

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, καίτοι δὲν κατοικεῖ μονίμως εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐξηγέρθη, ἐν τούτοις, ἀπὸ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῆς καθαριότητος τῆς πρωτευούσης καὶ ἔκρινεν ἐπιβαλλόμενον νὰ ἐπιστήσῃ ἐπὶ τούτου τὴν προσοχὴν τοῦ Δημάρχου, ἐν τῇ ἰδιότητί του ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἐὰν ὁ κ. Δήμαρχος, πλὴν τῶν πολιτικῶν του λόγων καὶ τῶν δημηγοριῶν του κατὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια προτομῶν, συμπλεγμάτων ἢ ἀγαλματίων, ἠσχολεῖτο καὶ μὲ τὴν πρωτεύουσαν, θ' ἀντελαμβάνετο, ἄνευ ὑποδείξεως, εἰς ποῖον σημεῖον εὑρίσκεται ἡ καθαριότης της—ἐγκαταλειφθεῖσα εἰς τὴν εὐγενῆ μέριμναν τοῦ ὀμβρίου Διός. Ἐλπίζομεν, ὅτι ὁ κ. Ζαΐμης, ὡς προϊστάμενος τοῦ κ Πάτση, δὲν θὰ τὸν ἀφήσῃ μὲ μόνην τὴν ὄχλησιν τοῦ αὐστηροῦ ἐγγράφου του, ἀλλὰ θὰ θελήσῃ νὰ ἐξακριβώσῃ ἐάν, κατόπιν τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ, ὁ κ. Δήμαρχος ἀπεφάσισε νὰ ἐνθυμηθῇ, ὅτι πλὴν τῶν ἀγορεύσεων καὶ τῆς πολιτικῆς, ἔχει καὶ δημαρχιακὰ καθήκοντα.

ΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΤΩΝ Τ. Τ. Τ.

Οἱ ὑπάλληλοι τῶν ΤΤΤ. μετὰ μεγάλης δυσφορίας ἐπληροφορήθησαν, ὅτι πρόκειται νὰ ὑποβληθῇ ὀργανισμὸς τῶν ΤΤΤ., μὴ περιλαμβάνων διάταξιν αἴρουσαν τὸ καθεστὼς τῆς στασιμότητος. Ἡ στασιμότης μαραίνει τὸν εἰδικὸν τοῦτον κλάδον τῶν ὑπαλλήλων, εἶχε δὲ παρασχεθῆ ἡ ἐπίσημος πρὸς αὐτοὺς ὑπόσχεσις, μετὰ τὸ 8ον Συνέδριόν των, ὅτι θὰ ἐλαμβάνοντο τὰ προσήκοντα μέτρα θεραπείας. Ἀντὶ τούτου, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ κλάδου τούτου βλέπουν ἑαυτοὺς παραγκωνιζομένους καὶ τὴν ὑπόσχεσιν ἀθετουμένην. Νομίζομεν, ὅμως, ὅτι εἶναι ἀκόμη καιρὸς νὰ ἐπανορθωθῇ τὸ πρᾶγμα, προστιθεμένης εἰς τὸν νέον ὀργανισμὸν μιᾶς σχετικῆς διατάξεως, ἡ ὁποία θ' ἀνεκούφιζε χιλιάδας ὑπαλλήλων καὶ θὰ διεκέντα αὐτοὺς εἰς ἀρτιωτέραν ἀπόδοσιν ἐργασίας.

ΤΑ ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΑ

Στρατεύσιμοι ἐξ ἀναστολῆς τῆς κλάσεως 1925 γ', ὑπηρετοῦντες ἤδη εἰς διάφορα συντάγματα τῆς Ιας Μεραρχίας, κρατοῦνται ὑπὸ τὰ ὅπλα, ἐνῷ συνεπλήρωσαν δεκαπετράμηνον ὑπηρεσίαν, καίτοι οἱ συμπληρώσαντες δεκατετράμηνον καὶ μὴ ὑπηρετοῦντες εἰς τμήματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν Ιαν Μεραρχίαν συνάδελφοί των τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἀπελύθησαν. Ἀλλὰ ποίου εἴδους ἰσότης καὶ λογικὴ εἶνε αὐτή; Ἄλλοι νόμοι ἰσχύουν διὰ τὴν μίαν μεραρχίαν καὶ ἄλλοι διὰ τὴν ἄλλην;

ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΠΑΙΤΑΣ

Παραπλεύρως πρὸς τὴν φροντίδα διὰ τοὺς ἀλητόπαιδας, μέρος τῶν ὁποίων θ' ἀναλάβουν, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, νὰ συντηροῦν οἱ δύο Δῆμοι, θὰ ἔπρεπε νὰ ληφθῇ ἀλφροντὶς καὶ διὰ τοὺς ἐπαίτας. Ὑπῆρξεν ἄλλοτε ἐποχὴ—εἶνε ἀληθὲς, ὅτι ἐλάχιστα διήρκεσεν—ὁπότε οἱ ἐπαῖται ὅλοι εἶχον περισυλλεγῇ καὶ δὲν ἐνεφανίζετο ἡ καθ' ὁδὸν ἐπαιτεία. Βεβαίως τότε τὸ πρᾶγμα ἦτο εὐκολώτερον, διότι καὶ ἡ πόλις ἦτο σημαντικῶς ὀλιγανθρωποτέρα καὶ αἱ βιωτικαὶ καὶ κοινωνικαὶ συνθῆκαι διαφορετικαί. Τοῦτο, ὅμως, δὲν κωλύει νὰ γίνῃ μία καλὴ προσπάθεια καὶ τώρα.

Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Ἔχομεν ὑπ' ὄψει μας ἐμπεριστατωμένας στατιστικὰς παρατηρήσεις περὶ τῆς ἀνεργίας εἰς τὸν Πειραιᾶ. Ἐὰν λάβωμεν ὡς βάσιν τὴν πρὸ τριμήνου κατάστασιν, ἄνεργοι κατ' ἐπάγγελμα ἠριθμοῦντο πλεοναστικῶς: 2,500 ἐργάται οἰκοδόμοι, ἐν γένει, ἤτοι κτίσται, ξυλουργοὶ κλπ., 1500 ἐργάται θαλάσσης, ἤτοι ναῦται, θερμασταί, θαλαμηπόλοι καὶ μάγειροι ἀτμοπλοίων, 1700 ἐργάται ἐπισιτισμοῦ, ἤτοι ἀρτοποιοί, ἐργάται, μακαρονοποιοί, μυλεργάται, ὑπάλληλοι ζυθεστιατορίων, ἑστιατορίων, καφενείων κλπ., 1000 ράπται καὶ ράπτριαι, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ραπτριῶν ἱματισμοῦ στρατοῦ, 500 κλωστοϋφαντουργοί, 500 ναυπηγοξυλουργοί, 400 κουρεῖς, 300 ἀνθρακεργάται, 250 καπνεργάται, 200 φύλακες λιμένος. Τὰ λοιπὰ ἐπαγγέλματα κατέρχονται τὴν κλίμακα. Ἐάν, ὅμως, λάβωμεν ὑπ' ὄψει μας τὴν σημερινὴν ἔντασιν τῆς κρίσεως τῆς ἀκτοπλοΐας, θὰ ἴδωμεν, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν γένει ἀνέργων ναυτεργατῶν ἔχει αὐξηθῇ σημαντικῶς.

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰς στατιστικὰς ταύτας παρατηρήσεις ὀφείλομεν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει μας τὰς ἐγκληματολογικὰς καὶ κοινωνιολογικὰς παρατηρήσεις, εἰς τὰς ὁποίας προέβησαν αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Πειραιῶς, διὰ τὸ λῆξαν ἔτος. Μᾶς λέγουν δέ, ὅτι κατ' αὐτὸ ἐμφανίζουν αὔξησιν κυρίως τὰ ἀδικήματα τῆς λαθρεμπορίας, τῆς κλοπῆς, ἅτινα καὶ ἀποδίδουν εἰς τὴν παρατηρουμένην ἀνεργίαν.

Οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ καὶ αἱ παρατηρήσεις ἐμφανίζουν μίαν σοβαρὰν ἄποψιν τοῦ κοινωνικοῦ ζητήματος εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΠΑΠ
ΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Τὴν 6 καὶ 10' μ.μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις.

Ὁ κ. ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ λέγει ὅτι κατὰ δημοσιογραφικὰς πληροφορίας εἰς τὸ χωρίον Μοῖρες τῆς περιφερείας Μεσσαρᾶς, ἀνηκούσης εἰς τὸν νομὸν τὸν ὁποῖον ἀντιπροσωπεύει, ἐγένετο ἐπίθεσις τῶν χωρικῶν κατὰ τοῦ γραφείου τῆς οἰκονομικῆς ἐφορείας, τοῦ ὁποίου ἔκαυσαν τὰ ἀρχεῖα καὶ τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους. Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ τῶν χωρικῶν ἐλέχθη ὅτι εἶχε πολιτικὰς ἀφορμάς. Γνωρίζω τὸν χαρακτῆρα τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ὡς καταγόμενος ἐκ τῆς περιφερείας ἐκείνης, εἶμαι δὲ εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσω ὅτι δὲν ἐκινήθησαν ἐκ πολιτικῶν ἀφορμῶν.

Π. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Κυβερνητικὸς βουλευτὴς εἶσθε, τί ἄλλο θὰ πῆτε...

Β. ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ. Μάλιστα, ἐπιμένω ὅτι δὲν εἶχαν πολιτικὰς ἀφορμάς. Ἔκαμαν ὅ,τι ἔκαμαν διότι τοὺς ἠνάγκασεν ἡ μαστίζουσα αὐτοὺς πενία, ἕνεκα τῆς ὁποίας δὲν δύνανται νὰ ἐκπληρώσουν τὰς βαρυτάτας φορολογικάς των ὑποχρεώσεις.

Π. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Τόσον τὸ χειρότερον.

Ὁ κ. ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ παρακαλεῖ ἐν τέλει τὴν Κυβέρνησιν ὅπως καταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν πληροφορίας περὶ τῶν λαβόντων χώραν ἐν τῷ χωρίῳ Μοῖρες καὶ συγχρόνως λάβῃ πρόνοιαν ἵνα μὴ τὰ μέτρα ποῦ θὰ λάβουν αἱ ἀρχαὶ ὑπερβοῦν τὰ ὅρια τῆς αὐστηρότητος, δεδομένου ὅτι οἱ κάτοικοι ἐκεῖ εἶνε φιλόνομοι καὶ ἂν παρεξετράπησαν τοῦτο προῆλθεν ἐκ λόγων καθαρᾶς δυσφορίας διὰ τὰς φορολογίας.

Α. ΖΑΪΜΗΣ (Πρωθυπουργός). Ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἕνα τηλεγράφημα κατὰ τὸ ὁποῖον εἰς τὸ χωρίον Μοῖρες τῆς ἐπαρχίας Μεσσαρᾶς 500 περίπου χωρικοὶ ἐκύκλωσαν τὸ κατάστημα τῆς Ἐφορείας καθ' ἣν ὥραν ἐξεδικάζοντο αἱ ἐνστάσεις τῶν φορολογουμένων καὶ ὅταν ἐτελείωσαν αἱ ἐκδικάσεις εἰσώρμησαν ἐντὸς τῶν γραφείων αὐτῆς, θέσαντες πῦρ εἰς τὰ γραφεῖα καὶ καταστρέψαντες τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους. Αἱ ἀρχαὶ αἱ ὁποῖαι μετέβησαν ἐπὶ τόπου ἀναφέρουν ἐν τῷ τηλεγραφήματι αὐτῶν τὸ ὁποῖον ἐλήφθη εἰς τὰς 2 μ.μ. ὅτι ἀποκατέστησαν ἡσυχίαν καὶ ὅτι συνελήφθησαν τρεῖς ἐκ τῶν πρωταιτίων.

Ὁ κ. Π. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ διαμαρτύρεται διότι ἐκ τῶν λεχθέντων ἐξάγεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις εὑρίσκεται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν τάξιν.

ΚΑΙ ΕΝ ΛΕΒΑΔΕΙΑ

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ἀνακοινοῖ τηλεγράφημα ἐκ Λεβαδείας πρὸς τὸν βουλευτὴν κ. Κίνιαν δι' οὗ οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Βρασαμιτῶν διαμαρτύρονται διὰ τὰ πιεστικὰ διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων μέτρα τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν Λεβαδείας.

Ι. ΚΙΝΙΑΣ. Ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ τηλεγραφήματος τούτου γενικὴ παρατηρεῖται ἐξέγερσις εἰς τοὺς φορολογουμένους τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας, ἀφορμὴν ἔχουσα τὴν ἐπὶ δικτατορίας γενομένην ψευδῆ ἐπαλήθευσιν τοῦ φόρου τῆς ἐγγείου παραγωγῆς, χωρὶς κἂν νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ καταβάλλοντες τοὺς φόρους παραγωγοί. Ἡ παροῦσα Βουλή, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν της τὴν δικαίαν ταύτην τῶν κατοίκων ἀντίληψιν ἐψήφισε τὸν νόμον 3408 δι' οὗ παρετείνετο ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν ἐνστάσεων μέχρι τέλους Δ)βρίου 1927. Παρακαλῶ ὅπως παραταθῇ ἡ προθεσμία μέχρι τέλους Ἀπριλίου ἐ. ἔ. πρὸς ὑποβολὴν ἐνστάσεων καὶ ἀποφυγὴν καταπιέσεων τοῦ λαοῦ καὶ δικαίων ἐξεγέρσεων, πρὸς δὲ καὶ ἀνασταλῇ ἡ δίωξις μέχρις ἐκδικάσεως τῶν ἐνστάσεων τούτων.

ΑΝΑΦΟΡΑΙ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἶτα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Ὁ κ. Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν δημοδιδασκάλων τῶν νέων χωρῶν καὶ τονίζει τὸ ἐπιβεβλημένον τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς συνταξίμου αὐτῶν ὑπηρεσίας.

Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ (ὑπ. Παιδ.). Τὸ ζήτημα εἶνε οἰκονομικὸν καὶ νομικόν. Διότι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ νομικοῦ συμβουλίου, καθ' ἣν ὁ σχετικὸς νόμος ὁ ἀναγνωρίσας τὴν νέαν αὔξησιν τοῦ μισθοῦ τῶν δημοδιδασκάλων τῶν νέων χωρῶν παρηρμηνεύθη, ἀνέστειλε δι' ἐγκυκλίου τὴν περαιτέρω καταβολὴν τῶν νέων αὐξήσεων τούτων. Ἀναγνωρίζων τὸ δίκαιον τῶν δημοδιδασκάλων τῶν νέων χωρῶν εἰσηγήθην τὸ ζήτημα καὶ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ ὁ κ. Μερλόπουλος ὑπεσχέθη ὅτι ἅμα τῇ ἐπανόδῳ τοῦ κ. Καφαντάρη θὰ ποβληθῇ σχετικὸν νομοσχέδιον, διότι χρειάζεται νόμος ἐν προκειμένῳ.

Ὁ κ. Π. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τῶν ἐσχάτως ἐκκαθαρισθέντων ἀξιωματικῶν τονίζει ὅτι πρέπει νὰ ἐναρμοσθοῦν τὰ κυβερνητικὰ μέτρα ὁμοιομόρφως καὶ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ νὰ μὴ γίνωνται διακρίσεις. Χρειάζεται, λέγει, νὰ γίνῃ ἑνιαῖον ταμεῖον ἀλληλοβοηθείας καὶ ὄχι νὰ ὑπάρχουν ἀξιωματικοὶ μοιρασμένοι εἰς δύο πτέρυγας καὶ οἱ μὲν νὰ λαμβάνουν οἱ δὲ ὄχι.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Ἡ διάκρισις τῶν πτερύγων δὲν εἶνε ἀκριβής. Κακὸν ὅμως εἶνε ὅτι ὑπάρχει διαφορὰ μεταξὺ τοῦ στρατοῦ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, ὅτι εἰς τὸ ναυτικὸν εἰσήχθησαν σκανδαλώδεις προσωπικαὶ διατάξεις καὶ ὅτι ἐπιβάλλεται διὰ λόγους στοιχειώδους δικαιοσύνης ἡ εἰσαγωγὴ καὶ εἰς τὸ ναυτικὸν τῶν διατάξεων αἱ ὁποῖαι ἰσχύουν διὰ τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς καὶ τὴν χωροφυλακήν. Διότι δὲν εἶνε οὔτε ἐπιτετραμμένον οὔτε ἀνεκτὸν νὰ ἰσχύῃ ἐξαιρετικὸν προσωπικὸν δίκαιον εἰς τὸ ναυτικόν.

Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑΝ ΣΠΑΠ

Εἰσέρχεται μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Ψηφίζεται εἰς πρώτην κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3274 περὶ κατασκευῆς τῆς σιδηροδρομικῆς διακλαδώσεως ἀπὸ σταθμοῦ Φλωρίνης εἰς ὁμώνυμον πόλιν ὡς καὶ διακλαδώσεως Λεβαδείας κλπ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Πρώτη συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν ἄρθρων τοῦ σχεδίου νόμου περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ δημοσίου καὶ τῆς ἑταιρείας ΣΠΑΠ συμβάσεων.

Ὁ κ. Γ. ΚΑΝΤΙΑΝΗΣ λέγει ὅτι πλὴν τῆς συμβάσεως αὐτῆς εἰσάγονται καὶ ἄλλαι συμβάσεις πρὸς κύρωσιν μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ περὶ ἀποξηράνσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῆς λίμνης Ξυνιάδος καὶ ἡ περὶ ἀποξηράνσεως τοῦ ἕλους Τάκας. Διὰ τῶν εἰσηγητικῶν δὲ αὐτῶν ἐκθέσεων δὲν προτείνεται ἡ κύρωσις τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων ἅτινα ἐκύρωσαν τὰς συμβάσεις ταύτας, ἐνῷ τοὐναντίον εἰς τὴν σύμβασιν ΣΠΑΠ ζητεῖται ἡ ἀκύρωσις τοῦ Ν. Δ. ἄνευ ἄλλης αἰτιολογίας.

Ὁ κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ (ὑπ. Συγκ.) λέγει ὅτι τοῦτο συμβαίνει διότι τὰς δύο ταύτας ἀναφερθείσας συμβάσεις δὲν τὰς ἐκύρωσε τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐνῷ ἡ σύμβασις ΣΠΑΠ ἐκυρώθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Γ. ΚΑΝΤΙΑΝΗΣ. Αἱ συμβάσεις ἄρα αὗται ὑποβάλλονται εἰς τὴν Βουλὴν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ. Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον δὲν ἐδέχθη νὰ κυρώσῃ τὰς δύο αὐτὰς συμβάσεις καὶ κατὰ συνέπειαν ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Βουλὴν ὡς νομοσχέδια.

Γ. ΚΑΝΤΙΑΝΗΣ. Ἡ Βουλή, λέγει, ἂς ἐκτιμήσῃ τὴν διαφορὰν τῶν εἰσηγητικῶν ἐκθέσεων τῶν δύο αὐτῶν συμβάσεων καὶ τῆς συμβάσεως ΣΠΑΠ. Συνεχίζων λέγει ὅτι αἱ τρεῖς συμβάσεις ἃς ἔκαμεν ὁ Ταβουλάρης μὲ τὸ ΣΠΑΠ ἑνοποιήθησαν εἰς μίαν, τὸ δὲ κωδικοποιηθὲν κείμενον διαιρεῖται εἰς δύο μέρη, καὶ τὸ μὲν πρῶτον μέρος ἀνέλυσα ἐν μέρει χθές, τὸ δὲ δεύτερον εἶνε τὸ δόλωμα, κατασκευὴ δηλ. ὀλίγων χιλιομέτρων σιδηροδρομικῆς γραμμῆς. Ἀλλὰ ποῖος ὁ λόγος δι' οὗ τὸ δημόσιον ἔκαμε τὴν σύμβασιν ταύτην δι' ἧς θὰ κατασκευασθῇ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ 32 χιλιομέτρων ἀντὶ δαπάνης 55 ἑκατομ. Πρὸς τοῦτο ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀναμνησθῇ τις ὅτι ὁ ὑπογράψας ὑπουργὸς ἦτο ὁ Ταβουλάρης.

Μεθ' ὃ ὥρα 8 1)2 μ.μ. συναινέσει τῆς Βουλῆς λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ σήμερον ὥραν 5ην μ.μ.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΙ ΤΗΣ ΚΑΘΟΔΟΥ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ
ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ

Ἐγένετο χθὲς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν πανηγυρικὴ συνεδρίασις ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 100ετηρίδος ἀπὸ τῆς καθόδου εἰς Ἑλλάδα τοῦ Καποδίστρια. Ὁ κ. Σπ. Θεοτόκης ἀνεκοίνωσεν ἱστορικὰ ἔγγραφα καὶ ἄλλας σχετικὰς εἰδήσεις ἐκ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ἀνεκδότου ἀρχείου τοῦ Καποδίστρια. Παρέστησαν ὁ ὑπουργὸς κ. Παπαναστασίου, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης, ὁ κ. Ροῦφος, ὁ κ. Γονατᾶς καὶ πολλοὶ Ἀκαδημαϊκοί, καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, βουλευταὶ καὶ ἐπιστήμονες.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως ὁ μέχρι τοῦδε πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας κ. Γ. Χατζηδάκης παρέδωκε τὴν προεδρίαν εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον τοῦ παρελθόντος ἔτους κ. Κ. Ζέγγελην.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΖΕΓΓΕΛΗ

Ὁ νέος πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας κ. Ζέγγελης λέγει κατόπιν τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ἀκαδημία τελεῖ τὰς ἐπετείους τῶν μεγάλων ἐθνικῶν ἡμερῶν μελετῶσα πληρέστερον τὰς ἱστορικὰς πηγὰς τῶν γεγονότων, ἀντλοῦσα γνώσεις καὶ διδάγματα ἐκ τῆς ἐπιμελεστέρας αὐτῶν ἐρεύνης.

Οὕτω φρονεῖ ὅτι ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν διπλῆν αὐτῆς ἀποστολήν, τὴν ἐθνικὴν καὶ τὴν ἐπιστημονικήν.

Καὶ σήμερον τὴν 100ὴν ἐπέτειον τῆς ἀφίξεως τοῦ πρώτου αὐτῆς Κυβερνήτου εἰς Ναύπλιον καθ' ὅμοιον τρόπον ἑορτάζει.

Σελίδες μεγάλων πράξεων τὰς ὁποίας ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ δόξα ἐνέπνευσε, πολύτιμοι διδάσκαλοι τοῦ παρόντος καὶ πολυτιμότεροι σύμβουλοι τοῦ μέλλοντος κατάκεινται παρημελημένοι εἰς σκοτεινὰ ὑπόγεια. Ἡ Ἀκαδημία αἰσθάνεται ἱερὸν καθῆκον νὰ τὰς φέρῃ ἐκ νέου εἰς τὴν ζωήν, εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, διὰ νὰ μᾶς φωτίσουν ἐκ νέου, νὰ μᾶς ἐμπνεύσουν ἐκ νέου ζωήν.

Ἡ 19 Ἰανουαρίου 1828 σημειώνει εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νέας Ἑλλάδος σπουδαιότατον σταθμόν. Ἀπὸ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Καποδίστρια ὑπὸ τῶν συμμάχων καὶ τὴν ὡς διὰ μαγικῆς ῥάβδου ὑποταγὴν εἰς τὸν νέον Κυβερνήτην τῶν ἀλληλοσπαρασσομένων πολιτικῶν μερίδων ἀρχίζει ὁ ἐπίσημος βίος ἑνιαίου καὶ ἐλευθέρου Κράτους.

Τὴν πρωΐαν τῆς 19 Ἰανουαρίου αἱ ἀνευφημίαι τοῦ λαοῦ καὶ οἱ χαρμόσυνοι κανονιοβολισμοὶ τῶν φρουρίων τοῦ Ναυπλίου χαιρετοῦν τὸν μετὰ πόθου ὡς σωτῆρα ἀναμενόμενον μεγάλον Κερκυραῖον καὶ τὰ τρία ξένα πολεμικὰ σκάφη ἐν τῷ λιμένι ὑψώνουν ἀντιχαιρετῶντα τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, ὡς πρώτην ἐπίσημον ἔνδειξιν τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ ἀναγεννηθέντος Κράτους.

Ὁ Καποδίστριας ὑπῆρξε κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ἐκ τῶν ἱστοριογράφων του κόμητος Γκομπινὼ μετὰ τοῦ Ταλεϋράνδου ὁ σπουδαιότερος τῶν διπλωματῶν τῆς ἐποχῆς του, ἄξιος, ὡς λέγει, νὰ ἱστορηθῇ ὑπὸ νέου τινὸς Τίτου Λιβίου, ἢ Τακίτου.

Ἀλλ' ὁ νέος Πλούταρχος, ὅστις θὰ ἀνεζήτει παράλληλον αὐτοῦ τύπον θὰ ἐδυσκολεύετο νὰ ἀνεύρῃ αὐτὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Πολιτικὸς περιωπῆς καὶ διεθνοῦς φήμης, κατέλιπε δόξαν καὶ τιμὰς εἰς τὴν Ρωσσίαν, τὴν ἐξαιρετικὴν ἄνεσιν τῆς Ἑλβετίας, ἐθυσίασε τὴν περιουσίαν του ὅλην καὶ μέρος τῆς ἀδελφικῆς καὶ κατῆλθε θαρραλέος διὰ νὰ ἐμψυχώσῃ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ὅστις ἐξέπνεε σχεδὸν ἀπὸ τὸ ἄλγος τῶν πληγῶν πολυετῶν ἀγώνων τὰς ὁποίας ἀκόμη ἀνεπουλώτους ἀνέξεεν ὁ ἐμφύλιος σπαραγμός. Καὶ κατήρχετο βέβαιος σχεδὸν ὅτι ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ προσέφερεν εἰς τὴν ταλαιπωρουμένην ὑπὸ τῆς ἀναρχίας πατρίδα του ὡς τελευταίαν θυσίαν καὶ τὴν ζωήν του.

Ἀλλὰ ἰδιαιτέρως ἡ Ἀκαδημία εἶχεν ἀφορμὴν νὰ ἑορτάσῃ σήμερον. Ὁ Καποδίστριας ὑπῆρξεν ὁ θεμελιωτὴς τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι, ἡ ὁποία δύο μόλις ἔτη μετὰ τὴν κάθοδόν του ἠρίθμει 15000 μαθητὰς ἐπὶ πληθυσμοῦ 700 χιλιάδων μόλις κατοίκων. Ὡς δὲ ἀπεκάλυψαν αἱ ἔρευναι τοῦ ἀρχείου αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Σπυρ. Θεοτόκη αὐτὸς ὑπῆρξε καὶ ὁ ἱδρυτὴς τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας τῆς Κερκύρας, ἡ ὁποία ἔδρασε τόσον ἐπιτυχῶς ἐπὶ τῆς δευτέρας Γαλλοκρατίας.

Ἡ Ἀκαδημία ἐν καιρῷ παρεκάλεσε τοὺς εὐγενεῖς αὐτοῦ ἀνεψιοὺς κ.κ. Γεώργιον καὶ Ἰωάννην Καποδίστριαν ὅπως ἐπιτρέψωσι τὴν μελέτην τοῦ παρ' αὐτοῖς εὐλαβῶς φυλαττομένου πλουσιωτάτου ἀρχείου τοῦ Κυβερνήτου.

Ἡ αἴτησις αὐτῆς ἔτυχε μεγαλυτέρας ἐπιτυχίας τῆς προσδοκωμένης. Οἱ κληρονόμοι τοῦ μεγάλου Ἕλληνος δὲν ἐδίστασαν ν' ἀποστερηθῶσι τοῦ πολυτίμου τούτου κειμηλίου ὅπερ μετὰ στοργῆς ἐπὶ 96 ἔτη ἐφύλαττον εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ δωρήσωσιν αὐτὸ εἰς τὸν δῆμον Κερκυραίων ὅπως κατατεθῇ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Ἰονίου Γερουσίας.

Τὴν ἐντολὴν τῆς Ἀκαδημίας τῆς μελέτης τοῦτέστι τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου γραπτοῦ μνημείου τῆς ἱστορίας τῶν πρώτων χρόνων τῆς ἀναγεννηθείσης πατρίδος ἡμῶν, ἀνέλαβε μετὰ πολλῆς προθυμίας ὁ γνωστὸς Κερκυραῖος ἱστοριοδίφης κ. Σπ. Θεοτόκης, τὸν ὁποῖον καὶ ἄλλοτε εἴχομεν τὴν εὐχαρίστησιν ν' ἀκούσωμεν ἐνταῦθα.

Οὐδεὶς περισσότερον τοῦ λογίου ἀνδρὸς ὑπῆρχεν ἐνδεδειγμένος διὰ τὸ ἔργον τοῦτο. Μακραίων φιλία συνδέει τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ πρὸς τὴν τοῦ Κυβερνήτου, ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ καὶ οὐχ ἧττον εἰς ἱστορικὰς μελέτας διαπρέψας Μάρκος Θεοτόκης, πρῶτος ἐχρησιμοποίησε τὰς ἐν Κερκύρᾳ σωζομένας πηγὰς πρὸς συγγραφὴν τῆς λαμπρᾶς αὐτοῦ μονογραφίας «Ὁ Καποδίστριας ἐν Κεφαλληνίᾳ».

Ἡ Ἀκαδημία εὐχαριστεῖ τὴν ἐρίτιμον οἰκογένειαν Καποδίστρια καὶ τὸν κ. Σπυρ. Θεοτόκην διὰ τὴν πολύτιμον αὐτῶν συνδρομὴν εἰς τὸ ἔργον της, ἐλπίζει δὲ ὅτι τοῦτο δὲν θὰ σταματήσῃ εἰς τὴν σημερινὴν μελέτην ἐπὶ μέρους τοῦ ἀρχείου, ἀλλὰ νὰ θέλει ταχέως κατορθώσει ἡ Ἀκαδημία νὰ πραγματοποιήσῃ καὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ὅλου ἔργου.»

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ

Ἔπειτα ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Σπυρίδωνα Θεοτόκην. Ἐν ἀρχῇ ὁ ὁμιλητὴς ἀνέφερε τὰ τῆς δράσεως τοῦ Κυβερνήτου, ὅτε νεώτατος ἀκόμη τὴν ἡλικίαν ἀνέλαβε δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτοῦ πατρίδι, ἥτις τότε ὑπῆρξεν ἡ πρωτεύουσα μικροσκοπικοῦ μὲν καὶ σχεδὸν ἀνεξαρτήτου κράτους, τῆς Ἑπτανήσου Πολιτείας τοῦ 1800, ἐθνικοῦ ὅμως πυρῆνος, προδρόμου τῆς ἀναγεννήσεως τῆς μεγάλης πατρίδος, τῆς ὁποίας ἡ Μοῖρα εἶχε γράψει εἰς αὐτὸν ὅτι θὰ καθίστατο ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος.

Ἡ πρώτη ὑπηρεσία ἥτις ἀνετέθη εἰς αὐτόν, ὑπῆρξεν ὅπως μετὰ τοῦ Ἰωάννου Σι[illegible] κόμητος Λεσύλλα, ἐγκαταστήσῃ εἰς τὰς νήσους τῆς Ἑπτανησιακῆς ὁμοσπονδίας τὸ πολίτευμα τοῦ 1800, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τοῦ κόμητος Ἀντωνίου Καποδίστρια. Ἡ δρᾶσις αὐτὴ τοῦ Καποδίστρια, ἐδημοσιεύθη ἐκ τῶν ἀνεκδότων πηγῶν τοῦ ἀρχείου τῆς Ἰονίου Γερουσίας,, ὑπὸ τοῦ Μάρκου Θεοτόκη τῷ 1889.

Ἐξακολουθῶν ἀνέφερε περὶ τῆς ἰατρικῆς ἱκανότητος τοῦ Καποδιστρίου, ὁ ὁποῖος παρ' ὅλην τὴν περὶ τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας ἀσχολίαν του, δὲν παρημέλησε τὴν ἐπιστήμην τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἣν μετὰ ζήλου ἐξηκολούθει νὰ θεραπεύῃ. Μάλιστα ἵδρυσεν, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἀρχιάτρου τῆς πολιτείας Τζουλάτη ἐν Κερκύρᾳ, τὴν Ἰατρικὴν Ἑταιρείαν,, ἧς ἀπετέλεσαν μέλη οἱ ἐπισημότεροι τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἑπτανησίων ἰατρῶν. Τότε δὲ προέτεινε τὸν γενικὸν δαμαλισμὸν τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑπτανήσου, ἀποδεκατιζομένων ὑπὸ τῆς εὐφλογίας, τὸν ὁποῖον τῷ 1830 διέταξεν ὡς Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος.

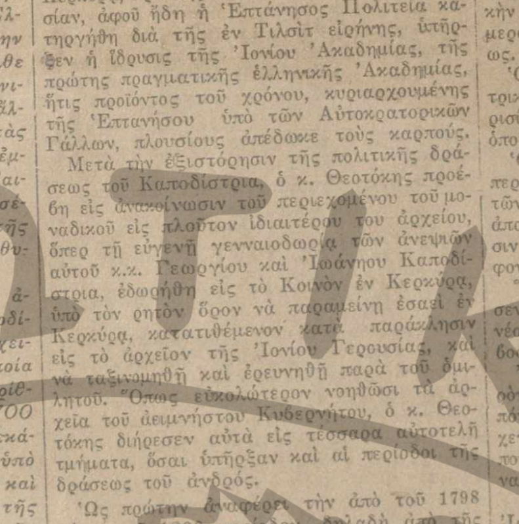

Ὁ Καποδίστριας ἐπίσης διεκρίθη καὶ ὡς ἐπιθεωρητὴς τῆς ἐκπαιδεύσεως συντάξας ὀργανισμὸν αὐτῆς καὶ ἐξασκήσας μετὰ ζήλου τὰ ἐκπαιδευτικά του καθήκοντα. Ἡ μέθοδος τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἣν ἠκολούθησε τότε ὁ Καποδίστριας, ὑπῆρξεν ἡ ἀλληλοδιδακτικὴ τοῦ μεγάλου Ἑλβετοῦ παιδαγωγοῦ Πεσταλότσι, μετὰ τοῦ ὁποίου βραδύτερον ἐσχετίσθη ἐν Ἑλβετίᾳ. Τελευταία ὑπηρεσία ἣν προσήνεγκεν εἰς τὴν Ἑπτάνησον Πολιτείαν, πρὸ τῆς καταλύσεως αὐτῆς, ὑπῆρξεν ἡ κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1807 ἔκτακτος ἀποστολή του εἰς Λευκάδα, ἥτις ἠπειλεῖτο ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ διότι ἀπὸ ἔτους εἶχε διαλυθῆ ἡ συμμαχία Ρώσσων καὶ Τούρκων, καὶ ὁ πόλεμος εἶχε κηρυχθῆ.

Ὡς ἔκτακτος ἀπεσταλμένος ὁ μέγας Ἕλλην ἐπετέλεσε θαύματα, ὡς πρὸς τὴν ὀχύρωσιν καὶ τὴν στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀμύνης, ἐπανεθεὶς διὰ τὰς στρατιωτικάς του γνώσεις καὶ διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς πειθαρχίας εἰς ἄτακτα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σώματα. Τελευταῖον δ' ἔργον τοῦ Καποδίστρια ἐν Κερκύρᾳ, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του διὰ Ρωσσίαν, ἀφοῦ ἤδη ἡ Ἑπτάνησος Πολιτεία καταργήθη διὰ τῆς ἐν Τιλσὶτ εἰρήνης, ὑπῆρξεν ἡ ἵδρυσις τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας, τῆς πρώτης πραγματικῆς ἑλληνικῆς Ἀκαδημίας, ἥτις προϊόντος τοῦ χρόνου, κυριαρχουμένης τῆς Ἑπτανήσου ὑπὸ τῶν Αὐτοκρατορικῶν Γάλλων, πλουσίους ἀπέδωκε τοὺς καρπούς.

Μετὰ τὴν ἐξιστόρησιν τῆς πολιτικῆς δράσεως τοῦ Καποδίστρια, ὁ κ. Θεοτόκης προέβη εἰς ἀνακοίνωσιν τοῦ περιεχομένου τοῦ μοναδικοῦ εἰς πλοῦτον ἰδιαιτέρου του ἀρχείου, ὅπερ τῇ εὐγενεῖ γενναιοδωρίᾳ τῶν ἀνεψιῶν αὐτοῦ κ.κ. Γεωργίου καὶ Ἰωάννου Καποδίστρια, ἐδωρήθη εἰς τὸ Κοινὸν ἐν Κερκύρᾳ, ὑπὸ τὸν ῥητὸν ὅρον νὰ παραμείνῃ ἐσαεὶ ἐν Κερκύρᾳ, κατατιθέμενον κατὰ παράκλησιν εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Ἰονίου Γερουσίας, καὶ νὰ ταξινομηθῇ καὶ ἐρευνηθῇ παρὰ τοῦ δήμου. Ὅπως εὐκολώτερον νοηθῶσι τὰ ἀρχεῖα τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου, ὁ κ. Θεοτόκης διῄρεσεν αὐτὰ εἰς τέσσαρα αὐτοτελῆ τμήματα, ὅσαι ὑπῆρξαν καὶ αἱ περίοδοι τῆς δράσεως τοῦ ἀνδρός.

Ὡς πρώτην ἀναφέρει τὴν ἀπὸ τοῦ 1798 μέχρι τοῦ 1808 περίοδον, δηλαδὴ ἀπὸ τῆς ἐν Κερκύρᾳ ἐπανόδου του ἐξ Ἰταλίας, ὅπου ἐσπούδασε τὴν ἰατρικήν, μέχρι τῆς ἀναχωρήσεώς του διὰ Ρωσσίαν, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοῦ Α', ὅστις ἀπέστειλεν εἰς αὐτὸν τὸ παράσημον τοῦ τάγματος τῆς Ἁγ. Ἄννης β' τάξεως καὶ τὰ ἔξοδα ταξειδίου.

Τῆς περιόδου ταύτης τὰ δημόσια ἔγγραφα τοῦ Κυβερνήτου διεσώθησαν ἐν τῷ κρατικῷ ἀρχείῳ τοῦ Ἰονίου Κράτους, συμπληρωματικῶς δὲ ἀνευρίσκονται μεταξὺ τοῦ ἰδιωτικοῦ του ἀρχείου, σχέδια ὑπομνημάτων καὶ ἐκθέσεις, ἢ εἰδικαὶ μελέται ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων, ὡς σκέψεις περὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς, πληροφορίαι περὶ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ καὶ τῆς Ἠπείρου, ἱστορία τῶν πρώτων ἓξ μηνῶν τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας, τὰ τελευταῖα ἀποχαιρετιστήρια τοῦ Ρήγα, πληροφορίαι περὶ τοῦ Λάμπρου Κατσώνη, τοῦ Ἀνδρούτσου καὶ ἄλλων, σκέψεις περὶ τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως τοῦ Πεσταλότσι καὶ τέλος σκέψεις περὶ τῶν ἠθῶν τῶν νεοελλήνων. Πάντα ταῦτα παρέμειναν ἀνέκδοτα καὶ ἀνεξερεύνητα μέχρι τοῦδε.

Δευτέρα περίοδος εἶνε ἡ ἀπὸ τοῦ 1809 ὅτε ἔφθασεν εἰς Πετρούπολιν, μέχρι τοῦ 1822, ὅτε ὁριστικῶς ἀπεσύρθη τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Αὐτοκράτορος, τὸν ὁποῖον καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα ὑπηρέτησε μετ' ἀπαραμίλλου ἀφοσιώσεως, εὐσυνειδησίας καὶ φιλοπονίας καθ' ἣν στιγμὴν τὰ αἰσθήματα συνεκρούοντο πρὸς τὰ καθήκοντα.

Τῆς β' περιόδου τὰ ἔγγραφα σπανίζουσι, οὐδενὸς ὑπάρχοντος περὶ τῆς ἐν Ρωσσίᾳ δράσεώς του, περιορίζονται δὲ εἰς ἔγγραφα ἀφορῶντα κυρίως τὴν ἐν Ἑλλάδι κίνησιν, εἰς ἔγγραφα καὶ ὑπομνήματα περὶ τῶν Ἰονίων νήσων, ἕνεκα τῶν πιέσεων τῶν Ἄγγλων πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ νόθου Συντάγματος τοῦ 1817. Ὁ ὁμιλητὴς ἀναφέρει ἐνταῦθα ὅτι ὁ ἀείμνηστος ἀνήρ, καθὼς προκύπτει ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς πολιτικῆς του σταδιοδρομίας, δὲν ἐπεδίωξε κατὰ τὸ 1815 νὰ τεθῶσιν αἱ Ἰόνιοι νῆσοι ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Μ. Βρεττανίας, ἀλλ' ἐπέσθη νὰ ζητήσῃ αὐτὴν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῶν πραγμάτων. Διότι αἱ ναυτικαὶ δυνάμεις τῆς Μ. Βρεττανίας εἶχον ἤδη λάβει ὑπὸ τὴν κατοχήν των τὰς Ἰονίους νήσους, προέβλεψε δὲ ὅτι οὐδεμία δύναμις ἀνθρωπίνη θὰ ἦτο ἱκανὴ νὰ ἀποσπάσῃ αὐτὰς ἐκ τῶν χειρῶν της, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Τῆς περιόδου ταύτης ὡσαύτως ὑπάρχει φάκελλος εἰδικὸς μὲ τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Ἑταιρείας τῶν Φιλομούσων, τοὺς λογαριασμούς, τὴν διανομὴν τῶν χρημάτων, τὸν ἔντυπον κανονισμὸν αὐτῆς, τὴν μετὰ τοῦ Δουπόλη λογιστικὴν ἀλληλογραφίαν ἀπὸ τοῦ 1816 μέχρι τοῦ 1822. Περὶ τῆς Ἑταιρείας ταύτης ὁ Καποδίστριας γράφει ὅτι δὲν πρέπει νὰ συγχέεται μετὰ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας, μεθ' ἧς οὐδέποτε ἐσχετίσθη ὁ σκοπὸς δὲ αὐτῶν ἦτο διάφορος.

Τρίτη περίοδος εἶναι ἡ ἐν Γενεύῃ καὶ ἀλλαχοῦ διαμονή του, ὡς ἰδιώτου πλέον ἀπὸ τοῦ 1822 μέχρι τοῦ 1827, ὅτε ἐκλήθη νὰ κυβερνήσῃ τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Τροιζῆνι Συνελεύσεως.

Τῆς περιόδου ταύτης τὰ ἔγγραφα, δηλ. τῆς περιόδου τῆς πολιτικῆς ἀδρανείας τοῦ Κυβερνήτου, εἶναι ὄχι ὀλίγα καὶ σπουδαῖα, διότι κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἄρχεται καὶ ἡ ἐθνικὴ δρᾶσις αὐτοῦ.

Ὡς τετάρτην τέλος περίοδον ἀναφέρει τὸ ἀπὸ 19 Ἰανουαρίου τοῦ 1828, ὅτε ἀπεβιβάσθη ἐν Ναυπλίῳ, μέχρι τῆς 26 Σεπτεμβρίου τοῦ 1831 διάστημα ὅτε διεκόπη τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τοῦ πατρὸς πλέον τῆς Πατρίδος.

Καὶ τῆς περιόδου ταύτης τὰ ἔγγραφα εἶνε πολυπληθῆ καὶ μεγίστης σημασίας ἀπὸ ἱστορικῆς ἀπόψεως. Ἀναφέρει ὁ κ. Θεοτόκης πολλὰς δεσμίδας τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Κυβερνήτου ὅπως π.χ. τὴν ἐμπιστευτικὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν ἐκτάκτων διοικητῶν καὶ μετὰ τῶν Τσούνη, Μαυρομμάτη, Μαύρου καὶ ἄλλων, τῶν ἐτῶν 1828 καὶ 1829, ὑπομνήματα καὶ ἀναφορὰς τοῦ 1828 διαφόρων κοινοτήτων, ἐκθέσεις πρώην ὑπουργῶν καὶ στατιστικὴν τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1828 δημοσιευθεῖσαν ἤδη. Ἐπίσης σχέδιον δικαστικῆς ὀργανώσεως, σύνταγμα τοῦ 1827, κώδικα τῶν θεσπισμάτων τῆς Γ' Συνελεύσεως, διπλωματικὰς συνεντεύξεις ἐν Πόρῳ τοῦ 1828, εἰς βιβλίον, ναυτικὰ ζητήματα, ἐν οἷς ἐπιστολαὶ Μιαούλη, Σακτούρη, Ἀνδρούτσου, Ὀδυσσέως Κριεζῆ καὶ Ναυτικῆς Ἐπιμελητείας, πλείστας δὲ ἐπιστολάς, ὑπομνήματα ἐπιφανῶν ξένων προσωπικοτήτων, ὅπως τοῦ κόμητος Νέσσελροδ, τοῦ πρίγκηπος Λιέβεν, τοῦ στρατηγοῦ Μπυρμόν, τοῦ Λαφαγιὲτ κ. ἄ. πολλῶν.

Τῆς περιόδου ταύτης τὰ ἔγγραφα, εἶπεν ὁ ὁμιλητής, ἐὰν εἶχεν ὑπ' ὄψει του ὁ Ἐδουάρδος Ντριώ, ὁ συγγραφεὺς τῆς διπλωματικῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος ἤθελε καταστήσει ταύτην πολυτιμοτέραν.

Καταλήγων τέλος ὁ κ. Θεοτόκης εἶπεν ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς:

«Κύριοι, ἐκ τῆς ξηρᾶς ταύτης περιγραφῆς τῶν ἀρχείων τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου ἀμυδρὰν μόνον ἰδέαν θὰ ἀπεκομίσατε, περὶ τῆς σπουδαιότητος αὐτῶν. Ἀλλ' ὅταν ἡ εὐγνωμονοῦσα πατρὶς καταστήσῃ δυνατὴν τὴν δημοσίευσιν, θὰ διαφωτισθῇ διὰ νέου φωτὸς ἡ πολιτικὴ δρᾶσις τοῦ Μεγάλου Κυβερνήτου, καὶ θὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ Ἑλλὰς διὰ τοῦ προώρου καὶ βιαίου θανάτου του ἀπώλεσε τὸν πατέρα τῆς πατρίδος, ὅστις κατῆλθεν εἰς τὸν τάφον λευκός, λευκότατος τὴν ψυχήν, τὴν καρδίαν καὶ τὴν συνείδησιν, ὡς εἶναι λευκὸν τὸ μάρμαρον τὸ ὁποῖον καλύπτει τὴν ἱερὰν αὐτοῦ τέφραν καὶ τὸ ὁποῖον ὡς μόνον ἀλλὰ μεστὸν ἐννοίας φέρει ἐπιτύμβιον:

«Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ
Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος»

Καὶ ἡ ὡραία τελετὴ ἔληξεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Τοποθετοῦνται οἱ κάτωθι ἀξιωματικοὶ τοῦ φαρμακευτικοῦ σώματος:

Ἐπιθεώρησιν ὑγειονομ. ὑπηρεσίας. Ἐπιφαρμακοποιὸς Τρ. Καραντάνης.

Διεύθυνσιν ὑγειον. ὑπηρεσίας. Ἐπιφαρμακοποιὸς Γ. Μοσχονᾶς, φαρμακοποιὸς Θεόδ. Κουλούρης, ὑποφαρμ. Α. Κουκόπουλος καὶ ἔφ. ὑποφαρμακ. Στ. Τελειώνης.

Στρατ. Φαρμακαποθήκη: Γεν. ἀρχιφαρμακοποιὸς Σοφ. Πατσόπουλος, ἀρχιφαρμακοποιὸς Ν. Ἀργυρός, ἐπιφαρμ. Κ. Σκανδαλάκης, φαρμακοποιοὶ Κ. Ἀραβαντινὸς καὶ Ν. Κοκάρης, ὑποφ. Σπ. Βοβολίνης καὶ ἀνθυποφαρμ. Κ. Παπαθεοδώρου.

Φαρμακεῖον φρουρᾶς Ἀθηνῶν: Ἀρχιφαρμ. Δ. Μπερδούσης ἀποσπ. Διεύθ. ὑγειονομ. ὑπηρ. ὑπουργ. Στρατιωτ. φαρμ. Ν. Δεδόπουλος, ὑποφ. Ι. Ζαμπέλης καὶ ἀνθυπ. Δ. Ντούλας.

Στρατ. Ὑγειον. ἀποθήκην Θεσσαλονίκης. Φαρμακ. Ν. Ἀναστασιάδης, ὑποφαρμ. Γ. Γετετζόγλου καὶ ἀνθυποφ. Η. Μούντριχας.

Ὑγειον. Ἀποθ. Λαρίσσης. Ἔφ. φαρμακοπ. Ἀντ. Μαούνης ἀποσπ. στρατ. σχολὴν Εὐελπίδων.

Ὑγειον. Ἀποθήκην Καβάλλας: Ἔφ. ὑποφαρμ. Χ. Ταπαρόπουλος ἀποσπ. ἀποθήκην κτην. ὑλικοῦ Ἀθηνῶν.

Βάσιν Πρεβέζης. Φαρμακοποιὸς Α. Πουλῆς.

Γεν. Ἀποθήκην ὑλικοῦ στρατοῦ Πειραιῶς. Ἐπιφαρμακοποιὸς Γ. Δημησιάνος.

Γεν. ἀποθ. ὑλ. στρατοῦ Θεσσαλονίκης ἀνθυποφ. Δ. Θεοδώρου.

Ἀποθ. κτηνιατρ. ὑλικοῦ Θεσσαλονίκης. Ἔφ. ἀνθυποφ. Ν. Φωτόπουλος.

Στρατ. παθολ. νοσοκομ. Ἀθηνῶν. Ἐπιφαρμ. Ι. Ζέρβας, ὑποφαρμ. Μ. Μιχαλόπουλος.

Στρατ. χειρουργ. νοσοκ. Ἀθηνῶν. Ἐπιφαρμ. Β. Κρητικὸς καὶ ἀνθυποφ. Ε. Θεοδωρόπουλος.

Παθολ. Νοσοκομ. Θεσσαλονίκης. Ἐπιφαρμ. Ι. Πολυχρονάκης καὶ ὑποφαρμ. Σ. Φατσιώρης.

Χειρουργ. Νοσοκομ. Θεσσαλονίκης Ἐπιφαρμ. Α. Λογοθέτης.

Νοσοκομ. Λαρίσσης. Ἀνθυποφαρμ. Ι. Δημητρούλιας.

Νοσοκομεῖον Λαμίας. Ἔφ. ἀνθυποφ. Β. Παπαγεωργίου.

Νοσοκ. Βερροίας. Ὑποφ. Σπ. Σαγιᾶς.

Νοσοκομ. Κοζάνης. Ἀνθυποφ. Κ. Νικολόπουλος.

Νοσοκομεῖον Σερρῶν. Ὑποφ. Χ. Μπουκακιώτης.

Νοσοκ. Δράμας. Φαρμ. Ε. Βασιλείου.

Νοσοκομ. Καβάλλας. Ὑποφαρμ. Ι. Παναγνώστου.

Νοσοκομεῖον Κομοτινῆς. Ὑποφαρμ. Ι. Σταμπουλίδης.

Νοσοκομεῖον Ἰωαννίνων ὑποφαρμ. Δ. Κωνσταντόπουλος.

Νοσοκομ. Πρεβέζης. Ὑποφ. Σπ. Παπαδημητρίου.

Νοσοκομεῖον Κερκύρας. Ὑποφαρμ. Στ. Χαμψᾶς.

Νοσ. Πατρῶν. Φαρμακ. Φ. Δεστούνης.

Νοσοκομ. Μεσολογγίου. Ἔφ. ἀνθυποφ. Κ. Βλαστός.

Νοσοκομεῖον Ναυπλίου. Ἔφ. ἀνθυποφ. Β. Μάμαλης.

Νοσοκομ. Καλαμῶν. Ἀνθυποφαρμ. Ε. Χριστοφιλόπουλος.

Νοσοκομ. Χανίων. Ἀνθυποφαρμ. Ε. Καρτεράκης.

Νοσοκομ. Ἡρακλείου. Ἔφ. ἀνθυποφ. Ε. Κράτσας.

Νοσοκομεῖον Μυτιλήνης. Ἔφ. ἀνθυποφ. Α. Τζιβᾶκος.

Νοσοκομεῖον Χίου. Ἔφ. ἀνθυποφαρμ. Μ. Σπῖνος.

ΣΤ' Νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν. Ἐπιφαρμ. Καζόλης ἀποσπ. φαρμακεῖον φρουρᾶς Ἀθηνῶν καὶ ἀνθυποφαρμ. Ι. Ζούλας.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΑΙ ΥΓΕΙΟΝΟΜ. ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Ἐπίσης τοποθετοῦνται οἱ κάτωθι ἀξιωματικοὶ διαχειρίσεως ὑγειονομ. ὑπηρεσίας ὡς ἀκολούθως:

Διεύθυνσιν Ὑγειονομ. Ὑπηρεσίας. Ἀντισυνταγμ. Ν. Κεφαλλωνίτης, λοχ. Μ. Βαλεργάκης, πολ. Ν. Κατσαράκης, Μ. Μιλιώρης, Μ. Τουλιᾶτος, ἀνθυπολ. Α. Κατσουλίδης.

Γραφεῖον Πληροφοριῶν ὑπουργ. Στρατ. Λοχαγὸς Β. Κίρτσος, ὑπολ. Κ. Λειβαδᾶς.

Στρατ. Ὑγειονομ. Ἀποθήκη Ἀθηνῶν. Ταγματάρχαι Δ. Πασχάλης καὶ Ν. Καμπάνης, λοχ. Θ. Δαλιάνης, ὑπολ. Ι. Κοντὸς Π. Κυριακίδης, ἀνθυπολ. Α. Κανᾶς, ἔφ. ἀνθυπολ. Δ. Κίτσας καὶ Κ. Φλῶρος.

Α' Σῶμα Στρατοῦ Διεύθ. Ὑγειον. ὑπηρεσίας. Ὑπολοχ. Δ. Ζαφειρίου.

Στρατ. Παθολ. Νοσοκομ. Ἀθηνῶν. Λοχαγὸς Ι. Βελκανίτης, ὑπολ. Γ. Λεονταρίτης, ἔφ. ἀνθυπολ. Γ. Φλέσσας.

Στρατ. Χειρουργ. Νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν Ὑπολ. Β. Ζωγούρης, ἀνθυπολ. Ν. Πανάρετος.

6ον Στρατ. Νοσοκομ. Ἀθηνῶν. Ὑπολ. Α. Μωραΐτης, ἀνθυπολ. Ι. Γραικούσης.

Στρατ. Φαρμακαποθ. Ἀθηνῶν. Ὑπολ. Π. Καμπουρόπουλος.

Στρατ. Νοσοκομεῖον Κτηνῶν Ἀθηνῶν. Λοχαγὸς Σ. Βαλώσης.

Διεύθ. Ἐπιμελητ. ὑπουργ. Στρατιωτικῶν. Ἀνθυπολ. Δ. Μπάρτζης.

Στρατ. Νοσοκομεῖον Πρεβέζης. Ἀνθυπολ. Δ. Σταθουλόπουλος.

Στρατ. Νοσοκομεῖον Κερκύρας. Ὑπολ. Μ. Ἀναστασίου.

Στρατ. Νοσοκομεῖον Ἰωαννίνων. Ὑπολ. Γ. Πιτσινίγκος, ἀνθυπολ. Δ. Ἀρβανιτάκης.

Βάσιν Πρεβέζης. Λοχαγὸς Ε. Ἀνεράψης ἀποσπ. δι' ὑπηρεσίαν εἰς τὸ στρατ. νοσοκομεῖον Ἡρακλείου.

Στρατ. Νοσοκομ. Πατρῶν. Ὑπολ. Χ. Κορδᾶτος, ἀνθυπολ. Α. Κουλούρας.

Στρατ. νοσοκομ. Καλαμῶν. Ὑπολοχ. Π. Παπαγιάννης.

Στρατ. νοσοκομ. Ναυπλίου. Ἀνθυπολ. Α. Διαρομάτης.

Στρατ. Νοσοκομεῖον Χανίων Ὑπολοχ. Ι. Μαρκάκης, ἔφ. ἀνθυπολ. Κ. Σπαντιδάκης.

Στρατ. Νοσοκομεῖον Ἡρακλείου. Ἀνθυπολ. Σ. Βασιλᾶτος ἀποσπ. εἰς βάσιν Πρεβέζης.

Στρατ. Νοσ. Χίου. Ὑπολ. Κ. Δαγαρόπουλος.

Νοσοκομ. Μυτιλήνης. Ἀνθυπολ. Ι. Σούρης.

Νοσοκομ. Λαμίας. Ὑπολ. Γ. Κανατᾶς.

Νοσοκομ. Λαρίσσης. Ἀνθυπολ. Ι. Καραγιάννης.

Βον Σῶμα Στρατοῦ Διεύθ. Ὑγειον. Ὑπηρεσίας. Ὑπολ. Ε. Γρηγορέας.

Νοσοκομ. Μεσολογγίου. Ἀνθυπολ. Ν. Μιχαλάκης.

Νοσοκομ. Βερροίας. Ὑπολ. Δ. Παλιατσάρας.

Γον Σῶμα Στρατοῦ Δ. Ὑγειον. Ὑπηρεσίας. Ὑπολ. Β. Καίσαρης.

Στρατ. Ὑγειον. Ἀποθ. Θεσσαλονίκης. Ταγματ. Χ. Χρήστου, ὑπολ. Κ. Γεωργιάδης, Χ. Ρογαλίδης, Γ. Χρηστίδης, Α. Τριανταφύλλου, Δ. Γουσέτης.

Στρατ. Χειρουργ. Νοσοκομ. Θεσσαλονίκης. Ὑπολ. Μ. Λαμπράκης, Ν. Κανάκης, ἀνθυπολ. Ν. Δαφνομήλης.

Παθολ. Νοσοκομ. Θεσσαλονίκης. Ὑπολ. Ι. Καραμπέης, ἀνθυπολ. Α. Δημητρίου, Α. Ζερβόπουλος.

Νοσοκομ. Κτηνῶν Θεσσαλονίκης. Ἀνθυπολ. Π. Ἀρβανίτης.

Νοσοκομεῖον Σερρῶν. Ἀνθυπολ. Γ. Θεοχαρόπουλος.

Νοσοκομεῖον Κομοτινῆς. Ὑπολοχ. Γ. Καραμῆτσος, ἀνθυπολ. Π. Χαραλάμπης.

Νοσοκομ. Δράμας. Ὑπολ. Ι. Μανουσάκης, Σ. Μάμαλης.

Νοσοκομ. Καβάλλας. Ὑπολ. Δ. Ραζῆς.

Δ' Σῶμα Στρατοῦ Διεύθ. ὑγειον. ὑπηρεσίας. Ἀνθυπολ. Γ. Ἀσλανίδης ἀποσπ. στρατ. ὑγειον. ἀποθήκην Θεσσαλονίκης.

Στρατ. νοσοκομ. Κοζάνης Ι. Λαγονάρης.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ
2 τελευταῖαι παραστάσεις
τοῦ μπαλέττου τῆς
ΛΟΗ ΦΟΥΛΛΕΡ
ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ:
ΩΡΑ 6 μ. μ.
ΝΕΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
Γενικὴ εἴσοδος Δρ. 25
ΕΣΠΕΡΙΝΗ:
ΩΡΑ 10 μ. μ.

ΦΟΛΙ ΝΤ' ΙΒΕΡ
Κοραῆ 10
Καθ' ἑκάστην
Τὸ μπαλέττο CARABIN
Τὸ TRIO WORK
Τὸ DUO WEPPS

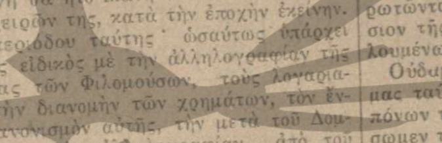

—Ὄχι, Κύριε χαρτοπώλη,
ἐγὼ δὲν θέλω ἀπομιμήσεις θέλω τὶς γνήσιες ἐγγλέζικες πέννες τοῦ
ΓΕΩ. Β. ΧΙΟΥΣ
Αὐτὲς γράφουν ὡραιότερα καὶ στὸ τέλος σοῦ στοιχίζουν πιὸ φθηνά, ἐπειδὴ βαστοῦν τρεῖς τέσσερες φορὲς περισσότερο ἀπὸ τὶς ἄλλες. Ὅπως εἶδα τὸ ἀτσάλι τους εἶναι πιὸ στερεό. Πρόσεξε ὅτι ἐπάνω σὲ κάθε πέννα εἶναι γραμμένο τὸ ὄνομά του:
GEO. W. HUGHES

ΔΥΝΑΤΑΙ ΤΙΣ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΘΗ ΝΕΟΣ;

Ἰδοὺ μία φροντὶς ἥτις ἀπετέλεσε πάντοτε τὸ ἀντικείμενον διαρκοῦς σκέψεως ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος καὶ διὰ τὴν ὁποίαν πλεῖσται ὅσαι ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι ἔλαβον χώραν ἵνα κατορθωθῇ ἡ πραγματοποίησις τῆς ἐπιθυμίας ταύτης.

Εἶναι λίαν γνωστὸν εἰς ὅλους ἡ διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ ὀργανισμοῦ ἐφαρμοσθεῖσα ἤδη μέθοδος μεταμοσχεύσεως ὀργανικῶν ἀδένων καὶ ὅτι ἡ μέθοδος αὐτὴ ἀναγνωρίζεται παγκοίνως ὡς ἡ πλέον ἀποτελεσματική.

Ἐν τούτοις, ἓν βῆμα ἀκόμη ἔγινεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἀνακοίνωσις, ἥτις ἔλαβε χώραν ἐσχάτως εἰς τὴν Βιολογικὴν Ἑταιρείαν τῶν Παρισίων, ἀποτελεῖ σήμερον εὐρὺ θέμα Ἐπιστημονικῆς συζητήσεως.

Ὁ Καθηγητὴς κ. Η. BUSQUET τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων, παρεσκεύασεν ὀρρὸν ταύρου διὰ τοῦ ὁποίου ἐπειραματίσθη ἐπὶ ζώων.

Ὁ ὀρρὸς τοῦ Καθηγητοῦ Η. BUSQUET περιέχει ὅλα τὰ κύρια συστατικὰ τοῦ αἵματος τῶν νέων ταύρων περιέχει ἐπιπροσθέτως τὰ ἀπαραίτητα συστατικὰ διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν τοξινῶν τοῦ γήρατος, ὡς διαγράφονται ταῦτα ὑπὸ τοῦ CARREL.

Ἵνα ἐπιτύχῃ τοῦτο, ὁ ἐφευρέτης ἐμβολίασεν, ἐπὶ ὡρισμένην χρονικὴν διάρκειαν, εἰς νέους ταύρους ἀπολύτως ὑγιῆ ὀρρὸν γηραιοῦ βοός.

Ἀφοῦ εἰσήγαγε διὰ τοῦ στόματος τὸν ὀρρὸν τοῦτον εἰς γηραιοὺς ἀλέκτορας καὶ καπόνια, ὁ Καθηγητὴς Η. BUSQUET ἐπέτυχεν ἐπὶ τῶν ζώων τούτων ἀναμφισβήτητα ἀποτελέσματα σφρίγους, μαχητικότητος καὶ ἀνακαινίσεως τοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πειραμάτων τούτων, ὁ Ἰατρὸς LEVASSORT ἐνήργησεν ἐπὶ ἀνθρώπων πειράματα, ὧν τὰ ἀποτελέσματα ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸ Γαλλικὸν περιοδικὸν «Ἰατρικὴ Πρόοδος».

Ὁ ὀρρὸς τοῦ Καθηγητοῦ Η. BUSQUET ὀνομασθεὶς «SERODAUSSE» δίδεται διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ στόματος, ἡμίσειαν ὥραν τοὐλάχιστον πρὸ τοῦ φαγητοῦ, καὶ εἰς καθημερινὴν δόσιν 20 C. C. ἐπὶ 6 ἡμέρας. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐθεραπεύθησαν πολλὰ ἄτομα ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἅτινα εἶχον ἤδη φθάσει εἰς τὴν ὥριμον ἡλικίαν καὶ τὰ ὁποῖα δὲν παρουσίαζον ὀργανικὰ φθαρμάτα.

Ἐπὶ 100 προσώπων, ἅτινα ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν θεραπείαν ταύτην, 75 ἐξ αὐτῶν ᾐσθάνθησαν ἀποτελέσματα ἀπολύτως σύμφωνα μὲ ἐκεῖνα ἅτινα ὁ Καθηγητὴς Η. BUSQUET εἶχεν ἐπιτύχει ἐπὶ ζώων, ἤτοι:

1) Σταθερὰν αὔξησιν τῶν δυνάμεων μὲ μεγαλυτέραν τάσιν πρὸς πνευματικὴν καὶ σωματικὴν ἐργασίαν.

2) Ἀπόλυτον εὐεξίαν μὲ αἴσθησιν προδιάθεσιν καὶ ῥοπὴν τοῦ ἀτόμου πρὸς τὸ αἰσιοδοξεῖν.

Ἡ μέθοδος αὐτὴ τυγχάνει λίαν εὔκολος, καί, χωρὶς νὰ δύναται βεβαίως νὰ μειώσῃ τὰ δυσάρεστα ἀποτελέσματα τῆς προκεχωρημένης ἡλικίας, ὑποβοηθεῖ αὐτὸ ἧττον ὅμως ἐπωφελῶς πάντα καταβεβλημένον ὀργανισμὸν ἐκ τῶν ὑπερκοπώσεων τῆς καθημερινῆς ζωῆς καὶ ἐργασίας.

Διὰ τοὺς κ.κ. Ἰατροὺς δείγματα καὶ βιβλιογραφία δωρεὰν παρὰ τοῖς Γενικοῖς Ἀντιπροσώποις ἐν Ἑλλάδι κ.κ. Ζωγράφῳ - Βάκῃ καὶ Σία, 51 Ἀθηνᾶς, Ἀθῆναι.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΑΣ

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐν συνεχείᾳ γενομένης δημοσιεύσεως εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας παρὰ τῆς ἐν Πειραιεῖ Ἑταιρείας Ζυμαρικῶν «Μίσκο» προερχομένης ἐκ τῆς ἡμετέρας ὑπηρεσίας, φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅτι ἡ παρ' ἡμῶν ἐκδοθεῖσα διαταγὴ ἀφεώρα μόνον καὶ ἁπλῶς εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῶν παντοπωλῶν, ὅπως δηλῶσιν, ἐφ' ὅσον ἐρωτῶνται τοῖς πελάταις των τὸ ἐργοστάσιον τῆς κατασκευῆς τῶν παρ' αὐτῶν πωλουμένων ζυμαρικῶν καὶ μακαρονίων.

Οὐδαμῶς δ' ἐσκοπεῖτο διὰ τῆς διαταγῆς ταύτης, ἐκδοθείσης ἐπὶ βάσει παραπόνων τῆς ἄνω Ἑταιρείας νὰ χαρακτηρίσωμεν τὰ ἐκ ζυμαρικῶν προϊόντα της, ὡς ἐξέχοντα ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος ἄλλων ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ λειτουργούντων ἐργοστασίων ζυμαρικῶν.

Ἀθῆναι τῇ 19)1)1928

Ὁ Γενικὸς Ἐπόπτης Ἀγορανομίας Ἀθηνῶν — Πειραιῶς
Πειρουνάκης

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΔΙΕΝΕΜΗΘΗ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΚΥΡΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὰ μέλη τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς διενεμήθη σήμερον τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως τῆς Ἑλληνογαλλικῆς προσυμφωνίας, τῆς ὑπογραφείσης ἐν Γενεύῃ τὴν 9ην Δεκεμβρίου 1927, διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν Ἑλληνογαλλικῶν πολεμικῶν χρεῶν.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις τοῦ νομοσχεδίου ἀναφέρει, ὅτι ἐπειδὴ αἱ δύο χῶραι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀπολήξουν εἰς συμφωνίαν καὶ ἐπειδὴ ἡ Γαλλία ἐπεθύμει νὰ μὴ ἐπιβραδύνῃ τὸ ἔργον τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως, τὴν ὁποίαν ἐπεδίωκεν ἡ Ἑλλάς, αἱ δύο χῶραι συνεφώνησαν νὰ ὑποβάλουν εἰς διαιτησίαν τὰ ζητήματα, τὰ χωρίζοντα αὐτάς, πλὴν δὲ τούτου συνεφώνησαν ὅπως ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως ὑπογράψουν ὁριστικὴν συμφωνίαν, ἡ ὁποία ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπὶ τοῦ ἰδιαιτέρου σημείου, τοῦ παραπεμφθέντος εἰς τὸν διαιτητήν, θὰ ἐφήρμοζε τὴν κρίσιν τοῦ τελευταίου τούτου καὶ ἀφ' ἑτέρου θὰ περιελάμβανε τὰ σημεῖα ἐκεῖνα, ἐφ' ὧν ἐπῆλθε συμφωνία κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν γενομένων διαπραγματεύσεων.

ΘΑ ΓΙΝΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ

ΤΩΝ ΗΓΕΤΩΝ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Πληροφορούμεθα ὅτι εὐθὺς μετὰ τὰς πρώτας συναντήσεις τοῦ κ. Καφαντάρη μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, καθοριζομένων τῶν ἑκατέρωθεν ἀπόψεων ὅσον ἀφορᾷ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, θὰ προκληθῇ σύσκεψις ὅλων τῶν δημοκρατικῶν ἀρχηγῶν, μετεχόντων ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ Κυβερνήσει τοιούτων καὶ τῶν κ.κ. Σοφούλη καὶ Κονδύλη, ὡς ἡγετῶν συγκεκροτημένων δημοκρατικῶν ὁμάδων.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, τὴν σύσκεψιν ταύτην θὰ εἰσηγηθῇ ὁ κ. Βενιζέλος, ἀποφασισμένος νὰ ἐμφανίσῃ ἑαυτὸν ὡς ὕπατον ἀρχηγὸν ὁλοκλήρου τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως, διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀγῶνος αὐτῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ὁ κ. Βενιζέλος ἔχει ἤδη συνεννοηθῇ μὲ ὡρισμένους δημοκρατικοὺς πολιτευτάς, ἐκτὸς τοῦ κυβερνητικοῦ συγκροτήματος, πρὸς τοὺς ὁποίους ὑπέδειξε τὴν στάσιν των κατὰ τὴν ἀναφερομένην σύσκεψιν.

Ἡ συγκρότησις τῆς συσκέψεως θὰ ζητηθῇ ὑπὸ τῶν πολιτευτῶν τούτων, ὥστε νὰ ὑπάρξῃ ἡ δικαιολογία ταύτης ὡς ἀξιουμένης παρ' ἄλλων.

Κατά τινας πληροφορίας, ἀνεπιβεβαιώτους μέχρι τῆς στιγμῆς, αἱ συνεννοήσεις τοῦ κ. Βενιζέλου περιλαμβάνουν καὶ τοὺς Παγκαλικοὺς πολιτευτὰς ἐκ τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως. Χαρακτηριστικὴ δὲ θεωρεῖται ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ τελευταία στάσις τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐμπνεομένων κύκλων ἔναντι τοῦ κ. Παγκάλου, ἡ ὁποία φαίνεται ὅτι ἐξελίσσεται πρὸς πλήρη συμφιλίωσιν.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΜΕΛΕΤΑ

ΤΗΝ ΧΑΛΑΡΩΣΙΝ ΤΩΝ ΑΥΣΤΗΡΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΔΙΑΒΗΜΑΤΑ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΜΕΡΛΟΠΟΥΛΟΝ

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, διαρκούσης τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς καὶ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς πολλοὶ βουλευταὶ γεωργικῶν ἰδίᾳ περιφερειῶν, ἀφορμὴν λαμβάνοντες ἐκ τῶν προχθεσινῶν ἐν Μεσσαρᾷ τῆς Κρήτης σκηνῶν, ὑπέβαλον εἰς τὸν προσωρινὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μερλόπουλον τὴν ἄποψιν ὅπως, κατ' ἀπόφασιν τῆς κυβερνήσεως παρασχεθοῦν ὡρισμέναι φορολογικαὶ διευκολύνσεις εἰς τοὺς πληθυσμοὺς τῶν ἐπαρχιῶν των, ἵνα μὴν ἐπαναληφθοῦν καὶ ἀλλαχοῦ τὰ ἐν Κρήτῃ σημειωθέντα ἔκτροπα. Εἰς τὸν κ. Μερλόπουλον ὑπεβλήθησαν καὶ σωρεία σχετικῶν τηλεγραφημάτων ἐκ τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν πρὸς τοὺς βουλευτάς των. Μεταξὺ τούτων πλεῖστα εἶνε ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων.

Ὁ προσωρινὸς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀπαντῶν εἰς τὰς αἰτήσεις ταύτας ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ὡς ἐγράψαμεν ἀπὸ χθές, ἐξήτασεν ἤδη ὑπὸ πνεῦμα εὐμενὲς τὸ ζήτημα τῆς καταβολῆς τῶν καθυστερουμένων φορολογιῶν, ὁ ἴδιος δὲ ἔδωσε καὶ σχετικὰς ὁδηγίας εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχάς. Οὐχ ἧττον, ἐπειδὴ τὸ ζήτημα συνδέεται ἀμέσως πρὸς τὸν προϋπολογισμόν, συνέστησεν ὅπως οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀναμείνουν τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Καφαντάρη ἵνα ἐπιδιώξουν παρ' αὐτοῦ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀπαιτήσεών των.

Ἐπὶ τοῦ ἰδίου ζητήματος συνωμίλησε κατ' ἰδίαν μετὰ τοῦ κ. Μερλοπούλου καὶ ὁ κ. Μεταξᾶ χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐν τῇ Βουλῇ.

Καθ' ἃς ἔχομεν σχετικὰς πληροφορίας, μεταξὺ τῶν περισσοτέρων μελῶν τῆς κυβερνήσεως κρατεῖ ἡ ἄποψις ὅτι, πρὸς ἀποσόβησιν ἐνδεχομένης ζωηροτέρας ἐξεγέρσεως διὰ τὰς φορολογίας εἰς ὡρισμένας περιφερείας περὶ τῆς ὁποίας ἔχουν ἤδη ἐνδείξεις αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαί, πρέπει ν' ἀποφασισθῇ ἡ χαλάρωσις τῶν ἐξ ἀρχῆς διαταχθέντων αὐστηρῶν μέτρων τῶν οἰκονομικῶν κατὰ τόπους ἐφορειῶν, καὶ νὰ δοθοῦν πραγματικαὶ διευκολύνσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν καταβολὴν τῶν καθυστερουμένων φόρων.

Τὴν ἄποψιν ταύτην οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀρχηγοὶ θὰ φέρουν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Καφαντάρη.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, εἰς ὑποστήριξιν τῆς ἀναφερομένης ἀπόψεως, ἐκτὸς τῶν λόγων δημοσίας τάξεως, θὰ προβληθῇ καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι, κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων οἰκονομικῶν ἀρχῶν συγκεντρωθέντα μέχρι τοῦδε στοιχεῖα, ἡ ἐξασφάλισις τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶνε πλήρης. Κατὰ συνέπειαν δέ, δὲν συντρέχει λόγος αὐστηρότητος εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, ἐφόσον οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ ἀπόδοσις τῶν δύο προσεχῶν μηνῶν μέχρι τῆς λήξεως τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους ὁ προϋπολογισμὸς θὰ πραγματοποιηθῇ ἀπολύτως.

Η ΑΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΕΝΤΟΝΟΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ

Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀστικῆς Ἑνώσεως Πειραιῶς προσκλήσει τοῦ προέδρου αὐτῆς κ. Ι. Ζερβοῦ, προσῆλθον καὶ συνεσκέφθησαν ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων κοινωνικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων τῆς γείτονος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἀπαλλοτριώσεων. Ὁ πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως κ. Ζερβὸς ἐτόνισεν ὅτι τὸ ζήτημα λαμβάνει μορφὴν μπολσεβικικοῦ σκανδάλου, ἐξαιρετικῶς δὲ ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀπαλλοτριώσεις κτημάτων ἐν τῇ προκυμαίᾳ Πειραιῶς καὶ Κοκκινιᾶ, ἐφόσον δίδονται ἀφ' ἑνὸς εἰς πρόσωπα δὶς καὶ τρὶς ἀποκατασταθέντα, ἀφ' ἑτέρου οἱ εἰς οὓς δίδονται τὰ κτήματα πρόσφυγες οὐδέποτε ἀποκατεστάθησαν, ἀπαλλοτριοῦται δὲ δι' αὐτοὺς ἔκτασις 8 ἑκατομμ. πήχεων εἰς τὰ προμνησθέντα μέρη ἐνῷ εἶνε ἐξηκριβωμένον ὅτι εἰς ταῦτα δὲν εὑρίσκονται ἄνω τῶν 1500 οἰκογενειῶν.

Ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ὡμίλησαν καὶ οἱ κ.κ. Μεγαλοοικονόμου καὶ Σταματόπουλος, τονίσαντες τὸ θλιβερὸν ἀποτέλεσμα ὅπερ θὰ εἶχε νέα συσπείρωσις ἐκ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν προσφύγων εἰς τὴν τεραστίαν ἔκτασιν τῶν 8 ἑκατομμυρίων πήχεων, διὰ τὸν ἐν γένει πληθυσμὸν τοῦ Πειραιῶς ἐφ' οὗ θὰ ἐκσπάσῃ ἀγρία οἰκονομικὴ κρίσις. Τέλος συνετάχθη καὶ ἀπεστάλη πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην ἔντονον τηλεγράφημα διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἀναστολὴ τῆς ἀπαλλοτριώσεως μέχρι καλυτέρας ἐξακριβώσεως τῶν πραγμάτων ἵνα μὴ —τονίζεται— συμβοῦν δυσάρεστα.

Ἐν τέλει οἱ συνελθόντες ἀπεφάσισαν διάφορα μέτρα ἐντόνου καὶ κοινῆς ἀμύνης ὅλων τῶν ἀστικῶν ὀργανώσεων, ἡ πρωτοβουλία δὲ τῆς συνεννοήσεως ἀνετέθη εἰς τὸν κ. Ζερβόν.

ΒΙΑΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ ΣΤΥΜΦΑΛΙΑΣ

ΠΑΡ' ΟΛΙΓΟΝ ΣΥΡΡΑΞΙΣ

Ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς Κορίνθου ταγματάρχης κ. Καλομοίρης τηλεγραφεῖ ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Καίσαρ ἀπέφραξαν διὰ δυναμίτιδος τὴν ὀπὴν τῆς σήραγγος τῆς λίμνης Παπαρρηγοπούλου. Κατόπιν τούτου τὰ ὕδατα κατέκλυσαν τὴν περιφέρειαν Στυμφαλίας. Εἰς τὴν Στυμφαλίαν μετέβησαν ὅπως φράξουν τὴν ὀπὴν τῆς σήραγγος οἱ Καισσαραῖοι. Εὑρέθησαν ὅμως πρὸ ὑπερτέρων δυνάμεων καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὸ χωρίον των. Ἡ σύγκρουσις ἀπεφεύχθη. Οἱ τμηματάρχαι χωροφυλακῆς Νεμέας καὶ Κιάτου καὶ οἱ σταθμάρχαι Πελλήνης καὶ Στυμφαλίας εὑρίσκονται ἐπὶ τόπου.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΟΥ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜ. ΜΕΤΡΩΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΕΠΑΝΕΡΧΕΤΑΙ ΑΥΡΙΟΝ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς θὰ συζητηθοῦν αἱ ἐπερωτήσεις. Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ ζητηθῇ ἡ πρόταξις τῆς ἐπερωτήσεως διὰ τὴν ἀναστολὴν τῆς διώξεως τοῦ κ. Παναΐτ Ἰστράτι καὶ τὴν δεξίωσιν αὐτοῦ ὑπὸ μέλους τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ οἰκίᾳ του. Ἐπίσης ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ ζητηθῇ ἡ πρόταξις τῆς ἐπερωτήσεως διὰ τὰς τελευταίας ἀπαλλοτριώσεις τοῦ ὑπουργείου τῆς Προνοίας παρὰ τὴν πλατεῖαν τῶν Ἀγάμων.

Ἀμφοτέρας τὰς ἐπερωτήσεις θὰ ὑποστηρίξῃ ζωηρῶς τὸ Λαϊκὸν κόμμα, ἐφ' ὅσον μάλιστα ὑπεβλήθησαν ὑπὸ μελῶν του. Ἐπ' ἀμφοτέρων δὲ θὰ ὁμιλήσῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα καὶ ὁ ἡγέτης τοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης. Ἡ σχετικὴ συζήτησις προβλέπεται ὅτι θὰ γενικευθῇ.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ὁ κ. Τσαλδάρης θὰ ὁμιλήσῃ ἀπὸ γενικωτέρας κοινωνικῆς ἀπόψεως, κατακρίνων τὰς ἀριστερίζουσας τάσεις ὡρισμένων μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, αἱ ὁποῖαι ὁδηγοῦν εἰς τὴν παρόξυνσιν τῆς πάλης τῶν τάξεων καὶ εἰς τὸν κλονισμὸν τῆς σημερινῆς κοινωνικῆς ἱεραρχίας ἐπὶ τῆς ὁποίας βασίζεται τὸ ἀστικὸν καθεστώς.

Κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς συζητήσεως, προβλέπεται ὅτι θὰ προκληθῇ ὁ ἐνδιαφερόμενος ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ν' ἀπαντήσῃ συγκεκριμένως ὅσον ἀφορᾷ τὴν δεξίωσιν τοῦ κ. Ἰστράτι εἰς τὴν οἰκίαν του. Ὁ κ. Παπαναστασίου, καθ' ἃ ἐδήλωσε, θ' ἀπαντήσῃ μόνον ἐφ' ὅσον τὸ ζήτημα τοῦτο ἤθελεν υἱοθετηθῇ ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἐμφανισθῇ ὡς πολιτικὸν ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Κατὰ τὰς γενομένας τὴν νύκτα κυβερνητικὰς ἀνακοινώσεις, ἡ Βουλὴ ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, ἐπανερχομένου ἐντὸς τῆς αὔριον τοῦ κ. Καφαντάρη, θ' ἀσχοληθῇ κυρίως εἰς τὰ οἰκονομικὰ νομοσχέδια διὰ τῶν ὁποίων θὰ κυρωθοῦν αἱ περὶ δανείων καὶ χρεῶν συμβάσεις.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, συνερχόμενον αὔριον ἢ μᾶλλον τὴν προσεχῆ Δευτέραν, θὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν τελευταίων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐνεργειῶν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ θὰ καθορίσῃ τὴν εἰς τὴν Βουλὴν κατάθεσιν τῶν ὡς ἄνω νομοσχεδίων—περὶ κυρώσεως τῆς ἑλληνοαμερικανικῆς συμφωνίας διὰ τὰ χρέη, περὶ κυρώσεως τοῦ μετὰ τῆς Γαλλίας συνυποσχετικοῦ διὰ τὴν διαιτησίαν ἐπὶ τῶν χρεῶν καὶ περὶ κυρώσεως τῆς προσυμβάσεως διὰ τὸ διμερὲς δάνειον μετὰ τοῦ οἴκου Χάμπρο—ὡς καὶ τὴν σχετικὴν στάσιν τῆς κυβερνήσεως.

Κατὰ τὰς κυβερνητικὰς ἀπόψεις, ἡ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς Βουλῆς κύρωσις τῆς μετὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν συμφωνίας διὰ τὰ χρέη εἶνε ἐπαρκὴς διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀναλογοῦντος μέρους τοῦ διμεροῦς δανείου εἰς τὴν ἀμερικανικὴν ἀγοράν. Ἄλλως, δεδομένου ὅτι τὸ ἀμερικανικὸν Κογκρέσσον ὑπολογίζεται ὅτι θὰ κυρώσῃ τὴν συμφωνίαν ταύτην μόνον μετὰ δίμηνον, κατ' ἀνάγκην θ' ἀνεβάλλετο ἡ ἔκδοσις τοῦ δανείου δι' ἴσον χρόνον. Ὅλαι ὅμως αἱ σχετικαὶ πληροφορίαι εἶνε ἀντίθετοι, κατὰ τὰς κυβερνητικὰς διαβεβαιώσεις. Οὐδ' ὑπάρχει ἔνδειξις ὅτι ὁ ἀνάδοχος τοῦ δανείου οἶκος Χάμπρο ἀξιοῖ τὴν ὑπὸ τοῦ Κογκρέσσου κύρωσιν τῆς συμφωνίας ὡς προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ διμεροῦς δανείου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν προσύμβασιν διὰ τὸ διμερὲς δάνειον, συμπεραίνεται ἐξ ὡρισμένων πληροφοριῶν, ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης θὰ εἰσαγάγῃ ταύτην καὶ μόνον εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν, ἐφόσον ἡ ὁριστικὴ σύμβασις, ἡ ὁποία θὰ ὑπογραφῇ ἐν Λονδίνῳ ὑπὸ τῶν κ.κ. Κακλαμάνου καὶ Τσουδεροῦ θὰ στηρίζεται ἐπὶ τῶν γενικῶν ὅρων τῆς μονογραφηθείσης ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προσυμβάσεως.

Ὁπωσδήποτε, ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων τούτων θὰ ληφθοῦν ἀποφάσεις εἰς τὸ προσεχὲς Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Καφαντάρη.

Κατὰ τὸ αὐτὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ τὰ ἑπόμενα θὰ καθορισθοῦν καὶ τὰ τῆς ἱδρύσεως τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης, τῆς διαθέσεως τῶν καλυμμάτων τῆς Ἐκδοτικῆς καί, γενικώτερον, ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ὅλου οἰκονομικοῦ προγράμματος τῆς κυβερνήσεως τοῦ στηριζομένου ἐπὶ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ δανείου. Ἐν συναφείᾳ θὰ καθορισθῇ καὶ τὸ ζήτημα τῆς πληρωμῆς τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρώου τῶν προσφύγων.

ΚΑΤΕΣΤΑΛΗ Η ΣΗΜΕΙΩΘΕΙΣΑ ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ

ΤΑ ΛΗΦΘΕΝΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ὡς ἀνεκοίνωσε καὶ εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Πρωθυπουργός, χθὲς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς ἔλαβον τὰ κάτωθι τηλεγραφήματα τοῦ διοικητοῦ Χωροφυλακῆς Ἡρακλείου καὶ τοῦ ὑποδιοικητοῦ Χωροφυλακῆς Μεσσαρᾶς:

«Ἐξ Ἡρακλείου.—Σήμερον προκειμένου νὰ ἐκδικασθοῦν εἰς τὴν Ἐφορείαν Μοίρας φορολογικαὶ ἐνστάσεις, πεντακόσιοι περίπου φορολογούμενοι τῆς περιφερείας Μεσσαρᾶ συγκεντρωθέντες κατέστρεψάν τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἐφορείας.

Μεταβαίνω ἐπὶ τόπου μετὰ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ ἰσχυρᾶς δυνάμεως.

Ταγματάρχης
ΤΖΑΤΖΙΜΟΣ)

«Ἐκ Μοίρας:—Σήμερον ὥραν 2αν μ.μ. πεντακόσιοι χωρικοὶ συγκεντρωθέντες ἔξωθεν τῆς Ἐφορείας εἰς ἣν ἐξεδικάζοντο φορολογικαὶ ἐνστάσεις, εἰσῆλθον βίᾳ ἐντὸς τῶν γραφείων, ἐπυρπόλησαν τὰ ἀρχεῖα της καὶ διήρπασαν καὶ διάφορα ἀντικείμενα ἀνήκοντα εἰς τὸν ἔφορον.

Οἱ χωρικοὶ ἠπείλησαν ὅτι θὰ πράξουν τὰ ἴδια διὰ τὸ ταμεῖον, τὸ εἰρηνοδικεῖον καὶ τὸν ἀστυνομικὸν σταθμόν, ἀποτραπέντες τῇ ἐπεμβάσει διαφόρων προκρίτων, οἵτινες ἐπέτυχον τὴν διάλυσίν των.

Ἡ δύναμις τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ ἦτο ἀνεπαρκὴς πρὸς ἐπιβολὴν τῆς τάξεως, μὴ δυνηθεῖσα νὰ ἐπέμβῃ. Συνελήφθη εἷς τῶν πρωταιτίων.

Ὑποδιοικητὴς Χωροφυλακῆς
ΗΛΙΑΚΗΣ»

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐτηλεγράφησεν ἐπίσης ἐγκαίρως καὶ ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης κ. Γεωργιάδης, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀνέφερε σχετικῶς ὁ νομάρχης Ἡρακλείου. Ὁ κ. Γενικὸς Διοικητὴς εἰς τὸ τηλεγράφημά του προσθέτει ὅτι ἡ Μεραρχία Κρήτης ἀπέστειλεν ἐκ Χανίων δύναμιν πρὸς ἐπιβολὴν τῆς τάξεως.

Τὸ ἀπόγευμα ἐπίσης χθὲς τὸ ὑπουργεῖον ἔλαβε νεώτερα τηλεγραφήματα ἐξ Ἡρακλείου, ἀναφέροντα ὅτι τὸ πραξικόπημα ἐσταμάτησεν εἰς τὴν καῦσιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων καὶ τῶν ἀρχείων τῆς ἐφορείας, δὲν εἶχε δὲ μεγαλυτέραν ἔκτασιν. Εἰς τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα ἀναφέρεται ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος ἐνισχύσεως τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ἢ τῆς δυνάμεως Χωροφυλακῆς, προστίθεται δὲ ὅτι συνελήφθησαν οἱ πρωταίτιοι.

Ὁ κ. Ζαΐμης ἐπανέλαβε καὶ εἰς ἀνακοινώσεις του πρὸς δημοσιογράφους ὅτι δὲν δύναται νὰ εἴπῃ τίποτε ἐν σχέσει μὲ τοὺς προκαλέσαντας τὸ πραξικόπημα λόγους, διότι δὲν τῷ ἀνέφεραν σχετικῶς αἱ ἀρχαὶ Κρήτης.

Ἀφ' ἑτέρου ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀποκλείει ὁλοσχερῶς τὴν περίπτωσιν πολιτικῆς ἀφορμῆς. Ὁ κ. Τουρκοβασίλης διέταξε τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς τῆς Κρήτης νὰ ἐνεργήσουν ἀνακρίσεις καὶ νὰ παραπέμψουν εἰς δίκην τοὺς ὑπευθύνους τῶν ἐκτρόπων, ἐπιβάλλουσαι τὸ κράτος τοῦ νόμου.

Τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς διέταξε τηλεγραφικῶς τὸν ἀνώτερον διοικητὴν Χωροφυλακῆς Κρήτης κ. Μπαρμπάτσην ὅπως, ἀνεξαρτήτως πάσης δικαστικῆς ἐνεργείας, μεταβῇ εἰς Μοίραις καὶ ἐνεργήσῃ διοικητικὴν ἐξέτασιν ἐν σχέσει μὲ τὰ συμβάντα, λάβῃ δὲ τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως. Ὁ κ. Μπαρμπάτσης ἐνετάλη ἐπίσης νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἤθελε κρίνει σκόπιμον νὰ ληφθοῦν διὰ τὴν ἀποτροπὴν εἰς τὸ μέλλον παρομοίων σκηνῶν.

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐλήφθησαν χθὲς μακρὰ τηλεγραφήματα τῶν ἀρχῶν Ἡρακλείου ἐπὶ τῆς ἀντιφορολογικῆς ἐξεγέρσεως εἰς τὴν περιφέρειαν Μεσαρᾶς.

Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργείου ἡ ἐξέγερσις προεκλήθη ἴσως ἐξ ἀναπαρκείας τοῦ διευθύνοντος τὴν ἐκεῖ ἐφορείαν γραμματέως β' τάξεως.

Εἰς τὴν ἄνω περιφέρειαν, ὡς ἀνεκοινώθη, ἐπιβάλλεται ἡ φορολογία τῶν καθαρῶν προσόδων Δης κατηγορίας, ἤτοι τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων.

Οἱ ἐξεγερθέντες ἐπαγγελματίαι ὠφείλον ἐκ παρελθουσῶν χρήσεων ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὰς 100000. Φαίνεται δὲ ὅτι ὁ διευθύνων τὴν ἐκεῖ ἐφορείαν ἐξ ὑπερβολικοῦ ζήλου συμπεριεφέρθη αὐστηρῶς πρὸς τοὺς φορολογουμένους.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς καταστραφέντας φορολογικοὺς καταλόγους παρεσχέθη ἡ ἐξήγησις ὅτι δύνανται νὰ συνταχθοῦν νέοι κατάλογοι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων τὰ ὁποῖα τηροῦνται εἰς τὸ ταμεῖον Μεσσαρᾶς.

ΥΠΕΓΡΑΦΗ Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ ΤΩΝ ΧΡΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΧΟΡΗΓΗΣΙΝ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΕΝ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝΙ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ ΜΑΣ

Ἐλήφθη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τηλεγράφημα τοῦ ἐν Βασιγκτῶνι πρεσβευτοῦ κ. Σιμοπούλου ἀναφέροντος τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἑλληνοαμερικανικῆς συμφωνίας περὶ διακανονισμοῦ τοῦ πρὸς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἑλληνικοῦ πολεμικοῦ χρέους, τῆς παραιτήσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ ὑπολοίπου τῶν ἀμερικανικῶν πολεμικῶν πιστώσεων καὶ τῆς παροχῆς ἔναντι ταύτης ὑπὸ τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον τοῦ δανείου τῶν 12.175 000 δολλαρίων.

Ἡ ὑπογραφὴ τῆς συμφωνίας ἐπραγματοποιήθη, κατὰ τὸ τηλεγράφημα, προχθὲς Τετάρτην ἀνταλλαγέντων τῶν σχετικῶν ἐπιστολῶν μεταξὺ τοῦ κ. Σιμοπούλου καὶ τοῦ ἀναπληροῦντος τὸν Ἀμερικανὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κέλλογκ ὑφυπουργοῦ.

Εἰς τὰς ἐπιστολὰς ταύτας οἱ δύο ἀντιπρόσωποι βεβαιοῦν τὴν ἔγκρισιν τοῦ κειμένου τῆς συμφωνίας ὑπὸ τῶν κυβερνήσεῶν των.

Ὁ κ. Σιμόπουλος διαβιβάζει διὰ τοῦ τηλεγραφήματός του καὶ τὸ κείμενον τῶν ἀνταλλαγεισῶν ἐπιστολῶν.

Ὡς γνωστόν, τὸ κείμενον τῆς συμφωνίας διαβιβασθὲν πρὸ καιροῦ ὑπὸ τοῦ κ. Σιμοπούλου εἰς τὸν κ. Καφαντάρην, κομίζεται ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ κ. Καφαντάρη.

Ὁ κ. Καφαντάρης, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ παραδοθῇ ἅμα τῇ ἀφίξει του καὶ τὸ χθές, κατὰ τ' ἀνωτέρω, ληφθὲν κείμενον τῶν ἀνταλλαγεισῶν ἐπιστολῶν, ἐπέχουσῶν πρᾶξιν ὑπογραφῆς τῆς συμφωνίας, θὰ καταρτίσῃ τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως αὐτῶν, τὸ ὁποῖον καὶ θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν προσεχῆ Τρίτην.

Τηλεγράφημα περὶ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἑλληνοαμερικανικῆς συμφωνίας ἔλαβε παρὰ τῆς κυβερνήσεώς του καὶ ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Σκίννερ.

Ὁ κ. Σκίννερ ἔσπευσε ν' ἀνακοινώσῃ τὴν λῆψιν τοῦ τηλεγραφήματος τούτου πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως γνωστοποιήσῃ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Συνῆλθον χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων ἡ ἐκτελεστικὴ αὐτῆς ἐπιτροπὴ καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου κ. κ. Βλαβιανὸς καὶ Βακκᾶς.

Οἱ ἰατροὶ ἀνεκοίνωσαν εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ὅτι ἐγκρίνουν ἀπολύτως τὰς ἀπόψεις αὐτῶν καὶ θεωροῦν τὴν θέσιν των ἀξιοθρήνητον, δημιουργοὺς δὲ τῆς καταστάσεως ταύτης θεωροῦν τοὺς κυβερνήτας τῶν τελευταίων ἐτῶν.

Ἀκολούθως ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς ἐξεδόθη τὸ κατωτέρω ἀνακοινωθέν:

«Ἡ Συνομοσπονδία τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων τῆς Ἑλλάδος ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὸ μὲν ἐπανειλημμένας κυβερνητικὰς δηλώσεις περὶ ἱκανοποιητικῆς λύσεως τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ ζητήματος μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ κ. Καφαντάρη, τὸ δὲ ὡρισμένας ἐνεργείας τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ συγκεκριμένως τὰ κατατεθέντα εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδια, παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δι' ὧν λαμβάνεται μέριμνα ὑπὲρ ὡρισμένης μερίδος ὑπαλλήλων, διαπιστώνει προσπάθειαν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς διάσπασιν τῶν ὑπαλλήλων καὶ τρανὴν ἀπόδειξιν τὸν συνεχιζόμενον ἐμπαιγμὸν τοῦ ὑπαλληλικοῦ κόσμου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

»Κατόπιν τούτου ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἐπιρρίπτει τὴν εὐθύνην τῶν συμβησομένων εἰς τὴν Κυβέρνησιν».

Εἰς τὴν λέσχην τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἐγένοντο χθὲς αἱ ἀρχαιρεσίαι τῆς Ἑνώσεως Δ. Υ. Οὕτω ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι ὡς μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς:

Πρόεδρος Β. Μαμωνᾶς, διευθυντὴς ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, Γ. Γραμματεὺς Κ. Καρυωτάκης, εἰσηγητὴς ὑπουργείου Προνοίας, Ταμίας Π. Ἐξομολόγος, εἰσηγητὴς Γ. Λογιστηρίου, Σύμβουλοι οἱ κ.κ. Κ. Ζαβιτσᾶνος, τμηματάρχης ὑπουργείου Παιδείας, Μ. Καλογερᾶς, Γραμματεὺς α' ὑπουργείου Γεωργίας, Γ. Ζάχας, διευθυντὴς Ἐργασίας τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Θ. Τερζᾶς, τμηματάρχης ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Οἱ ἀνωτέρω ἐξελέγησαν ὑπὸ τῶν 34 ἐκ τῶν 37 νεοεκλεγέντων Συμβούλων τῶν 3 ἀπουσιαζόντων.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΣΠΕΙΡΑΣ ΠΑΡΑΧΑΡΑΚΤΩΝ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΩΝ ΤΙΤΛΩΝ

Ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοῦ τμήματος ἠθῶν ἀνεκαλύφθη σπεῖρα παραχαρακτῶν, οἵτινες ἔθεσαν εἰς κυκλοφορίαν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ προσωρινοὺς τίτλους τοῦ προσφυγικοῦ δανείου ἀποζημιώσεων ἀνταλλαξίμων.

Συνελήφθησαν δώδεκα ἄτομα ὡς μέλη τῆς σπείρας, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγονται καὶ χρηματομεσῖται.

Ἐκ τῶν συλληφθέντων ἐγνώσθησαν τὰ ὀνόματα δύο μόνον. Οὗτοι ὀνομάζονται Εὐάγγελος Δενδρινός, παραγγελειοδόχος καὶ Ἄγγελ. Μπατασιώτης, ἐκτελωνιστής. Ἅπαντες κρατοῦνται ἐν αὐστηρᾷ ἀπομονώσει.

Ὁ διοικητὴς τοῦ τμήματος ἠθῶν κ. Πετούνης, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ δημοσιογράφων, ἀπέφυγε νὰ προβῇ εἰς σχετικὰς ἀνακοινώσεις, τηρουμένης αὐστηρᾶς ἐχεμυθείας.

ΠΑΡΗΤΗΘΗ Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΠΑΤΡΩΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπεβλήθη χθὲς ἐκ μέρους τοῦ κ. Μπενούκα, παραίτησις ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Νομάρχου Πατρῶν.

Η ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΕΚΚΡΕΜΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΩΝ κ.κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΤΖΕΒΑΤ ΒΕΗ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ δεχθῇ σήμερον τὸν Τοῦρκον πρεσβευτὴν Δζεβὰτ βέη, μετὰ τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ συνομιλήσῃ καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὁριστικῆς διευθετήσεως τῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν περιουσιακῶν διαφορῶν.

Ὡς ἐγνώσθη, ὁ Τοῦρκος πρεσβευτὴς κατόπιν ἐντολῆς τῆς Κυβερνήσεώς του προέτεινε κατὰ τὴν τελευταίαν μετὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν συνομιλίαν του ὅπως πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐπισπεύσεως τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν περιουσιακῶν ζητημάτων μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν συζητηθῇ ἀπ' εὐθείας μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων καὶ ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀνταλλαγῆς ὁ συνολικὸς ὑπολογισμὸς τῆς ἀξίας τῶν περιουσιῶν τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων ἀνταλλαξίμων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν δικαιούχων Ἑλλήνων καὶ Τούρκων ὑπηκόων ἀφ' ἑτέρου.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν δὲν ἀπέκρουσε κατ' ἀρχὴν τὴν τουρκικὴν ταύτην πρότασιν ἐπεφυλάχθη ὅμως νὰ ἐκδώσῃ ὁριστικὴν ἐπ' αὐτῆς ἀπόφασιν ἵνα συνεννοηθῇ ἐν τῷ μεταξὺ ὄχι μόνον μετὰ τῶν ἐν τῇ Κυβερνήσει συναδέλφων του, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Βασικὴ οὐχ' ἧττον προϋπόθεσις διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς τουρκικῆς προτάσεως θὰ τεθῇ ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἄμεσος καὶ ὁλοσχερὴς ἄρσις τῶν δυσχερειῶν τὰς ὁποίας τελευταίως ἐκ συστήματος προβάλλουν οἱ Τοῦρκοι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν.

ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΚΑΙ Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ

Συνῆλθε καὶ πάλιν χθὲς τὸ ἀνώτατον στρατιωτικὸν συμβούλιον καὶ ἠσχολήθη μὲ τὸ ζήτημα τῆς διαφωνίας τῶν ἀντιστρατήγου κ. Τσιρογιάννη καὶ τοῦ ὑποστρατήγου κ. Σταυριανοπούλου. Κατὰ τὰς πληροφορίας μας τὸ συμβούλιον προτείνει τὴν μετάθεσιν τοῦ κ. Σταυριανοπούλου εἰς ἑτέραν θέσιν.

2Α ΕΚΔΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΤΟΥΡ

ΕΝΟΧΟΙ ΤΟΥ ΣΚΑΝΔ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΕΥΗΣ ΤΟΥ "ΓΙΑ

ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΚΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 19. ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ γραφικὰς πληροφορίας ἐκ σταντινουπόλεως, ἡ Κοιν λευτικὴ ἀνακριτικὴ ἐπιτ εἰς ἣν εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ ἐνέρ ἀνακρίσεων ἐναντίον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν βέη, κατηγορουμένου ἐπὶ χρήσει κατὰ τὴν σύνταξ συμβολαίου πρὸς ἐπισκευ «Γιαβούζ» (τοῦ πρώην μπεν»), κατήρτισε τὴν σχε ἔκθεσίν της, τὴν ὁποίαν θὰ βάλῃ εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα.

Ἐν τῇ ἐκθέσει της ἡ ἐπι ἀποκαλύπτει, ὅτι περὶ τ σκευὴν τοῦ «Γιαβοὺζ» ἐσ θη σειρὰ σκανδάλων, εἰς χονται πολλοὶ βουλευτ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί. κατηγορεῖ τὸν Ἰχσὰν βέ διαπράξει πολλῶν παραβ καὶ καταχρήσεων ἐκ πρ της, χαρακτηρίζει δὲ ὡ εργοὺς αὐτοῦ τὸν βου Φικρὲτ καὶ τὸν πρώην σ ματάρχην Ναζὴμ βέην, μετὰ τοῦ Ἰχσὰν βέη δι θησαν τὴν ἐξ 120.00 ρῶν προμήθειαν τῆς βούσης τὴν ἐπισκευὴν ἐτ

Ἡ ἐπιτροπὴ βεβαιοῖ ὅτι μετέχουν τῆς εὐθύν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ὁ τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπι Χασὰν Μεντὶν βέης καὶ κητὴς τοῦ στόλου βέης.

Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣ

ΤΩΝ ΓΑΛΛΟ-Ι-ΤΑΛΙΚΩΝ

ΕΥΝΟΪΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑ

ΡΩΜΗ, 19. (Τοῦ ἀνταποκριτ Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες, ἀναγ τὴν εἴδησιν τῆς χθεσινῆς ἐπ κοῦ νέου πρεσβευτοῦ τῆς Γα Μπωμαρσαὶ παρὰ τῷ κ. Μ ὑπολογίζουν ὅτι αἱ συνομιλ διακανονισμοῦ τῶν Γαλλ διαφορῶν θὰ ἀρχίσουν τὴν πρ βδομάδα.

Γενικῶς ὁ φασιστικὸς τύπο αἰσιοδοξίας διὰ τὴν ἔκβασιν τικῶν συνεννοήσεων.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Ἰταλίας ρεῖ ὅτι τὰ καθ' ἕκαστον ζητ τινα δημιουργοῦν ἐκκρεμότ Γαλλοϊταλικὰς σχέσεις, εἶν καθωρισμένα καὶ ἔχουν μελετ τρόπον, ὥστε ὁ κ. Μπωμαρσαὶ κολύνεται πολὺ εἰς τὸ ἔργον ὁριστικὴν λύσιν τῶν διαφορῶ δὲ ὅτι θὰ τύχῃ τῆς πλήρους λικρινοῦς συνεργασίας τῶν ἁρμοδίων πρὸς εὐόδωσιν τῶν θειῶν του.

ΟΥΓΓΡΙΚΗ

ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑ ΕΝ ΡΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΟΡΓΑΝΩΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 19. —Αἱ Ρουμανικαὶ ἐφημερίδ ὅτι ἀνεκαλύφθη μεγάλ Οὐγγρικῆς κατασκοπείας τῆς ἰατρικῆς Ἰστβὰν Ἰζ νὰ δωροδοκήσῃ δύο στρατιωτ κοντας εἰς τὸ γραφεῖον τῆς κῆς ἐπιστρατεύσεως, ἵνα σχετικὰ ἔγγραφα. Συνεπείᾳ τῶν γηθεισῶν ἀνακρίσεων ἀπεκαλ ὕπαρξις ἑνὸς εὐρέος συστήματ σκοπείας, τὴν ὁποίαν ἐνίσχυον Οὖγγροι φοιτηταί. Ὁ ὅρκος καὶ ἀφοσιώσεως τῶν συνενόχων ἔν τινι δωματίῳ τοῦ Πανεπ Σεχεντί. Ἐνηργήθησαν πολλαὶ ψεις. Τινὲς ὅμως τῶν συνενόχ πησαν εἰς φυγήν.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ ΕΤΕΚΕΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 19. (Τοῦ κριτοῦ μας). — Ἡ Βασίλισσα τῆς Νοτιοσλαυΐας ἔτεκε χθὲς μεταμεσονύκτιον ἄρρεν. Τὸ εὐτ γονὸς ἀνηγγέλθη διὰ 101 καν σμῶν, ριφθέντων ἐκ τοῦ φρουρ Βελιγραδίου. Τὰ μέλη τοῦ Ὑπο Συμβουλίου μεταβάντα εἰς τὰ ὑπέγραψαν, συμφώνως πρὸς ταγμα, τὸ πρακτικὸν τῆς γεν τοῦ νέου πρίγκηπος. Ἡ Βασίλ τὸ βρέφος χαίρουν ἄκραν ὑγεία

ΑΙ ΣΤΡΑΤ. ΤΟΠΟΘΕΤΗ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΥΠΟ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικ δωκε χθὲς τὸ κάτωθι ἀνακοινωθὲν σει μὲ τὰς τοποθετήσεις τῶν ἀξιω

«Ἔνιαι ἐφημερίδες δημοσιεύ τοποθετήσεις τῶν ἀξιωματικῶν ἀν σιν «ἀθρόαι τοποθετήσεις κλπ.» σαι οὕτω τὴν εἰκόνα γενικῆς κινήσ τὰς μετακινήσεις τῶν ἀξιωματικῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον θεωρεῖ σκόπιμον κοινώσῃ ὅτι διὰ τῶν ἐσχάτως γε τοποθετήσεων, ἐλάχισται μετακινήσ ματικῶν λαμβάνουσι χώραν, τῶν παραμενόντων εἰς τὰς ἃς καὶ πρό σεις.

Διὰ τῶν κοινοποιηθεισῶν τοποθ ἐπεζητήθη ἡ ὑπὸ τοῦ Νόμου ἐπιβ διὰ τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ λίου τοποθέτησις τῶν ἀξιωματικ νομιμοποίησις τῶν κατὰ καιροὺς χώραν ἀποσπάσεων».

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων, ἐπηρεασθεῖσα ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ γεγονότων, ἤνοιξε τὴν πρωΐαν μὲ τάσεις ὑποτιμητικάς τὰς ὁποίας καὶ διετήρησε καθ' ὅλην τὴν συνεδρίασιν.

Ἡ αὐτὴ τάσις ἐπεκράτησε καὶ κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐκρατήθησαν σταθεραὶ καὶ βελτιωμέναι αἱ μετοχαὶ τῶν μεταλλευτικῶν ἑταιρειῶν.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ συναλλαγματικὴ ἀγορὰ ἦτο χθὲς στάσιμος καὶ ἄνευ ἐνδιαφέροντος.

Ἡ ἀγγλικὴ λίρα διεπραγματεύθη εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν 367,25 μετρητοῖς καὶ 368,25 ἐπὶ προθεσμίᾳ.

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων, ἐγένοντο τὴν πρωΐαν πράξεις μετρητοῖς μὲν μεταξὺ τῶν 824 καὶ 829, ἐπὶ προθεσμίᾳ δὲ μεταξὺ τῶν 825—833 καὶ 827, τὸ δὲ ἀπόγευμα μεταξὺ τῶν 799—815 καὶ 809.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τηλεγραφικῶς: Κλείσιμον 18 Ἰανουαρίου 1928

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	61.—	5 ο)ο 1914 . . .	1860
5 ο)ο 1384	61.—	Τράπ. Ἀθηνῶν .	354
4 ο)ο 1887	51.—	» Ἀνατολῆς	400
4 ο)ο 1889	51.—	Οἴνων	639
5 ο)ο 1890	61.—	Λαυρίου	24
5 ο)ο 1893	61.—	Ἠλεκτρικῆς . .	180
4 ο)ο 1902	58.—	Σ.Π.Α.Π.	
5 ο)ο 1907	85.10	Σιδ. Θεσσαλίας	352
4 ο)ο 1910	60.—		
5 ο)ο 1914	75.50		
7 ο)ο 1924	100		

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ.	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγραδ.	Βρυξελλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλ.
Δραχμή		367.—	—.—	—.—	—.—	0.335	0.243	0.445	0.752	—.—	—.—	258
Στερλίνα	367.—		4.875	25.31	12.686	124.03	92.18	164.70	27650	34.98	790.	938
Δολλάριον	75.27	4.875	—.—	—.—	—.—	25.44	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετ. φρ.	14.55	25.31	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὁλλαν. φρ.	30.41	12.686			—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	2.96	124.02	2.072	20.136	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα	3.98	92.18	7.013	28.213	—.—	—.—	0.647	1.30	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.23	164.70	—.—	—.—	—.—	1.352	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον	.33	276.50	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	306	—.—
Βελγικ. φρ.	2.10	34.982	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λέϊ	0.47	790	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λίρ. Τουρκ.	39.20	938	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 19 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1928

ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΟΣ

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ	Π. Μ.	Μ. Μ.	ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	Π. Μ.	Μ. Μ.
5 ο)ο 1881	4475	4475	ἄτοκον 1885	2.—	2.—
5 ο)ο 1884	4475	4475	5 ο)ο 1898	75.—	75.—
4 ο)ο 1887	3725	3725	5 ο)ο 1900	77.—	77.—
4 ο)ο 1889	3740	3740	1 ο)ο 1906	44.—	44.—
5 ο)ο 1890	4400	4400	6 ο)ο 1917	80.—	84.—
5 ο)ο 1893	4400	4400	6 ο)ο 1918	76.—	78.—
2 1)2ο)ο 1898	32000	32000	8 ο)ο ΑΒ 1919	80.—	80.—
4 ο)ο 1902	4100	4100	» Γ.ΣΤ. 1925	77.—	77.—
5 ο)ο 1907	1220	1220	5 ο)ο 1920)π.	190.—	190.—
4 ο)ο 1910	4250	4250	)μ.	190.—	190.—
5 ο)ο 1914	5400	5400	6 1)2ο)ο 1922	96.25	96.25
7 ο)ο 1924	7275	7275	6 ο)ο 1926	88.—	88.—
8 ο)ο 1925	79200	79200	8 ο)ο 1926	95.—	95.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3 ο)ο 1880	1640	1640	2 1)2 ο)ο 1912	67.—	67.—
2 1)2 ο)ο 1904	69.—	69.—	8 ο)ο 1926	827.—	809.—

Γραφεῖον Γ. Ν. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ	Π. Μ.	Μ. Μ.	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	Π. Μ.	Μ. Μ.	ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ	Π. Μ.	Μ. Μ.	ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	Π. Μ.	Μ. Μ.
Ἐθνικῆς	72900	72000	Ἑρμῆς	280	280	Οἰνοποιΐας	1170	1155	Ἡρακλῆς	1035	1025
Ἀθηνῶν	1036	1010	Καπνοῦ	167	162	Οἴνων	1845	1850	Τιτὰν	2150	2150
Ἀνατολῆς	1150	1110	Ἀπόλλων	220	220	Καμπᾶ	427	405	Σέκερης	200	200
Λαϊκῆς	6000	6000	Βασιλειάδη	100	100	Ἠσαΐα	254	247	Τέκτων	429	430
Ἐμπορικῆς	842	836	Πυριτιδοπ.	2580	2555	Ἕνωσις	350	350	Ἄτλας	296	280
Πειραιῶς	330	330	Διπασμάτων	1770	1715	Γεωρ. Βιομ.	390	385	Ἔργον	525	525
Βιομηχανίας	707	702	Χρωμάτων	500	490	. . . . . .			Κέκροψ	300	300
Οἰκονομίας	218	218	Ἄγκυρα	47	47	ΔΙΑΦΟΡΟΙ			Κύκλωψ	300	300
Γενικῆς	1850	1850	ΒΙΟ	399	399	Ἠλεκτρικῆς	388	388	Ἐργοληπτ.	395	580
Κεντρικῆς	410	410	Παλλὰς	360	360	Ἐνιαίας	590	590	Ὄλυμπος	215	215
Κοσμ)πούλ.	700	700	Ἀβεζὰπ	68	68	Τίτλ. Ἰδρυτ.	60	60	ΑΚΤΕ	305	310
Θεσσαλίας	168	164	Κιλινδρόμ.	160	160	Ὑπεγγύων	4230	4230	Πρώτη Οἰκοδ.	265	265
Χίου	760	760	Ἥλιος	50	50	Κορίνθου	900	900	ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ		
Ἑλ. Ἐμ. Πίσ.	240	240	Ψυγεῖα Θεσ.	190	190	Γεν. Ἀποθηκ.	540	540	Πειρ. Ἐπιχ.	363	355
Ἀγγλοαμ.	74.—	74.—	Ἀθηνᾶ	260	260	. . . . . .			Ἐριουργίας	777	768
Καραβασίλ.	4150	4150	Παγ. Πατησ.	85	85	ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ			Βερμίου	660	645
. . . . . .			Σάνιτας	90	90	Ἀλιβερίου	198	195	Ἔρια	254	254
ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ			Βέλλος	90	90	Ἀνθρακωρ.	30	30.—	Ἑλλ. Ταπητ.	385	385
Κάπαρη	16	16.—	Ἀλεξόπουλ.	330	330	Ἐπ.) Κοιναὶ	171	171	Χρυσαλλίς	176	176
Ἀχαϊκῆς	128	128	Κονσέρβαι	370	370	) Προν.	198	198	Ὑφαντουργ.	150	150
Ἐθνικῆς	775	750	Ψυγεῖα Πει	275	275	Λαυρίου	68	68.—	. . . . . .		
Παληοῦ	12.—	12.—	Ἀνατολή	220	220	Ὠρωποῦ	295	285	ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ		
Μιχαληνοῦ	790	790	Χημ. Βιομηχ.	132	132	. . . . . .			Θεσσαλίας	990	990
Χιακῆς	360	360	Μακρῆ	1370	1360				ΣΠΑΠ	680	665
Γιαννουλάτου	240	240	Ἄλατος	215	215				Ἠλεκτ. Σιδ.	770	760
Κορκόδειλος	340	340	. . . . . .								

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Χρηματιστηρίου, αἱ τιμαὶ τῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων περιεστράφησαν εἰς τὰ κάτωθι ἐπίπεδα.

Σῖτος Χάρντ Βίντερ δολλ. 6 κατὰ ο)ο χιλ. τσὶφ ἕτοιμος. Ἀργεντ. Ροζαφὲ εἰδικοῦ βάρους 80 χιλ. σελ. 228 κατὰ τόννον τσὶφ φόρτωσις ἄμεσος.

Φασόλια Σπαλάτο £ 15.7.6 κατὰ τόννον τσὶφ μικτοβ. ἄμεσος φόρτωσις. Μολδαυΐας £ 13.10.0 κατὰ τόννον τσὶφ χῦμα ἄμεσος φόρτωσις.

Καφφὲς Βίλλε Νο 5 σελ. 72 κατ' ἀγγλικὸν στατῆρα τσὶφ ἐν πλφ. Νο 7 σελ. 67)6 κατ' ἀγγλικὸν στατῆρα τσὶφ ἕτοιμος καὶ ἐν πλφ.

Ζακχάρεις Τσεχοσλοβακίας £ 15.9.6 κατὰ τόννον τράνζιτο ἀποθ. ἕτοιμοι. Τσεχ. £ 15.4.0 κατὰ τόννον τσὶφ ἕτοιμοι τελων.

Ὄρυζα Αἰγύπτου γκλασσὲ £ 13.ζ7.6 κατὰ τόννον τσὶφ φόρτωσις Φεβρουαρίου, Μαρτίου ἐξ ἴσου. Ἰταλίας 5Α λιρέτ. 150 κατὰ ο)ο χιλ. τσὶφ φόρτωσις ἄμεσος.

Κολοκυθόσποροι Βουλγαρίας κοσκινισμένοι £ 22.10.0 κατὰ τόννον τσὶφ φόρτωσις Ἰανουαρίου.

Λίπη Μπάννερ Ὄλεο Ὄϊλ Νο 2 δολλ. 14.40 κατὰ ο)ο λίβρας τσὶφ φόρτωσις ἄμεσος. Ουάλτερ Ἔξτρα Νο 2 δολ. 15 κατὰ ο)ο τράνζ. ἀποθ. ἕτοιμα.

Ἀφίξεις κυριωτέρων ἐμπορευμάτων ἐξωτερικοῦ 17ης Ἰανουαρίου. Α)π «Τζιανίκολο» ἐκ Βενετίας 500 σ. ὄρυζα, ἐκ Τεργέστης 122 σ. ἐκχείλισμα, 200 σ. ξυλόκαρφα.